

قق ق ق

الحمد لله والثناء له ودين زمان كتاب جواب ادری آه ثواب
مربیان ساراكان طریقت سرور چشم حقیقت یعنی لطیف
حضرت شیخ العالم حضرت شیخ مخدوم عبدالحق
قدس روحه و دلولی صاحب توشه نور الله روحه

الاول العیون

الکون

۹۵ ۹۱۲
باز این جناب چو سری صفا الاما ق جناب چو سری
خلیل احمد بن خلیل احمد بن سید سید روحی تقی
بنی خیر طبع ریخت بدو بنی خیر بنی خیر بنی خیر
شایسته است احمد بن سید سید احمد بن سید سید احمد بن سید

طبع گل محمدی طبع شد

دین گل محمدی طبع شد

الآن والله عليهم مخزون
الآن وليا الأخوف ولاهم

المؤلف والمصحح كتاب جواب ابدى لادبائى رسائلى ساكنان طاعت سرور
بسم مصفى يلى طه نغان حضرت شيخ الامام حضرت شيخ محمد وم عبدالحق قدس سره

الاعرابيون
المكبرون

نعم الشيخ جليل هو سرى استاد والاستاذ جليل هو سرى جليل احمد بن جليل
الرحمن صاحب كتاب روى تعلقه سرى وغيره صاحب كتاب روى تعلقه سرى
شاه احمد صاحب كتاب التفتاح احمد صاحب كتاب التفتاح احمد صاحب كتاب التفتاح

مطبعة محمد واقع الكهنوى
در كنگزارى الكهنوى

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد همین سانس فیض اقتباس محبت و سپاس مالک الملک فرید گاجلیت تر
 که اشخاص شهری را با وصف اتحاد و ماهیت افراد و اشتراک مواد و وحدت نحوایجا
 بچندین صورت و تنوعه و اطوار مختلفه و انحاء متکثره حسن و جو خلق و تکوین نمود
 فَنبَارِكُكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ و پس از تقدیم قوائم الآراء صلواته و تسلیم
 تنمناگاه انا نضع العرب و محبهم مضمون لا اُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ
 كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ رفیع القدسی که چون محضر توش و رفعناه
 مَكَانًا عَلِيًّا سید و به شاره سبایه فیض نشات محمده را در نیمه برید و لغت
 مدوحی که ذات واجب الوجود خود را عاشق جمال جهان آیش شده محاسب
 بخطاب شرف بریات و فضل موجودات بلفظ یَصْلُونَ یَصْلُعُهُ ضارح
 سه تنگ روانیده صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ وَعَلَى آلِهِ وَآلِهِ بِمُتَقَرِّبِينَ

وَمَنْ كَانَ مِنْ تَابِعِيهِ وَأَتَى إِلَيْهِ أَمَّا بَعْدُ مِنْ نَسْلِ نَدَاتِ نَهْنِ أَنْكَرِي نَهْنِ
خاميل احمد المشهور بخليل الرحمن ابن چوهری ممتاز از احباب بنی
سرفراز احمد ردولوی تعاقبه وارتقاغه برئی برگشته ردولی ضلع نواب گنج باز
سَمِعَ اللهُ دَرَجَاتَهُمْ وَذَكَرَهُمْ إِلَيْهِ بِالْخَيْرِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ بنمیرارباب
عرفان و خاطر صحاب یقان و ستر و احتجاب نخواهد بود که در غیر ض مدت
بنماطر فاطم این چهاران از فراط عقیدت و ارادت بابرگان بوسیله خلاص
حسن گمان چنان عبور نمود که ملفوظ شریف مولفه حضرت شاه عبدالقدوس
گنگوهری است قدست اسرارم المشهوره انوار العیون پیر دستگیر
نحوث الواصلین ناصر الحق والین منبع اسرار ایت و در تومعدن اسرار ایت
کیفیات الذاتیه حضرت شیخ العالم مخدوم شاه احمد عبدالحق ردولوی
قدس الله روحه طبع کنانیده به پای شهرت و اشتیاد و آرم تانفع تمام بنماطر عالم
عاید گردد لاجرم هر قدر که از دوست اخلاق و احقاد آن زبده ای آگاهان قدی
صفیات و قدود و اصالان کشف مقامات و در دست این عقیدت سمات
درآمده به تصحیح آن بی کم و کاست و بلا تحریف و استفاطر و ایات زیور طبع پوشان
در زیادت و نقصان به جوه لا علمی و عدم دست یابی آن آماجگاه است تمام جماع

کلیل الافهام شوم وی سجانہ جلست نماؤند برعہ این حسن نیت و صفائی یطو
 من لیل البضاعت ازین انفس متبرکہ بزرگان دین کہ بسلسلہ وارادت اخیر
 شیخ فخر الملتہ والدین حضرت شاہ شیخ فخر الدین بقاہ القدالی یوم الدین کہ از کمال خلفای
 حضرت شاہ محمد صابناشدالی یوم الدین بحبرۃ خاتم الانبیاء المبعوث فی السہوت
 والارضین مشرف شدہ افق توح دنیا و آخرت از زانی فرماید بحق محمد وآلہ الامجاد بن
 بندہ بی سلیقہ کثیرین تملیفہ عذیم الادراک و مہم الاخلاق الذی اسمہ فرید الدین
 ابنای مولوی عبد الواسع نقوی مداری سیدن پوری کہ از فقدان استعداد
 ستر بحسب مدامت فرمودہ کہ زینہا پیش بل فضل و کمال بر بنی آرد محض امتثالاً
 لامر العالی عنی اخوت آب المدوح بکل لسان و المحبوب فی کل جانب و الشرف
 الاثیل جری تبخیم و التحیل جناب خلیل احمد المشترکہ خلیل الرحمن سلمہ الرحمان عن
 جملہ مکارہ الزمان اتفاق تالیف خطبہ ہدایت والہ المستعان بہر چند درین عہد
 ہنر و شمن دین ایام مادانی علم نہ تکاس یافتہ بفضل غیر داری و نور ادب
 و طلعت تواری ارباب نطق معدود از ارباب جنون و گردون مزنی جہر و نون
 لا کرا لا مرقول لادب بجا آورده شد ورنہ کدام فصل صیل جز اشک شفق گوین
 از گردن سمجہ بی سقف را تیرہ غدو و اتصال ندارد و کدام جابل لیم کہ در غروب صبح

در
 این
 کتاب

در
 این
 کتاب

جام کام از رخ فتوح مالا مال ندارد چنانکه این لنگ بصری گفت زمان قد تفرع للفضل

یسود کل ذی حق جھول بالجملة تاریخ طبع ملفوظ نہ از یبسطیر منہاید

چو فارغ شد فریاد از نقل ملفوظ

برای سال تاریخش کمر بست

سروش آواز در گوشش رسانید

کرامات و سببے حق است

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

۱۲۹۵

التماس از جانب مطبع

بفضلہ تعالیٰ و تئیکہ این کتاب عجبیہ روزگار از جناب چودہری خلیل احمد ششم

خلیل الرحمن صاحب تعلقہ و تعلقہ بری پرگنہ رولی ضلع نواب گنج بارہ

و دستیاب گردیدہ پس فخر خود دانستہ بحال جد و جہد بندہ بمقدار حقیر محمد وزیر

مالک مہتمم مطبع گلزار محمدی معاً طبع کنائیدن آغاز کرد پس امید از اہالیان مطبع

و تاجران کتب بن وارد کہ بلا اجازت جناب چودہری صاحب ممدوح قصد طبع نہ

فقط برسد الان بلامغ باشد و پس *

نہجی در مالک مطبع گلزار محمدی
لکھنؤ واقع اکبری مدرسہ و ازاد

شجره مبارکه حضرت خاندان چشتیه بر سر اسرار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي نور فؤاد العارفين بأزوار الذات والبقى وجود العاشقين بأزوار الصفا
 واجل على عيون المتصورين أنوار العجليات واظهر في بطون المحققين أسرار الخفيات و
 زين في وجه المحبين المحبوبين بضياء الجمال ولين قلب المشتاقين بضياء الوصال والصلوة
 والسلام على ربه كاشف أسرار ما على الأسماء ولا براد كحل وآله واحمى بملكه العبد
 صلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واحمى بهم جميعين إلهي
 بحر مترازينازيله شجره المشايخ حضرت شاه النقات أحمد سلمه الله تعالى بأزوار آلهي
 بحر مترازينازيله شجره المشايخ حضرت شاه رولش أحمد قدس سره بأزوار آلهي
 بحر مترازينازيله حضرت شاه علي أحمد قدس سره بأزوار آلهي بحر مترازينازيله حضرت
 شاه فقير أحمد قدس سره بأزوار آلهي بحر مترازينازيله شجره المشايخ محمد وي قبله
 حاجي المومنين سيد بي ومولاي حضرت شيخ حاجي أحمد مان قدس سره بأزوار آلهي
 بحر مترازينازيله شجره المشايخ محمد وي قبله كل حضرت شاه بيلسان قدس سره بأزوار آلهي
 بحر مترازينازيله شجره المشايخ حضرت شيخ محمد اشرف عن بيدهي قدس سره بأزوار آلهي
 بحر مترازينازيله شجره المشايخ حضرت شيخ محمد اشرف عن بيدهي قدس سره بأزوار آلهي بحر مترازينازيله
 بحر مترازينازيله شجره المشايخ حضرت شيخ سليمان قدس سره بأزوار آلهي بحر مترازينازيله شجره المشايخ

حَضَرَتْ شَيْخُ حَمِيدُ قُطُبُ الدِّينِ قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ
نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ حَاجِي قُطُبُ الدِّينِ قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ
اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ پير اَوْلِيَا قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ
اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ بَدِي وَ لِيَا قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ
اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ مُحَمَّدُ بْنُ عَارُفِ اَحْمَدَ قَدَّسَ
سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ قَارِ اَحْمَدُ
بِنْ حَضَرَتْ شَيْخُ اَحْمَدُ عِيْدُ الْحَقِّ قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ
شَيْخُ الْمَشَائِخِ شَيْخُ الْعَالَمِ دُشْتَلِي بِمِلْكَانِ حَضَرَتْ شَيْخُ اَحْمَدُ عِيْدُ الْحَقِّ قَدَّسَ سِرُّهُ
سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ جَلَالُ الْحَقِّ
وَالدِّينِ پَانِي پَتِي قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ
حَضَرَتْ خَوَاسْتِ مُسْ الدِّينِ رُكَّ حَبَابِ وَايَتْ پَانِي پَتِي قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي
بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ سَيِّدُ الدِّينِ عَلِي اَحْمَدُ صَادَقُ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي
بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ مَوْلَا الدِّينِ شَكْرُ قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ
شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ خَوَاسْتِ مُسْ الدِّينِ وَ لِيَا وَ لِيَا قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ
شَيْخُ الْمَشَائِخِ حَضَرَتْ شَيْخُ خَوَاسْتِ مُسْ الدِّينِ وَ لِيَا وَ لِيَا قَدَّسَ سِرُّهُ بَاتُوا دَاسْتِ اِلَهِي بِحُرْمَةِ رَاؤُ نِيَا زِيْلَهْ

الرضی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت خواجه هارونی قدس سره با توداشت الهی
 بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت خواجه شمس الدین عظیمی قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه
 شیخ المشایخ حضرت ابن دجستانی قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ
 حضرت خواجه ناصر الدین ابن ابی یوسف حسینی قدس سره
 سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت شیخ خواجه
 ابو محمد حسینی قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ
 حضرت شیخ خواجه محمد حسینی قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه
 شیخ المشایخ حضرت خواجه ابی اسحاق حسینی قدس سره با توداشت الهی
 بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت خواجه ممشاد عودینور قدس سره
 با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت خواجه میرزا ابی
 قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت
 خدیجه المرحومه قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت
 ابراهیم ابن ادهم مکی قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت
 خواجه فضل بن عیاض قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت
 خواجه عبد الوهید بن زید قدس سره با توداشت الهی بحرمه راز نیازیکه شیخ المشایخ حضرت

تو چنان بوی قناره با تود است ای بحر مت دار نیاز زیکه شجره الشایخ مت دار
 مردان غیر یزدان اسد الله الغالب القصور والمطلوب کل طالب میرالدین
 علی ابن ابی طالب کرم الله وجهه با تود است ای بحر مت دار نیاز زیکه
 سید المرسلین خاتم النبیین شفیع المؤمنین سید الکونین جبر الحسین والحسین
 خواجہ عالم احمد بختیاری مضافه علی الله علیه وعلی آله وعلی اهل بیتہ وعلی اهل بیتہ
 شیت

هر که ابا و پدایت المادی است | هر که با صدق و شجره حشر است

شجره متبرکه حضرت خاندان قادریه

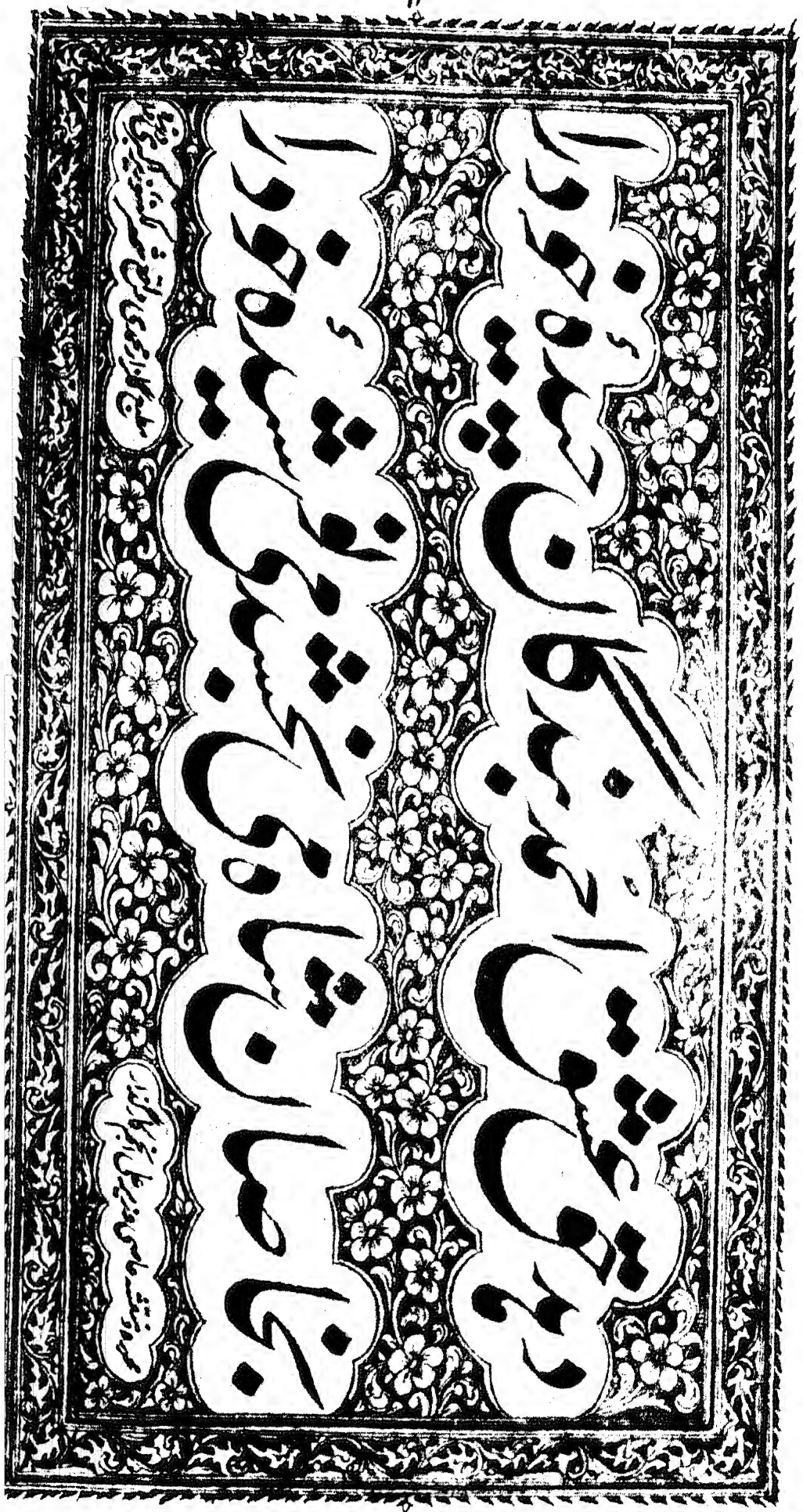
قدس الله اسرارهم

بسم الله الرحمن الرحیم

ای بحر مت دار نیاز زیکه شجره الشایخ حضرت شاه قید احد قدس
 شوه با تود است ای بحر مت دار نیاز زیکه شجره الشایخ حضرت
 شاه احد زمان قدس شوه با تود است ای بحر مت دار نیاز زیکه شجره الشایخ
 حضرت پیر لسان قدس شوه با تود است ای بحر مت دار نیاز زیکه شجره الشایخ حضرت پیر لسان
 فلاس الحسین قدس شوه با تود است ای بحر مت دار نیاز زیکه حضرت
 محمد شریف ناولی قدس شوه با تود است ای بحر مت دار

رَا زُكِّيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ اِيْمَانِ اِهْلِيْم رَا مُرِي قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ اَبِ سَعِيْدِ اَحْمَدِي قَدَسِ سِرَّة
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ نِظَامِ الدِّيْنِ اَبِي
 قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ جَلَالِ الدِّيْنِ
 قَامِيْرِ قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه قُطْبِ اَهْلِيْم
 حَضْرَتُ شَيْخِ عَبْدِ الْقُدُّوْسِ كُنْكَوْهِي قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا اِلَهِي
 بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ دُرَيْشِ قَاسِمِ اِدَهِي قَدَسِ سِرَّة بَا تَو
 دَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ بَدَّهْنِ اَبِي اَحْمَدِ قَدَسِ سِرَّة
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ سَيِّدِ اَجْمَلِ قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا
 اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ سَيِّدِ جَلَالِ الدِّيْنِ مَجَارِي قَدَسِ سِرَّة
 بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ مُحَمَّدِ عَبْدِ الْغِيْثِ قَدَسِ
 سِرَّة بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ شَمْسِ الدِّيْنِ عُبَيْدِ
 قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ شَيْخِ اَبِي الْكَوَاكِبِ
 قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ قُطْبِ اَبِي بَابُو
 الْقُغَيْثِ اَبِي جَبِيْلِ قَدَسِ سِرَّة بَا تَوْدَا اِلَهِي بِحُرْمَتِ رَا زُ نِيَا زَيْكَه حَضْرَتُ

فَمَنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ الْبُحْمَةِ فَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ
 شَمْسُ الدِّينِ عَلِيُّ بْنُ الْحَمْدِ دَقَّ دَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ
 عَمِيدُ الْقَادِسِيَّةِ قَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَسْعِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَحْشِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 قَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَحْشِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَحْشِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 لَيْلَتُهُ قَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَحْشِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَحْشِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 سِرِّي سَقَطِي قَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ
 حَضَرَتْ مَعْرُوفُ كَرْنِي قَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ
 شَيْخَةُ حَادُّ حَلَّي قَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ
 قَدَسَ سُرَّةَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَسْعِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 إِلَهِي مُحْرَمَتِ رَازِيَا زَيْلِكَ أَشَدَّ اللَّهُ الْعَالِمُ الْمَشَارِقِ الْعَارِبِ حَضَرَتْ شَيْخَةُ
 عَنْدَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ الْوَسْعِيِّ الْخُزْغِي قَدَسَ
 حَوْلَهُ حَمِيدُ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بَابِهِ بِمُحْمَةٍ رَازِيَا زَيْلِكَ حَضَرَتْ شَيْخَةُ

سجده کرامت علی بن ابراهیم

محمد زین العابدین علیه السلام

عن عن عن

بسم الله الرحمن الرحيم

مردان خداوند باشند	لیکن ز خداوند باشند
--------------------	---------------------

شجره دیگر پیران چشت	هل بشت و خون الله علیهم
---------------------	-------------------------

هرگز ارجا وید باید چشت	مهر زمان با صدق خواند شجره پیران چشت
------------------------	--------------------------------------

الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه طاهر احمد صلی الله علیه و آله بحرمه راز نیازیکه

حضرت شاه غوث محمد قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت مجتبی شاه احمد صلی الله علیه و آله

الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر

شاه نور احمد صلی الله علیه و آله الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره

اولیا قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره اولیا قدس سره

بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره اولیا قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر

بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره اولیا قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه

حضرت شاه محمد باقر قدس سره اولیا قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر

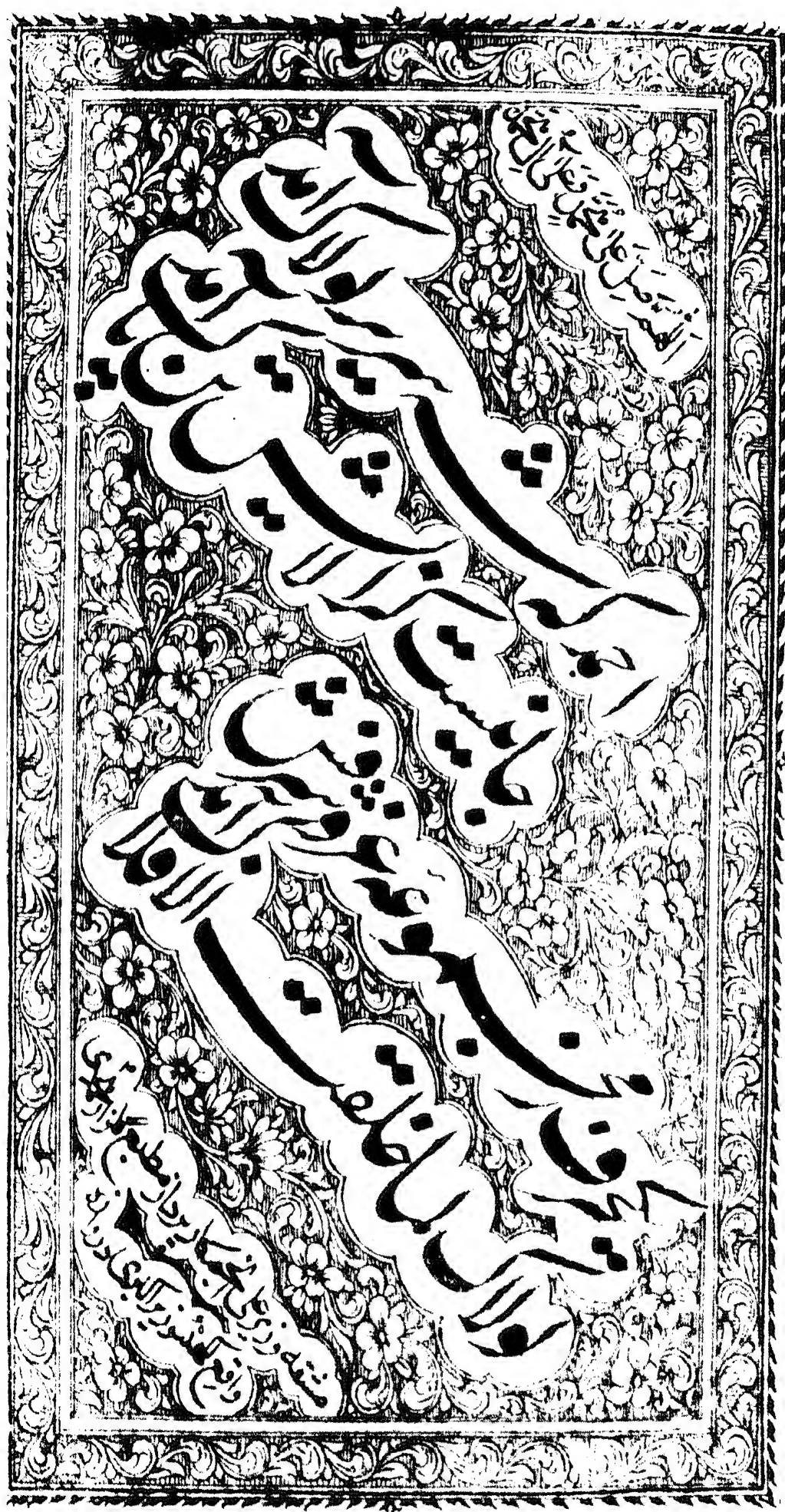
شاه حمید علی مطلبی قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر

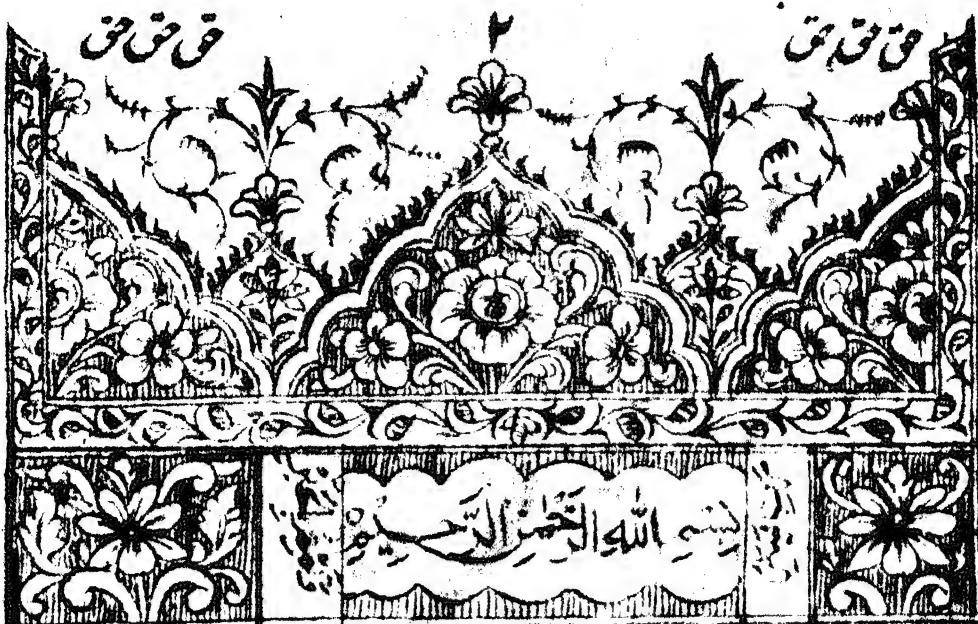
شیر مطلبی قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره

قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره

را نیازیکه حضرت شاه محمد باقر قدس سره الحی بحرمه راز نیازیکه حضرت شاه محمد

[illegible]

حمد بے نهایت و ثنائی بیغایت مرا که را که ملک وجود از کرم فقود و در صحرای
ایجاد از عالم امر که عبارت از کن فیکون است از جوهر ارواح و اجسام نامحدود و
نامتناهی بود آورده و هر یک موجودی را بر امور صالح او حکم فرموده و انما
خَلَقْنَاكُمْ رَجُلًا مِّنْ مَّاءٍ مَّحِينٍ است و آورده و هر یک گروهی را مقصود
او در راه او بکمال حال و جهاد که کُلِّ حَرْبٍ مَّالًا يُّؤْتِيهِ فِرْعَوْنُ که چنانچه حضرت
قطب الاقطاب و الاشیخ الشیخ حضرت شیخ نظام الدین قدس سره و ده از
زبان و ربار گوشتن از خودی فرمود مصرع هر قوم راست را بی و نبی قبله گاه
خسرو زمان که برگزیده آن قطب بخان بود مصرعه دوم را در ملک نظم مشتم
گردانید و با تمام رسانید مصرع من قبله راست کردم سیرت کج کلامی
و مریزی را که وجود انسان را بر حکم لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
بر تحت خلافت توبیع ابی بکر علی بن ابی طالب علیه السلام

بطاوع آفتاب عنایت و بطهور انوار هدایت اَلَمْ يَشْرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ الْإِسْلَامَ

فَهُوَ نَلَا نُورِ مَزِيدِهِ اِنْ ظَلَمَاتِ نَفْسٍ اِمَّا هِيَ اِنَّ النَّفْسَ لَا مَبَادِرَةَ بِالسُّوءِ لَهَا اِنْ

منور و مهور گردانید و منعمی را که طوبی روح بندگان را از تیراجسام و بجز او با هم گذر

میابد و شناسا و آشناء خود میگرداند و مراد شاهی را که قالب مقرران حضرت عز

خویش را اجالت کبریا و عمت الله بجا و ب لا اله تصفیة داد و نفی غیر ازلان کرد

و در ممالک توحید لا اله الا الله از تغلب لشکر نفس با غنی و تسلط جنود شیطان طاعنی

در حصن امن و امان بریاید و مشهور و لیس موجب لا اله الا الله است بنشانند و در نزل

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ تَكُنْ اَوْ تَا اِيشَانِ از رقم و وی که آن

عالم خیر و شر و نور و ظلمت ایان کفر است این گشتند آنچه عده به فرمودند و تقدیر

ایشان شد **سیت** دیگران را وعده گرفت و ابودیه لیکس ما انقدم نجا بود

و در و بسیار و آفرین بشمار مرمر و ری که قافله سالار قوافل انبیاست و در شاعی

را که زیور شریعت او مرمره جن النس بسیار است و مرسلکی را که هیچ سلوک و مآ

سراغ البصر و مآطع است و مرصوفی را که مقام او قَابِ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰی

ست چنانچه از زبان درر بارگوشه نثار خود رسول صلی الله علیه و سلم میفرماید که

اَدَمُ مِنْ حَوْضَةِ نَحْتِ اَلْاِیِّ لَقِيَا نَهْرًا لَحِيظِي اَدَمَ مَا دَسِيَانِ و عالم و عالمیان و

و

چند تن هم اویند و بپند بکند از و اندوید و لذو مشربش یعنی اگر حضرت بعل جلاله و عمن نواله چه
لا اله الا الله را جز بخال محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم زیب جمال و زینت
کمال بمنجا و در جهان پناهی را که محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم خطاب و ست و انا
نست الشیخ طلع آفتاب دولت اوست و از مشرق تا به مغرب ملک است اوست
اقوال علیه السلام نزوت لی الارض فلذوت مشارقها و مغاربها سیبلغ ملک
انتمی احدیث کاذبی لی منها و مرآل او را که بر حکم لایمسه الا المطهر
بکلیه من تعفیه قاتب مکار ایشانست ان الله یحب التوابین و یحب المطهرین گناه ایشانست الذین
احسن الحسنة و زیاده طغرا حایه ایشانست علماء اقمی کا بنی اسرائیل و سکا ایشانست و مرآه او را که شمس فلک
نملات و نجوم راجع است بوجه اندوید که شدگان تبه صلا راه هدایت می نموده اند که اصحاب
کا الجود بالهم اقدن یتهم اهتد یتهم لوامی ایشانست ضوان الله تعالی علیهم
اجمعین و بعد میگوید فقیه حقیر نادوم فقر الله و مفتقر احب الله بدو
برخی از بنی صفی الغزنوی ناکروب خانقاه قطب لاقطاب ج الاولیا
یا ای الامم سلطان العارفين برهان الواصلین حضرت شیخ العالم شیخ احمد
نعمانی در حق دولتی بجا نشسته است سره الغزنیه که چون مدتی خود را در خانقاه تبرک
در روضه مطهر آنحضرت که روضه من باض الجنة و حلقه مرجع الیقین است لیهجته بوده است

بهجایات ششیده و ریاضات میدید بگذرا ختم و زار و زار ساختم و بگریست و تشنگی شستم
 و در ساختم چنانچه دراج معیت و مقام محبت بر آمد و بیل جان از بوستان حبیب
 بانود و بنمود و ترنم آمد و بادوست همراز و مساز پدید آمد و گفتی بحدیث اخبار هکایان سرتاک آرد
 لکها بر بر ز خواستم تا بعضی از حقایق و وقایق عارفان این راه و مقامات و حالات
 و اصلان این درگاه بزبان حال و محفظه مقال به بیان سپارم و در سلک رساله
 منسلک گردانم الگاہ جاذبه وقت دل را متوجه بدان کرده که مناقبی حضرت
 شیخ العالم رب تبرک و التثین بتقدیم رسانم و برای قبولیت و افادت این رساله
 بدان وسلیت آمم حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْكَفِيلُ وَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ الْمُصَدِّقُ
 چون حضرت شیخ العالم قدس شد سر در جکم فرمان یَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
 الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَاهِدِ
 مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ وَتَابَعْتُ وَمُؤْتِ رَسُولَ
 حضرت صمدیت به تیغ خوشنوار آید اعداد قلوب طالبان احدیت و سالکان
 صمدیت را و طشت خون نشاند می و در سلک یَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَى
 رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً و آوردی و دمار از دیار اغیار بر آوردی و جهان
 و جهانیان را بطغرام ملک لملوک قل هذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ بِصِدْقٍ أَنَا

و چون از قیام بکراحدیت و تشاور و حدیث با نظر تشریف آید این میگردانید و خوب از ما
 سوائی الحق بنظر و بعد از همت باطن که همت او از ملک فلک برگشته بود و
 و صوره دلان را بحیات القاب که الشیخ یحیی و تلمیذات و تلمیذات و تلمیذات و تلمیذات
 و عاصیان اوقات را بسلاک متاودت و طریق تفاوت مسلک میگردان
 بهویت صمدیت مالا مال را از حضرت لازوال شارب لایزال بودی و از رخ تابان
 بغیرت بسیار بزیادوی و دم کل من نزدیک هر دم زوی و از غایت شوق شبنمی
 ذوق بزبان مهابک او به شایده شهود باطن این مثنویات اکثر اوقات میرفت
 مثنوی هر آن کوه غافل از وی یک زبان است و در آندم کافرست اما نماند

مباد و اناس که پیوسته باشد	و اسلام بر او بسته باشد
حضورم بخشای پرور گام	که من غائب شدن طاقت ندارم

خواستم که تا از بعضی مناقب حضرت پیر و تنگیز شیخ و لیدر و وائی دار
 عسیر که از حضرت عظیم خطاب کریم عبدالحق یافته و در متابعت سید الاولین
 و آخرین بکمال شرافت لاجرم هر اعبده و رسول گفته اند و این را عبدالحق فرمود
 کمال که در متابعت پیر مثال یافته و هیچ دست در میان جمال و ماضی و کمال
 و قوت هیچ مقامی بدست نمی آید و ملو ام که در مقصد حقیقی رفته و انبی کام و بی

و شاد و مستحکم بے نشان بگوشش بهوش بے سمع آواز فاعل خدا لا اله الا الله
 الا الله الا انما بشیئ و بدید بے بصیر و کمال بخلی و جلال و جمال حق نیست
 و ازرقم غیر در گذشته و بقیه حق پیوسته تا شنید می شود که حضرت شیخ العالم
 پیر و تکیه حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس الله روحه چنان سفرین (الاحوال
 و احوال الحال می بودند که اگر کسی از قرابتی یا از همسایه دید یا شنای پیش
 پیر و تکیه حضرت شیخ العالم قدس الله سره می آمد می یامی بود می حضرت
 شیخ العالم چون از عالم حق بعالم خلق می آمدند و چشم بسته باطن لایزال
 می کشوندی و نظری آنکس افتادی و می پرسید که تو کیستی و عرض داشتی که من
 فلان ام حضرت شیخ العالم باز پرسید که فلان کیست و عرض میداشت که من فلان
 فلانم باز حضرت شیخ العالم پرسیدند که فلان کیست و عرض میداشت که فلان پسر فلان پسر
 و میان سوال و جواب میگذشتی تا چون حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه معلوم میکردندی و می فرمودند که فلان از ان ماست باز حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه در حال بیابطن استغراق میرفتند بانشی العالم
 قدس سره چون بهوش باز می آمدندی هم بر آنچنان بختی میبود و حضرت
 شیخ العالم قدس سره کرات کرات می پرسیدند زهی حال زهی کمال که در راه

و من این است که احدیت را شهادت و صمیمیت بطرفه اعیان میگردانید و عبودیت را
 سوامی الحق بنظر و بعد از همت باطن که هست او از ملک فلک برگزیده بودید
 و صوره دلان را بحیات القاب که الشیخ یحیی و یمنیث و زمان واحد بیانیدی
 و عاصیان وقت را بسک متاومت و طریق تفاوت مسلک مبارزی رنج
 هویت صمدیت مالا مال را از حضرت لازوال شارب لایزال بودی و از غوغای
 بغیرت جدا بر نیامدی و دم هلی من تزیید هر دم زدی و از غایت شوق تشنگی
 ذوق بزبان سبک او بشایده شهود باطن این مشنوبات اکثر اوقات میرفت
 مشنوی هر آن کوه غافل بودی یک زمان است و درآمد کافرست اما نجات

مباد و اغاسی پیوسته باشد	و اسلام بر و سبسته باشد
حضور مجلسی پر و گرام	که من غائب شدن طاقت ندارم

خواستم که تا از بعضی مناقب حضرت پیر و سنگیر شیخ و لیدر و وائی داد
 عسیر که از حضرت عظیم خطاب کریم عبدالحق یافته و در متابعت سید الاولین
 و آخرین بحال شافیه لاجرم هر اعبده و رسول گفته اند و این را عبدالحق
 کمال که در متابعت بهر مثال یافته و سبب هست در میدان جمال و ماحنه عمل
 و قوت هیچ مقامی پست نمی آید و ملو ام که مقصد حقیقی زفته و انبی کام و بی

و شاد و مستقام بے نشان بگوشش بپوش بے سمع آواز فاعلکون لا اله
 الا الله الا انا بشیند و بدید و بے بصرد کمال تجلی جلال و جمال حق نیست
 و از رقم خیر در گذشته و بقیه حق پیوسته تا شنید می شود که حضرت شیخ العالم
 پیر بتیگر حضرت شیخ احمد عابد الحق قدس الله روحه جنان مستغرق الاحوال
 و انهم الحال می بودند که اگر کسی از قرابتی یا از همسایه و یا آشنای پیش
 پیر و بتیگر حضرت شیخ العالم قدس الله سره می آمدی یا می بودی حضرت
 شیخ العالم چون از عالم حق بعالم خلق می آمدند و چشم بسته باطن ناطق
 میکشوندی و منظور آنکس افتادی و می پرسید که تو کیستی و او فرمادستی که من
 فلان ام حضرت شیخ العالم باز پرسید که فلان کیست و عرض میداشت که من فلان
 فلانم باز حضرت شیخ العالم پیر پرسید که فلان کیست و عرض میداد که فلان من فلانم
 در میان سوال و جواب میگذاشتی تا چون حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه معلوم میکردندی و می فرمود گمان که فلان از ان ماست باز حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه در حال بیاطن استغراق میرفتند باز شیخ العالم
 قدس سره چون بپوشش باز می آمدندی هم برانجه تابه گامی رویش میکشود و حضرت
 شیخ العالم قدس سره کرات کرات می پرسیدند زهی حال زهی کمال که در راه

پیشتر و حضرت سید الاولین و آخرین بحال رسیده و تحصیل مقامات کرده اند و همدل

که سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن عائشة رضي الله عنها حين جاء

في حال الاستغاثت من انت ونقل ان رسول الله صلى الله عليه وسلم سألها من انت بقرتي

لم يقدر بالفرق بين التذكير والتانيث بغلبة المحال فقالت عائشة

رضي الله عنها انا عائشة فقال رسول الله من عائشة فقالت انا بنت ابى بكر

فقال رسول الله من ابوبكر فقالت ابوبكر بن قحافة فقال رسول الله

من قحافة فهربت عائشة رضي الله عنها من بين يدي رسول الله صلى الله

عليه وسلم وقالت عائشة رضي الله عنها لولم هربت من بين يديه

لا حترقت فاذا خرجت من حجرته فقعدت في بابها وتهي خواص صحاب

الرسول الله صلى الله عليه وسلم من الدخول ببيتها وقالت لعمر بن الخطاب

قد عشق ربه فاذا اخرج رسول الله من حجرته وافاق من حاله قال

عائشة رضي الله عنها من الرسول اعلم فقال الرسول صلى الله عليه وسلم

لي مع الله وقت لا يسعني فيه ملك فرب ولا يتي مرسل وذلك

فضل الله يؤتیه من يشاء والله ذو الفضل العظيم و انچه از بعضی کلمات

و حالات مقالات و کرامات و ارادات حضرت شیخ العالم رحم استماع دارم

در سبک نشد این مختصر منتشر گردد و انچه تا مگر قاریان و سامعان اهل عصیان را
 انتباهی و توبه پدید آید و در زمره تائبان که التائب من الذنب کمن لا ذنب
 له دارند و حضرت تواب توبه ایشان قبول فرماید که انه هو النواصی
 و مذنبان وقت راز برکت مناقب حضرت شیخ العالم قدس ستره جا
 مغفرت بود که انچه هو الغفور الرحیم و طالبان حق را قوتی و توفیق
 در طلب حق میفراید و سالکان این راه را شوقی و وجدی در نرساید آید
 و کسالت دل و فشرده گی احوال بگسلاند و زنگار طبیعت بمسقله طریقت بزداید
 تا اگر نامرد بومرد آید و اگر مرد بود در مردی مرد بر آید انشاء الله تعالی تا
 ابیات شور انگیز این فیض نریان شوق آویند بگوید و چون مایه بی آب
 درین راه بمرور ایام و گزند و راعوام طپان و پریشان باشد ابیات نیست

ابیات	نقش تو تار دل جانم گرفت	نقشش گروی پنهانم گرفت
جز تو بر رخ حور نشاید مرا	شوق خست چون که جانم گرفت	مشکل تو شبست بستم چنان
در همه که فاق بهانم گرفت	جز تو نیار نظم هیچ نیست	بحر وجود تو جهانم گرفت
روشنی و زهر از قهر گرفت	مهر و مه نور روانم گرفت	ظلمت شب که بگیرد جهان
زان هر زلف است جانم گرفت	عشق تو تار سر من گرفت	ز لزله در بایه جهانم گرفت

چنان و دولم هر دو شد آتش	حسن خست چونکه بیاغم گرفت	روی تو چون رخ غارت بر شد
سر زین و عقل جانم گرفت	خون جگر رخت به جوشیده	چون خم ابروت کمانم گرفت
احمد یار دور و درون بفرود	ولو عاشق چو جانم گرفت	و نام این مخدر را غیبی

انوار العیون اسرار المکنون بهفت فنون بنیادم فن اول در مناسبات

حضرت پیر و ستگیر شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق نقل است که حضرت شیخ العالم

قدس الله روحه اندر آنچه هفت سال بوده اند چون با در حضرت شیخ العالم شیخ

احمد عبدالحق قدس الله روحه در نیم شب از جهت تجدیدی هستند شیخ العالم

قدس الله روحه بسیاری که مادر را خبر نبودی میخواستند و بر او خانه با دای خان

تهی مشغول میشدند چون مادر میان بعد از الفراغ و خوابگاهی یافتند

تفحص میکردند و در زاویه از نوای پای خانه می یافتند می گفتند ای احمد بعد و پدر تو

هم شیخ بودند لیکن چنین که نولی بر صغیر فرض خدا تعالی هم فرض نیست بر او

نفل چنین جد و جدی کنی الغرض مادر شفق حضرت شیخ العالم را از خویش

آخر شب منع میفرمودند و باز میداشتند حضرت شیخ العالم را به پیش محبت حق غالب

فرمودند که این مادر نیست بلکه راه زن است که کار خود می کند و مرا از کار

حق باز میدارد و سر در عالم کشیدند و از خود بخود پای و راه حق بسفر نهان

نقل است حضرت شیخ العالم را بر ادبی بوده شیخ تقی الدین نام در شهر دلی
 سکونت داشتند و دانشمند بودند و حضرت شیخ العالم بنی مت ایشان قصد تعلیم
 علم میکردند چون شیخ تقی الدین چیزی علم ظاهر حضرت شیخ العالم ارا می خوانند
 نمی خواندند و میفرمودند که ما را علم معرفت خدا تعالی بیاموزاید چون
 شیخ تقی الدین را از حضرت شیخ العالم بایش میسر نشد در روز جمعه دست گرفته
 پیش استادان دلی بردند و التماس کردند که این بچه مرا می رنجانید
 و میگویند که ما را علم بیاموزانید چون با چیزی نمی آموزانم نمی خواند شما
 هم این بچه را بفرمایند بیاموزانند تا مگر گفته شمایان در گوش کنده استادان
 دلی کتاب نیزان پیش حضرت شیخ العالم آوردند و سبق گفتن آغاز کردند چون
 بصرف ضرب قلم بارسیدند و معنیش ادا کردند که ضرب المزد حضرت شیخ العالم
 فرمودند در راه خدا زون و زده شدن این راه اکرام خاص و عام
 به موجب تقاضای حضرت شیخ العالم باز فرمودند که مرا به خواندن این علم کائنیت
 مرا علمی بیاموزانید که معرفت خدا تعالی حاصل کنم و جز او را دوست ندانم
 استادان بربان لطف فرمودند با با تقی الدین در خیال این بچه نخبه
 این بچه خوانده حضرت است حضرت شیخ العالم قدس باشد روحه باب تمام

پیش او ستادان دلی استاد شدند فرمودند که ای استادان که مرا بر شما
عرضی است اگر اشلرت بنمایند عرض دارم او ستادان دلی بلطف تمام
و شفقت عظام طبعان کلام فرمودند که ای بچه بگو چه میگوی حضرت شیخ العالم
قدس الله روحه بشق کمال و وجد لایزال بزبان مقال از سر حال این

بیت شور انگیز فرمودند بیت	مخدوم و ما عمر بخواندن نیران بگفت
صرف مگر روز قیامت خواهی کرد	او ستادان دلی و آنانکه در مجمع

ایشان بودند هر همه از خود بخود شدند و از از ابرگ بستند حضرت شیخ العالم
قدس الله روحه را بعد از خواهی پیش آمدند و پائی حضرت شیخ العالم بگفتند
و فرمودند که السعد من سعد فی بطن امه حضرت شیخ العالم س الله
روحه از انجا برون آمد و بحال بجا خود باز گشتند نقل است که حضرت
شیخ العالم قدس الله روحه بر اهل بیت برادر خود شیخ تقی الدین
کوشش می نمودند و گاهی برادر خود می کردند که برادر مرا تعلیم نمی کند
وزن شیخ تقی الدین گفتند که شما میان احمد را چه تعلیم نیکند که او بر
کتر شماست اگر شما تعلیم نکنید بر که رود شیخ تقی الدین فرمودند که ما کلا
تعلیم بکنیم که او دایم موی خود از خود بخود دست و خبر ندارد اکنون

ماتر از حال او بجز و هم شیخ تقی الدین شتیج العالم قدس الله روحه را پیش
 خود طلبیدند و از کسب خود یک مهر سیم کشیدند و بجز شیخ العالم دادند و فرمودند
 که ای احمد این مهر خود بداد حضرت شتیج العالم آن مهر را در محلی از صحن خانه دفن کردند
 بعد ساعتی شیخ تقی الدین از بجز شیخ العالم قدس الله روحه آن مهر طلب نمودند
 حضرت شیخ العالم فرمودند بهما بی بین که برادر را چنین می بخاند من کی
 داده است که می طلبد شیخ تقی الدین فرمودند که من ترا داده ام و تو در
 صحن خانه دفن کرده حضرت شیخ العالم قدس الله روحه فرمودند که مرا خبریت
 اگر دفن کرده ام بر وید پستانید شیخ تقی الدین اشارت بر زن کردند
 ویدی حال این که هم در ساعت فراموش کرد این علم از ما چگونه بخواند
 در عالمی مستغرق است که از ما و از علم پُر اندازد نقل است که حضرت شیخ تقی الدین
 از بیت کافیر حضرت شیخ العالم قدس الله روحه در محلی پیغام میگردند و فریبند
 که خواستگاری کنند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بشنیدند که خواستگاری برین اور
 میخواستند که بکنند حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بر ورا انگسان گفتند
 که شما را دختر ندیدید که من مروغنی ام نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله
 روحه در نیمه و بیلی باشا هزاره محبت داشتندی در دخیلا و طاهر و کوس عشق حق

می یافتی روزی از روزهای درستی شیخ تقی الدین غلطیده بودند و حضرت
شیخ العالم قدس الله سره پای ایشان گرفته نشست و میزدند و در آن اثنا
آن شاهزاده رسید چنانکه حضرت شیخ العالم قدس الله سره پای برادر خود
شیخ تقی الدین داشت میزدند شاهزاده و غضبش گفت که ای شیخ
تقی الدین احمد پایی تو بگوید می باید که شما آن بارگاه اولیای حضرت اله
پای احمد گیرند و در سلک عبودیت او در آیند نقل است که حضرت شیخ عالم
قدس الله سره اندر آنچه بحرات و عطش باطن و طلب پیروقت که کبریت هم
است و سینه او بحر حضرت چنانچه گشت بیت پیرره کبریت احمد است
سینه او بحر اخضر آمده است به از شوق کمال و وجد ذوق لایزال
و دیگر در عالم میگردیدند و نشانی بر آشیانه خویش نمی یافتند ناگاه در
مقام بانی بیت پایی لبوس حضرت شیخ المشایخ قطب الاولیا حضرت شیخ جلال الحق
والدین قدس الله روحه حاصل شد شیخ المشایخ قطب الاولیا شیخ
جلال الحق والدین قدس الله روحه حضرت شیخ العالم را باذن حضرت صمدیه
و باجارت حضرت احدیت قبول فرمودند و طاقیه از سر خود کشید
بر سر حضرت شیخ العالم قدس الله سره نهادند و فرمودند که حکم فرمان است و خندان

گرم کردند که در تهر نیکو در تفرجه نایب حضرت شیخ العالم قدس سره بعضی را
شیخ المشائخ حضرت جلال الحق والدین قدس الله سره سمانی گرفتند و شیخ گماشت
آوردند و از بعضی مخطوطات را هم آوردند حضرت شیخ العالم را خون نظر بر مخطوطات
افتاد و حال تبری نمودند و فرمودند این چه شخصی است و بعد از آن وقت
بر شیخ المشائخ شیخ جلال الحق والدین آمدند و طایفه باز گردانیدند
و روان شدند بیرون شهر افتاد و سیر رفتند حضرت شیخ جلال الحق والدین
نیز و عقب ایشان بیرون آمدند و استاد و نظر ایشان بودند ناگاه در
بادیه افتادند که هیچ راه در آن بادیه نمی یافتند بر درختی نظر افتاد
و بر آن درخت رفتند و بالای آن سوار شدند چه بیند که دو کس
از دور می آیند حضرت شیخ العالم قدس الله سره از درخت فرود آمدند و
جانب آن دو کس روان شدند و آن دو کسین جانب حضرت شیخ العالم
می آمدند تا آنکه یکدیگر پیوستند حضرت شیخ العالم قدس الله سره آن دو کس رسیدند
که راه کدام طرف است ایشان جواب دادند که راه بر شیخ المشائخ شیخ جلال الحق است
که گزیده حضرت شیخ العالم رسیدند که همچنین است آن دو کس گفتند همچنین است باز
حضرت شیخ العالم رسیدند همچنین است ایشان گفتند همچنین است با کرم میان آمد و ایشان

حضرت شیخ العالم قدس الله سره سوال جواب رفته و غایت نبیند حضرت
شیخ العالم قدس الله سره بهتین التند که ایشان رسولان خدا می‌توانند
که فرستاده حق برین فیه آمده اند و بر خود فرمودند که ای احمد مقصود و مقصود تو
از پدر شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین نیست از آنچه اعراض نمود و بود
نوبه کردند و بدریای انابت غسل کردند و باز کشند و سوی شیخ المشایخ
جلال الحق والدین بشتافتند و شیخ المشایخ شیخ جلال الحق
سره الیستاده بستاند خود و منتظر قدوم حضرت شیخ العالم قدس الله سره بودند
تا دام که حضرت شیخ العالم رسیدند و وزیرای پیرو خود افتادند شیخ المشایخ
جلال الحق والدین قدس الله سره بتعظیم تمام و شفقت عظام بیت
کرام شیخ العالم را کناره گرفتند و بلطف ظاهر و نظر باطن بزبان
مبارک فرمودند که ای عبد الحق امروز تو همان بنی شیخ العالم
قدس سره سر بر زمین بردند و باعتراف عبودیت پیوستند شیخ المشایخ
شیخ جلال الحق والدین خادم خویش افرمودند که امروز هر جنس طعام
که ممکن باشد و از هر جنس مخطورات که استعمال باشند موجود کن بعده چون
طعام موجود شد شیخ المشایخ شیخ جلال الحق والدین حضرت شیخ العالم را طلبیدند

و پیش خود نشاندند و بعضی یاران که شایان آن بودند نیز حاضر شدند
 و خادم خویش - اشارت فرمودند که آنچه موجود کرده بیار الغرض
 بعد دست بستن کند و رمی فرا کردند و طعام از چهرش که موجود بود
 بگان بگان آوردند و بعضی مخطورات هم آوردند و پیش نهادند شیخ
 شیخ جلال الحق و الدین از مطلع مقصود و شهود و شهو و مشیر الی الله
 و مبتشر الی وحدت الله شیخ العالم را فرمودند که ای عبد الحق سزاوار
 که حضرت احدیت او خداوانی و بعید پنداری بران آورد دست من
 و از وی اعراض کن شیخ العالم را بجزو این اشارت نظر بر جمال و
 حق افتاد و در پامی آن فی خلق السموات و الارض ما خلاقه البلی و النعم
 عبرت و خوف و راد و فواج تجلی لله فقد السموات و الارض و دل شیخ
 تدس سره را تا خستاق و تلمذ شیخ العالم از خود و پیرو شدند و در عالم عبرت
 افتادند و زار میگرفتند و شپهای خون چون چیده جیون از دوحسین
 مبارک حضرت سیم العالم روان شدند می و در او بیخافه جمال کمال
 پیر و سنگیز خویش شسته شب روز میگرفتند می نگریستند و از اطلاع
 ماسوی احد بنیرا پیوند بده شیخ المشایخ شیخ جلال الحق الدین بنیر

و شفقت می کند و فرمودند و سبقت حضرت شیخ العالم آمدند و فرمودند ای عبدالحق
چیزی از دنیا که در پیش از آنی حضرت شیخ العالم از کمال در دو آن سخن است
که نارا دست از دل بر نمی کشد و هیچ چیز اختیاری افتاد و در روز قیامت
غایت نیست استم که چه بخورم و از کجا و کرا بخورم و اکنون چه خورم و کجا
روا برسم و از کجا عرض کنم و فارق پاک نام پاک چون شوم چون شیخ المشایخ
شیخ جلال الحق و الدین کرات و مراتب می فرمودند و گوشه شش بلین می نمود
شیخ العالم و حضرت پیر شکیخ و عرض کردند که اگر قدری نان شامخ خود
باشد این بنده بخورد شیخ المشایخ شیخ جلال الحق و الدین کرات و نان
برودان می فرستادند و شامخ آید از المشایخ و از نادای می پدید و پاک بود
از هیچ شامخ مذکور را می دانید پیش حضرت شیخ العالم آوردند
حضرت شیخ العالم فرمودند این نان پنج شامخ است و این شامخ
الغرض قطب المشایخ شیخ جلال الحق و الدین حضرت شیخ العالم را از پنج را بنده
و فرمودند ای عبدالحق خدای پاک است و پاک را پاک و ماند و از پاک
پاک است پاک است و تو متوکل مستوجب محبت پاک پاک باش و خود را و
مال کار خود را از پاک پاک و از تاجر پاک هیچ ننماید و انگاه بدانی و بنی

کہ در دو جهان جز حضرت پاک هیچ نیست و برگزینا باشد انگاه شیخ العالم را
 تسکین قلب و اطمینان باطن پیش آمد و الحمد لله علی ذلک نقل است
 شیخ العالم قدس سره اندر آنچه در شام بودند غورتی پیوه نام او
 بی بی فاطمه بود و آن عورت پسران داشت که سب سفید بافی میکردند
 و آن عورت مشغول بخت می بودی و ولیه از اولیای حق بود حضرت شیخ
 العالم قدس سره را دوست میداشت و بفرزند میخواست حضرت
 شیخ العالم را آن بی بی فاطمه محبت افتاده بود در خانه بی بی فاطمه
 میماندی حضرت شیخ العالم میفرمودند که این فقیر از بی بی فاطمه هیچ وقتی
 در قیام شب سبقت نیافته است و هر وقتی که این فقیر میخواستی که بی بی
 ملاحت نبود این فقیر بی بی را نشسته مشغول بخت می یافتی و بی بی
 این فقیر را بلطف میفرمودند بزبان هندی بیٹا احمد آب گرم موجود
 نباید که از آب سرد وضو کنی زهی عورت پارسا که دهنی بر سر مردان
 انداختی نقل است که در شام دیوانه بود حضرت شیخ العالم را آن
 دیوانه محبتی بود و او حالی و کمالی داشت در مسجد می بودی و افتاده
 می ماندی خالق او را طعام می آوردی و او آن طعام از جهت حضرت

شیخ العالم میداشتی حضرت شیخ العالم چون می آمدی دیوانه میگفتی که ای
 احمد نعمت خداست بخور و بخوران حضرت شیخ العالم آن طعام خود خورد
 و او را خوراندی روزی از روزهای دیوانه خراسانی دراز قد و سپید پیر شد
 باین دیوانه بغضب میگفت تو ولایت ما خراب کرده آمدی اینک ما
 ولایت تو خراب میکنم بعد از آنکه ناگاه شبی از شبهای بی نوم و نیکه
 احمد شب باین غیبه خواب دید و هست که در حوضی ماهیان میزنند حضرت
 شیخ العالم فرمودند که بی بی این فقیرم شب خواب دیده است
 که در حوض بزرگ که چون در ریاست و ماهیان بزرگ میزنند چندانکه
 در عدد و حصر نیاید بعد از آن حضرت شیخ العالم تعبیر خواب فرمودند که خواب
 شما آنست که سیاه خراب شود و خواب من آنست که شهر دلی خراب شود
 چند روز نگذشته بود که شورا افتاد که مغلان رسیدند بی بی و یک طعام
 که چرمی پزیده هم بردیدگان گذاشته در بازار حبت خریدن رسیان
 رفته بود بی بی از بازار نیامده بود که حضرت شیخ العالم در خیال بی بی
 سوی بازار رفتند چه بیند که زلزله روز قیامت افتاد و هست با بی بی
 ملاقات نشد بعد در آن جد رفتند چه بیند که آن دیوانه هست ^{عنه}

باو نشستند و بوانه گفت ای احمد قمر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند که حال شما چیست و بوانه گفت ما تیرمی آیم اجدده حضرت شیخ العالم
 باز در خانه بی بی آمدند چه بینید که در خانه بی بی کسی نیست و در یک کجری
 همچنان بالای و یکدان است حضرت شیخ العالم یک لقمه از میان
 دیگر برگرفتند و یکبار گفتند و از سر حیرت بزبان حال فرمودند
 لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ و بیرون آمدند لعل است که
 حضرت شیخ العالم قدس الله سره از ستام دریانی پست آمدند بهر خود
 شیخ المشائخ شیخ جلال الحق قدس الله سره چه بینید که در متکاران شیخ المشائخ حضرت
 شیخ جلال الحق و الدین سر ه ختمی بنزد و منع میشوند و میخواهند که سوی کوی
 روان شوند یک طبق برنج آوردند و شیخ المشائخ حضرت شیخ العالم را دادند
 و فرمودند که ای عبد الحق برو که قمر خدا نازل شده است حضرت شیخ العالم
 از انجار روان شدند چند نفر از حاجیان مصاحب شدند ایشان در دلی
 رفتند حضرت شیخ العالم فرمودند که قمر خدا برای دلی است اما در دلی
 نرویم حضرت شیخ العالم در بدایون آمدند نقل است که شیخ العالم در ایام
 مسافرت شبی از شهدا در مسجدی فرود آمدند و آن شب جمعه بود مسلمانان

آید و هفت بانگ نمازی گفتند حضرت شیخ العالم را هم گفتند که ای مسافر
 تو هم بانگ نماز بگویی اشب جمعه است حضرت شیخ العالم فرمود شمارا و گفت من
 بانگ نماز در شب جمعه چه نیت است تا ما بدینم ایشان گفتند که از بانگ
 تا از برکت هفت بانگ نماز که درین شب متبرکه بگردید الله تعالی بلام
 تمامی هفت از آن مقام دوزان بندگان که در آن مقام اند و در کند
 و در امن و امان خویش نگاهدار و حضرت شیخ العالم فرمودند که مرید بنویس
 نیت دست نمیدهد که تکرار بانگ نماز بگویم ایشان گفتند چاییت دست
 نمی دهی حضرت شیخ العالم فرمودند بنده که خدا تعالی را از بهت نیکی پسند
 و از بلا و دوری جوید آن بنده بنده نیکی باشد و بنده خدا و بنده خدا مخلص
 بودند منافق و اخلاص آنست که مطلوب مقصود او جز ذات حضرت
 صمدیت نباشد و آنجند الله تخلصین له الدین ایشان حیران ماندند
 که درویش چه میگویی نقل است که حضرت شیخ العالم در پنجاه رفتند
 و خواستند که اکابران شهر را ملاقات فرمایند پرسیدند از کسی که درین
 شهر نشینند از همه فاضلتر و بزرگتر کیست آنکس جواب داد که فلان دانشمند
 از همه فاضلتر و بزرگتر است حضرت شیخ العالم بران دانشمند رفتند

و ملاقات کردند و ائمه مشغول سبق بود طالب علمان میخواندند
 از مشغل سبق قدری بایستاد و با حضرت شیخ العالم بکامیت مشغول شد حضرت
 شیخ العالم از علم معرفت ذات صمدیت حق تعالی طلب کردند فرمودند
 که شما و ائمه بزرگ آید و نام پانگ شما بسبب است از عطش این
 طلب بر شما آمده که از علم مذکور خبر کنید و ائمه از سخن شیخ را نیکوتر بشنید و عالم
 از خود بخود شد و بیاب گشت بعد دیری بهوش باز آمد دستار و گلو
 کرده در پای حضرت شیخ العالم افتاد و گفت و الله که جنابین عمر
 علم تحصیل کردم و بنندگان خدای تعالی را سبق گفتم اما ازین علم
 هیچ فهم نکردم و هیچ خبر نیافتم حضرت شیخ العالم بر آن ائمه شفقت
 فرمودند و باز گشتند نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله روحه در
 پنجاه در خانه کونوال می ماندند و مادر کونوال خدمت حضرت
 شیخ العالم قدس الله سره بسیار میکرد و اعتقاد محبت تمام میداشت
 و با شیخ العالم قدس الله روحه یکدیگر برابری بودی الغرض شبی
 سلطان سکه شریبان پوشیده طریق شکسته گان برون آمدند و حاکم
 قلندران فرود آمده بود و آنجا رفت و در گوشه نشست قلندران طعنه

بزریدند وقت خوردن سلطان را گفتند که ای فقیر در شود و طعام
 ما نظر میکنی سلطان طریق شکستگان و غریبان شکستگی و غریبی مینمود
 و میگفت که من غریبم از ان شما چه میکنم شما بخورید ایشان باز ماندند
 ما دام که سلطان راد و زنگ زدند سلطان از انجا روان شد جای
 رفت که جوگیان فرود آمده بودند ایشان طعام آوردند و بیان
 خود با قسمت برابر نهادند و یک بخش از ان سلطان بهم کردند
 و سلطان دادند سلطان گفت که ما از شما بیگانه هم مرا یک بخش
 برابر چگونه باشد جوگیان گفتند که ای بابو مرا رسم است اگر سنگ
 باشد سنگ اهم قسمت برابر دهیم خاص که تو آدمی هستی ترا چرا ندیم
 سلطان چون باز آمد و روز شد فرمان شد که قلندران درویشان
 در شهر مانباشند و قلندران رامی آوردند بر کشتی سوار کرده از ان
 لب آب کردند شو و در شرافتاد که سلطان قلندران درویشان از شهر میکنند
 حضرت شیخ العالم فرمود ای یوانه بیا تا بر سلطان بگویم که سلطان چون قلندران
 و درویشان از شهر میکنند ما در کو تو ال منع کردیم که ای مخدوم و
 درویشان یکسک نفر کنایه از انده از شهر میکنند حضرت شیخ العالم گفته ایشان کو

آنگ پیوانه را بر خود برد سلطان بردند و نشستند و خاک بر سر انداختند
 مدتی در خیال منظر احوال بودند چون بحکیم حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 رانید پرسید که این کیست و چه میکنند حضرت شیخ العالم قدس الله سره فرمود
 ای دیوانه سلطان بوندان ملی خبران را از شهر دور می کنند در پیش
 را این سخن گفتند و بقرارگاه خود باز آمدند فصل است که حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره در وزی در کناره لب آب در شهر سنند و استاد بودند
 خواستند که ملاقات شیخ الشائخ شیخ نورالحق والدین قدس الله سره
 بکنند در خاطر آوردند که بملاقات در ویش خالی نروند گیاهی در آنجا
 سبز و تر و دراز بر کرانه آب دیدند با خود گفتند که همین گیاه در میوه
 و ملاقات کنیم و از مطلوب مقصود بجویم آن گیاه را بر گرفتند
 و بر شیخ نورالحق والدین بردند شیخ برآمده و فایده خود را همی
 یار آن نشستند بودند حضرت شیخ العالم آن گیاه را بر زانو حضرت
 شیخ نورالحق نهاد و فرمودند که بابا صفاست شیخ نورالحق والدین فرمودند
 بابا غرضت است هر دو اولیا با یکدیگر ساعتی مشا هه کردند و هیچ کلمه نرفتند

حضرت شیخ العالم قدس به بعد ساعتی بازگشتند و از کمال عطش باطن اگر چه بنحوی
وحدت از دولت پیر دستگیر خویش شیخ المشایخ شیخ جلال الحق الیه
نوش میگردند فاما سپربانی شدند و هر دم و مصلحت منزه می بودند
هر چند که عروج بمقامات کبری می کردند و عبور از همه می یافتند اما بریایده
و فائده خود که طلب آن میکردند و قوف نمی یافتند و مشورت گیر
بر می آوردند و میگفتند ای احمد پنجاه سال شد که در گرد عالم میگردی
و طلب است حقیقی میکنی بمقصد دلی نرسیدی و در عالم کسی انبیا فانی
که جز بمقصود کند ای احمد عمر پنجاه سال ضایع کردی نه مقصود یافتی
و نه پرورش خود دشتی اکنون در موطن اصلی خود بخرام و تبعم و لذت
و نیاوی بیارام این بیت از سر حال فرمودید بیت از نکته مقصود نشد
فهم حدیثی لا دین الا دنیا بیکار بماندیم به العرض از شهرت و
بازگشتند سوی وطن خود می آمدند و در شهر بهار رسیدند و در آنجا
بود یوانگان بودند یکی را سلطان علاء الدین می گفتند او برهنه می ماند
و تو هم را نیم لنگونی میگفتند او لنگو ته پیش دشتی و پس نمی افراشته
تاگاه سلطان علاء الدین و پوانه چوبی در دست گرفته پیداست

افراهِ حضرت شیخ العالم گرفت و شیخ العالم را در کنار خود نشاند و فرمود
 بابا احمد مرد آتی گیسوی تو را وقت خود را در آن چو آگدشتند سحر است این لفظ
 بزرگان خود را ندو برفت بعده نیم لنگوٹی هم پیداشد و همچنین گرفت
 حضرت شیخ العالم را در کنار خود نشاند و فرمود بابا احمد مردان و یک نیز وقت
 خود را در آن چو آگدشتند این سحر است نیز همچنین فرمود و رفت حضرت شیخ العالم
 با خود گفته اند ای احمد و یوا لکان حضرت صمدیت خبر میگونی و گواهی
 میدهند مگر که مقصد و مقصود خود بررسی و بر مایده و فائده خود وقت
 یابی از فسردگی حال بگری حال افتادند و در طلب بفرمود و از آنجا
 در شهر آورده رسیدند در خاطر گفتند که ای احمد از زندگان خبر مقصود
 نمی یابی مگر که از مرقوگان هم بیایی اکنون از مردگان بطلب حضرت
 شیخ العالم چند سال در مقابر کابلان در گورستان غریبان و در
 شهر و در بیابان تشنه و پرورد و بهیچ راهی و نم الحال و زو شب
 میگشتند و میگفتند یا یادی یا یادی چون قیامید برآمد حضرت شیخ العالم و
 سر و با خود گفتند که ای احمد اکنون بمیر و چون مردگان هم زندگی در قبر و
 در فن بعد حضرت شیخ العالم بدست خود قبری کاویدند و در آن قبر خیزیدند

مروگان دفن بکنانیدند و از دنیا و این دنیا جدا شدند و قول حق گشتند تا مدت
 شش ماه حضرت شیخ العالم در آن قبر بودند هر عالمی که از عالم باطن میگذاشتی لشقا
 نمیکردند و هر مازاع البصر و فاضحه چشم و ششتم و میفرمودند ای احقر این
 عالم لائق پرستیدن نباشد هوش دار و ازین عالم بگذر و بگذارتا با عالم
 و دویای رسیدند که از کمینیت و کمیت پاک بود و آواز داد عظیم الله لا اله الا
 انابی حرف بی ست از بی کام و از بی زبان شنیدند و خاضع شدند
 که اذ انجلی الله شیخ خضاع که از خود و بنموداران قبر بیرون آمدند و در شکر
 محبت و سرور و معین افتادند و در معارج و رسول بحال رسیدند
 و با خلق بدعوت و شینه مشغول شدند نقل است که حضرت شیخ العالم
 قدس الله روحه و شراره ده ماه و یک سال پاره پاره بودند بعد از آن ماهه
 سگ بچه آورد و حضرت شیخ العالم قدس الله روحه طعام میربانی را داد
 آن ماهه سگ کردند و همه که بایران شهر را طلب فرمودند و فیروز خان
 مقطع شهر لید او را نیز طلب فرمودند اکثر نربگان و عامه خاق و غیر
 شدند طعام خرج کردند بعد چند روز شیخ جمال الدین گوجری را با
 حضرت شیخ العالم ملاقات شد شیخ جمال الدین گوجری گفتند که

مخدوم شاططعام گردند و چندین خالق را طلبیند و اما ما را نه طالبیست نه مد
حضرت شیخ العالم فرموده زبان سگ بود و سگان را طلبیدم ای جمال این
تو از جمله آدمیان هستی و چون پیرانی سگ طلب کنم بگوایت بمیان رگها
او ده مشهورست نقل است که حضرت شیخ العالم قدس الله روحه روزی
پیش شیخ فتح الله او دوی سایه خبر که بند سی پووری گویند چون بازی
بچکان گروانید شیخ فتح الله حیران شد و هیچ گفتن نتوانستند دیگر روایتی است که
این مرقوم برای دیگری کردند و حضرت شیخ فتح الله باین سخن فرمودند که این گری
که کار خود میرفت سانیده است شاید که مراد این باشد که شیخ فتح الله
زاهد و قوت بر دند و زهد و نزدیک ناشقان و طالبان حق چون بازی
بچکان است چنانچه قول علیه السلام **لَيْسَ كُفْرًا بِكَ تَعْلَامُ لِمَا يُلَاحِظُونَ** این روایت
شیخ العالم اشارت بدین کردند تا اگر شیخ فتح الله را شعوری پیدا آید
در روزی در عشق الهی بکشاید که گفته اند **لَا شَيْعَالٌ بِالْعُلُوِّ الشَّرِيعَةِ**
وَلَا وَهْلُ الْقُرْآنِ مَوْحَنَةٌ و این آیه **أَتَاكَ الشَّيْءُ أَخُوهُ** الله صدم مراد این چه باشد
و این نیز در او ده مشهورست نقل است که حضرت شیخ العالم به شیخ
زین الدین او دوی گفتند و شیخ زین الدین را پرده دار پرورستی اگر

اگر آینه چنبری می آوری میگذاشته گزنی آوردنیکداشته چیده از حضرت شیخ العالم
 لانگداشت حضرت شیخ العالم باز آمدند و زنده خود فرود آوردند و جامه
 نیک و سفید پوشید و طبخی را از سنگ و کلونخ پر کردند و دستا
 همه بالای آن انداختند و بر دست نفری دادند و باز برو رفتند
 پرده ها زدند و حضرت شیخ العالم را فی الحال بگذشت حضرت شیخ العالم با شیخ
 زین الدین ملاقات کردند و با یکدیگر حکایت مشغول شدند بعد
 چون شیخ زین الدین طبع داد و کرد و هر سنگ و کلونخ دیدند گفتند مخدوم
 این چیست شیخ العالم قدس اعز و روحه فرمودند بر سر کاین باشد او
 پرنو باز تنبیه ای در وجه کاین نباشد او را باز نیاید بعد حضرت
 شیخ العالم قدس اعز و روحه دو هزار تنگه را از شیخ زین الدین طلب
 فرمودند و گفتند که از من سینه میطلبم اگر بدی از آن شما خواهیم داد
 والا نه خواست که زنت شیخ زین الدین گفتند مادر و پشیمانم بر مال کجا
 اللعنه علی شیخ العالم هر چند کوشش میکردند که بدهند والا نخواهند
 گرفت شیخ زین الدین مال ندادند و شیخ زین الدین را مال کاملاً
 جمع شده بود و خود حضور بودند و برادرزادگان طریق شانه را دکان

میمانند پند و نرازان نگذشت به و که شیخ زین الدین مریم شدند
 و بر حلت و حمت حق پیوسته اند بعد نقل شیخ زین الدین قاضی
 رضی مطلق اوده برادرزادگان شیخ زین الدین را گرفت و کل سال
 از آنها گرفت و مغاس گذاشت نقل است که شیخ العالم در آن
 روح اندر آنچه سلطان ابراهیم در قصه ایسولی فرود آمده بود
 ملاقات کردند و فرمودند که اگر ابراهیم مسلمان شود که امروز با
 است خلق عالم در اسلام در آیند و بعشق او دم زنند که آلتا
 علی دین ملک که هر جوان قریب لشکر شدند قاضی رضی شیند که
 حضرت شیخ العالم می آیند استقبال کرد و برابر خود بود وقت شد
 بود هم در شب پیش سلطان رفت و گفت ای خداوند عالم در و شب
 رسیده است که امروز قطب وقت است و اولیاء وقت همه در سلک
 عبودیت او منسلک اند سلطان ابراهیم گفت ای قاضی ملاقات
 کنم قاضی گفت خداوند عالم شایان ملاقات نیست که بعد ملاقات
 او انتظام باد شاهی ماند با نماند که در و شبی است که گشت استقبال
 کند سلطان گفت چه باید کرد قاضی رضی گفت که خداوند عالم فتوی

و استقامتی برای خج خاتاه او بنید اگر قبول بکنند پیشایان طاقت
 ست و الا نه پیش ایشان فتن خوب نیست سلطان گفت نیک
 باشد فی الحال نویسندگان را طلبیدند و فرمانها و حجتها چهار دوییم
 و هزار بیکه زمین و رسوا و قصبه دوی برای زراعت و ران ساعت
 مرتب گردانید و در نخل خود انداخته و چیری نقد و یک بارکش طعم
 از خانه سلطان ابراهیم بر شیخ العالم قدس الله روحه قاضی رضی
 آورده و گفتند حضرت مخدوم امروز سلطان ابراهیم در حق شما
 چیزی کرده که کمتر در حق کسی کرده است و کمتر میکند شیخ العالم فرمودند
 ای قاضی رضی امروز سلطان در حق ما چه کرده است قاضی گفت
 حضرت مخدوم برای فرزندان شما چهار دوییم و هزار بیکه زمین و رسوا
 قصبه دوی داده است و فرمان حجت از نخل کشیده و آنچه نقد بود
 پیش نهاد حضرت شیخ العالم فرمودند ای قاضی کلمه بگو لا اله الا الله
 محمد رسول الله که درین ساعت کافر شدی قاضی کلمه بر زبان راند
 و گفت ای مخدوم از ما چه کفر واقع شده شیخ العالم فرمودند این کلمه
 اکفر نیست که تو با ابراهیم خدایان و بگوید شده اند که دعوی رزائی میکنند

خدا نیکه ابراهیم را و چشم ابراهیم را و اسپان ابراهیم را و فیضان ابراهیم را
 رزق میدهد و اسپان ترا و چشم ترا رزق میدهد و منکبه یک فقیر و گاه دیم
 فرزندان مرا رزق نخواهد داد که تو و ابراهیم در میان آیند قاضی گشت
 این بیات را بستانند و عرض التماس این بنده قبول فرمایند هر چند که
 قاضی کوشش نمود حضرت شیخ العالم تبرافرمودند و اختیار نکردند و فرمودند
 که اولاد قدر فقیر نخواهند دانست که الفقه کثرت و کثرت کثرت و کثرت
 بختیار مرید بود که دانش بچشمش کشود و آخر شب با شیخ العالم زبان
 هندی فرمودند و بهره کثوا هوی تو با تو آن بخت که پاشن جای
 باراهوی تو بر جون جیل که بر چن جایی بد در حالت شدند و بختیار
 را کنار گرفتند همان ساعت روان شدند کسی را از نجال اطلاع
 نشد و بر بانه فائده مسکن بالوف خود باز آمدند و نقل است که شیخ عالم
 باری دیگر هم بدین قصد در شهر جوینور بر سلطان ابراهیم شرقی رفتند
 آنجا با صدر العلماء بدر الفقه استاد الشرق والغرب عالم ربانی نعمان
 ثانی مخدوم قاضی شهاب الدین گریانور آمد مرقد ملاقات شد
 یکدیگر بکجا بیت شغول شدند حضرت شیخ العالم قدس صدر و صانع معرفت حق

پخیزی میفرمودند مخدوم قاضی شهاب الدین لری با عرض کردند که ای شیخ عالم
 قدس الله روحه ما را با طلبه مسر از علم شما که علم السدست قاضی حضرت شیخ العالم
 فرمودند آری تو بچاره لری با باشی ترا ازین سال ازین تمام اجتهاد و تبحر
 مخدوم قاضی شهاب الدین الاعتقاد تمام حاصل شد و اتفاق دانست
 که حضرت شیخ العالم را با سلطان ابراهیم ملاقات و ملائمت و انجکایت بر میرسد
 همان گفتند میر صدر جهان بهمنین فرمود که ای مخدوم قاضی شهاب الدین
 چون سلطان را با حضرت شیخ العالم ملاقات بشود و شما این طبع از دل و
 وارید که باز سلطان ما و شما و این انتظام بادشاهی بدین طریق درین
 و توفیق است حاشا و کلا حضرت شیخ العالم قدس الله روحه در روئین آ
 صاحب حال از اهل کمال که نظر او اکثر مطلق است که حال نحاسی را
 بحال فیهی در حال بدل گردانند و از تبحر جهان بداند و مخدوم قاضی
 شهاب الدین فرمودند که راست است و روزی حضرت شیخ العالم قدس
 روحه در شهر جوینپور در میدان دروازه گشتندی بعضی عرض کردند
 که این خانه مختص خان است او معتقد حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بود و او را
 خبر کردند که شیخ العالم قدس الله روحه رسیدند و او سوار شد و سوار شد

ساعتی وزنگ شد رسیدن نتوانست شیخ العالم روان شدند چپینید
 که ملک خالص با کبک و دبیر بجانب حضرت سلطان سوار شده بود سب
 در جولان انداخته و عنان را بر دست آورد و میرفت بعضی کسان عرض
 کردند ملک خالص سر و نظر حضرت شیخ العالم از دور افتاد حضرت شیخ العالم فرمودند
 حال مختص آن حال خالص این تا حال او دیگران چه خواهد بود
 باز فرمودند بیجاگان درستی شراب بنیای چنان مدبوش اندک از خود بخود
 اند و از دیگران خبر ندارند بعد فرمودند ای احمد ملک خالص است کل
 مَبِیْرٍ لِّمَآ خَلَقَ لَهُ وَتَقْدِرُ لَدُنْهَا یَا قَتَادُ هَر کَرَاخَوَانْدَاو خَوَانْد کَرَا
 رَا نْدَاو رَا نْدَا تَبْدِیْلُ لِسْتَه اللهُ تَبْدِیْلًا بَا ز کَرُو د بَر مَانْدَه وَفَا دَهْ خُو د
 بیاد مسکن مالوف خود قرار نما حضرت شیخ العالم پس آمد و روح چیری میوه
 برستور بار کرده بودند و جامه لایق صحبت بادشاهان پوشیده رفته بودند
 فی الحال میوه را بفقیران دادند و جامه فرو دادند و زنده خود را در بر کردند
 و ماویان سواری برای میان خضر معروف بخدا کو تو ال شهر قنوج آوردند
 و لوندادوران وقت فقیر بود و پیاده بعد از آن که برآمد تعالی در عمر خود گاه
 پیاده نشد و فراختی و پیشی چون ملوک آن دشت الغرض تکیه فرمودند

و برآمده فائده خود باز آمدند **نقل است** که روزی محمدخان مقطع مقام دو
 برای ملاقات حضرت شیخ العالم آمد امام حضرت شیخ العالم قدس الله وجوده گوش
 شیخ برهان که مریدی از مریدان حضرت شیخ العالم بود گفتند که بر حضرت مخدوم بگویند
 که محمدخان آمده است مراجعیری زمین بدهد که تا زراعت کرده بخورم شیخ
 برهان حضرت شیخ العالم آمد ساکنانک عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند که ای
 محمدخان این مردک شارت برد اما دبود یا این مردک اشارت شیخ برهان
 میگوید که بر مخدوم بگویند که محمدخان آمده است مرا زمین بده تا زراعت
 کرده بخورم الغرض چون محمدخان بازگشت و امام حضرت شیخ العالم که نام
 میان جهان نشه بود برابر خود برد و عهده داران خود را طلبیده مقتصد
 بیگانه زمین در موضع کله خود پروانه نویسانیده و نشان کرده داد و تسلیم
 عهده داران کرد که شما امروز بر وید پیچوده و مخدوم کرده و مزرعه بسته
 و آباد آن کرده بدیند اما حضرت شیخ العالم خوشان بحضرت شیخ العالم آمد و
 این حکایت عرض کرد و گفت امروز محمدخان بر بال بسیار محبت کرده
 حضرت شیخ العالم فرمود چیزی نوشته هم داد بانه ایشان گفتند آری نوشته ام
 حضرت شیخ العالم آن نوشته را طلبیدند و از ایشان گرفتند مریدی بود بهر نام

پیش استاد و اورا فرمود ای بهرام برو خواجه شیخ بسیار داد و در آن روز
مقام بود بهرام چون بر خواجه شیخ رفت چه بیند که خواجه شیخ برابر زن در
هند و له سوار است و هر دو بهم شراب میخورند خواجه شیخ گفت ای بهرام
حضرت شیخ العالم مدعی کذب نخواهد شد برو چنانچه می بینی همچنان عرض
کن بهرام آمد کیفیت خواجه شیخ اتمام عرض کرد حضرت شیخ العالم فرمودند برو
و اورا بگو آن شراب که می نوشی بسیار تابی بینم که کدام شراب است که
مینوشی بهرام باز رفت خواجه شیخ همچنان سبوحه آن شراب بردست بهرام
داد و پیش حضرت شیخ العالم آمد و سلام کرد و نشست حضرت شیخ فرمودند
ازین شراب قلع پر کن بهرام قلع پر کرد خواجه شیخ عرض کرد این شراب
غایت تیرست هر که اینقدر یکبار بنوشد در حال بیهوشی شیخ العالم فرمودند
ای بهرام این سبوحه شراب بر جا نیکه هشت راه برون آمده باشد لیکن بهرام سبوحه
شراب مذکور بر جا نیکه هشت راه برون آمده بود شکست بعد حضرت شیخ العالم
بردست خواجه شیخ چنانچه مذکور دادند فرمودند بهمین که درین پروانه چه نوشته است
خواجه شیخ پروانه دید گفت حضرت مخدوم محمد خان بسیار محبت کرده است
بهتند بیکه زمین در موضع گلاب برای خرج خانقاه حضرت بزرگی مخدوم داده است

حضرت شیخ العالم بسیار غضب آید و فرمود این مرد یکو بد که محمد خان بسیار
 رحمت کرده است و پروا داد دست او بستند در حال پا به پاره کردن و نفرین
 می بهرام این کاغذ را بدون انداز نبا یک پاره ازین کاغذ در خانقاه یا
 آفتاب منقول است که بعد چند گسی خا داد و منهدم گشت و عاقبت اولاد او
 بنیاد نهاد بعد یکدیگر را از بهرام مذکور میوه از بازار آرا نهند و بدست
 بهرام دادند و فرمودند ای بهرام برو بر محمد خان چنانچه مانیگویم چون
 او را بگویی محمد خان شما از کجا آیند و شما از کجا زمین یافتند که در ویشان
 می رنجانند و بازی با ما می کنند بهرام بر در محمد خان رفت و از دایه گفته
 فرستاد که خادم حضرت محمد و شیخ العالم استاد است و بهرام محمد خان از دایه پرسید
 که آن خادم چون کسی است و دایه عرض کرد بچپست و او در آنوقت بچه
 عاقل و هوشیار بود و این فقیر که او را در زمان خود دیده است که پیش پادشاه
 رانده بود و این حکایت این فقیر از زبان او شنیده است ان شاء الله
 بهرام را درون طلبیدند و خود بالای پلنگ غلطیده بودند و بزنگ
 از لوبه فریاد داشت فی الحال محمد خان از پلنگ فرود آمده بر زنجیر نشسته است
 بهرام میوه مذکور آن دایه را داد و پیش محمد خان نهاد بهرام سلام و دعا

حضرت شیخ العالم رسانید پنجم شیخ العالم فرموده بودند بعینه عرض کرد محمد خان
 بلزیدی و بهرام با نزدیک طلبید پیش خود نشاند بهر دو دست خود هر دو پا
 بهرام گرفت و گفت ای بچه تو همچنین با حضرت شیخ العالم از جبت من بگیر
 و بگوی که محمد خان عرض کرده است مرا چه اندازه باشد هر چه فرمان حضرت شیخ العالم
 بود حکم بر جان ماست بهرام آمد و پیش شیخ العالم با ستاد هر دو دست
 برپای شیخ العالم داشت چنانچه محمد خان گفته بود عرض کرد حضرت شیخ العالم ^{مصلح}
 برگرفتند برخاستند و فرمودند که غائبانه بپیران بی از جان سیر کند نقل است
 که در یادیه حضرت شیخ العالم هر که دنیا را و اهل دنیا را ذکر کردی این بیان
 بلزیدی و زهره نبودی کسی که ذکر آن کند ای یومنا هذا که از نقل
 حضرت شیخ العالم پنجاه سال گذشته است و سویم کرسی است استقامتی چنان
 نشده است که اوقات گذاری تمام باشد معنی حاصل آید و ایضا الی
 یومنا اسم حضرت شیخ العالم و اسم فرزندان حضرت شیخ العالم و قاتلانشان
 و پیام قوم نشده است و پیشتر معلوم نیست که شود یا نشود ^{مصلح} نقل است حضرت شیخ العالم
 میفرمودند قصه دلی ولایت شیخ صلاح درویش است و قبل از ایشان بابای
 و که حوض کنند و کمر است این درویش چون در مقام آمد اگر چه وطن قدیم

و مولد این فقیر بود اما اجازت سکونت از شیخ صلاح خواستم و در روزی شیخ صلاح
رفتیم فاتحه خواندم و درو بر حضرت سالت پناه صلی الله علیه و سلم فرستادیم آنجا
نشستم و طلب کردم اگر مرا یک مصلی و یک سبوحه باشد اینجا سکونت گیرم
از قبر شیخ صلاح آواز برآمد ای شیخ احمد در حوض کمنده کمر و آبی
مصلی و سبوحه بگیر و حضرت شیخ عالم با اجازت شیخ صلاح در حوض مذکور درآمد
دست انداختند اول دست بر سبوحه افتاد و برگرفتند بعد
دوم بار دست انداختند یک جملگه چارپای کمنه یافتند و فرمودند که
مصلی همین باشد و هر دو برگرفتند و در خانه پدر خود آمدند و آنجا در آنوقت
جنگل کمولی بسیار بود آبادانی قصبه هیچ نبود و امروز مقام حضرت
شیخ عالم ناف قبر دوی شده است نقل است که حضرت شیخ عالم روزی
در خانقاه خود نشسته بودند و طرف مشرق دیدند فرمودند که قصبه دوی
چه آبادان است تا باغ تاجو آبادان می بینم آن روز قصبه دوی از
قریب خانقاه حضرت شیخ عالم طرف مشرق آبادانی نبود بفرمان الله تعالی
تبدیل آبادانی پدید آمد تا باغ تاجو آبادی شد بعد قصبه دوی شهر عالم
از قدرت سلطان حسین چند کرت خراب شد و آبادان گشت اکنون آبادانی تمام

و رواج عظام هم در آن طرف است حضرت شیخ العالم فرموده بودند ^{۳۳} نقل است
 که در حدیث حضرت شیخ العالم دو بیجا کبر موضع ناله بر قصبه رودلی سوار
 شد و آمده بود و شور در قصبه افتاد که کافران آمدند حضرت شیخ العالم
 بروست کرده بیرون شهر شدند و طرف شمال قصبه باغ قاضی سلیمان
 باغی بزرگ بود در آن باغ رفتند و عصاب بر تنه دختی از دخترهای باغ
 مذکور زدند و فرمودند که سر دو بیجا بریدم بفرمان باری تعالی و دو بیجا
 از قصبه مقهور شد و طرف کمر لیه فت و بارای کمر لیه جنگ کرد و بهریت
 خود رای کمر لیه سر و دو بیجا کافر را در هتقم روز برید و در قصبه رودلی فرستاد
 و تن آن گیر در شهر آورده فرستاد بعده شنیده شد که بعد از چند گاه آن باغ
 نیز بریدند بنوعی که هیچ علامتی آن باغ نمانده است ^{۳۴} نقل است که چارپا
 حضرت شیخ العالم قدس الله روحه بفرمان نگاشته نو که آمده بود کشانیده بودند
 میران سید قطب دیوانه در قصبه رودلی ولی از اولیاحق بود و اتم شرا
 میخورد میان خضر که معروف بجاست کجاست توالت قسنوج شده بود در آنوقت
 میان خضر غاز جوان بود میران سید قطب و اطلبیدند و گفتند ای
 این قلع را بشوید و بیداریم شیخ احمد بگو که بریم میان خدا بر خود لرزید و گفت

که کامیابان فیضان افتاد است بآرامش این شیر سلامت بیرون ایم قدح مذکور آرد
 سید گفت و روان شده بد خانقاه حضرت شیخ العالم آمد و بایستاد و طاعت داشت
 که پیش حضرت شیخ العالم قدس تره باین طریق رو حضرت شیخ العالم آنوقت نماز و ^{نقله}
 خوشه بود فرمود که خداست میان جواب او بعلی شیخ العالم فرمود چنانچه
 همچنان باین اقیح بزرگوار پیش شیخ العالم برو عرض کرد که باین سبب این قدح سزا
 و آید و فرمودند که بزرگوار ^{و کم بگو} که بزرگوار حضرت شیخ العالم اقیح از دست او
 بستیدند و نوشیدند و فرمودند بزرگوار که حاجت نیست یکد ساعت نگذ
 که گاشته مذکور مرد و جنازه او بیرون آمد ^{نقل} است که حضرت شیخ العالم
 خانقاه برآمده و قائده خود شسته بودند و خواب بر اسپر قاضی رضی خیرله
 او ده آمد او را قدسی و لوله بود و مستی شراب نیامده داشت آغاز کرد که آ
 حضرت شیخ العالم می شنوم که شما میگویند که خدائرا به بندگان خدای نمایم حضرت
 شیخ العالم فرمودند که خواهی دید او گفت آری خواهیم دید اما هر چه میگفت
 بگستاخی میگفت حضرت شیخ العالم فرمودند بین او نظر کرد چه بیند که
 در خانقاه حضرت شیخ العالم ستور ایستاده است تاب آفتاب میکرد و خوب
 بده گفت ای شیخ العالم ستور را خدای میگوید در حال قفاده نگذاشته می بجز

حضرت شیخ العالم با جمیع مریدان الطالح حق میگفتند و میرفتند العالم
 حضرت شیخ العالم را نگذاشت حضرت شیخ العالم در حال نان کفایت او پزند
 بروست شیخ بر همان مرید خود دادند و فرمودند این نان پیش قاضی
 رضی پدر قاضی بده شیخ بر همان نان مذکور پیش قاضی رضی
 قاضی رضی را اگر سنگی بسیار بود در حال نان بگیرت و خواست
 بخورد و میران سید قطب حاضر بودند دست قاضی گرفتند و فرمودند
 قاضی مخور که حضرت شیخ احمد رضی الله عنه پسر ترا فرمودند و نان کفایت
 نداشتند قاضی چون کل کیفیت معلوم کردند و تعجب شدند ساعی
 نگذاشته که خواجه بده مذکور بفرمان الله تعالی وفات یافت قاضی پسر
 شیخ العالم آمده گریه و زاری کرد که یک چشم دارم عفوف بایند فرمودند که
 چه کنم تیر بردن رسید قاضی عاجز شده باز گشت نقل است که ملک
 شیخ فرید را که داماد حضرت شیخ العالم بود بسی گریانید تقدیمی حضرت شیخ
 خبر کردند که میان شیخ فرید کسان ملک کو گرفته اند حضرت شیخ العالم با مریدان
 پیش ملک کو رفتند و فرمودند حضرت شیخ العالم شنیدند که شیخ فرید تعرض را
 سابق زیاده نمود و ظلم میکرد و بعد ملک کو سوار شاه در بیان اخلاق

بود و شپ را بران خندق را انداخت زود روان شد ملک که
 ازین جنبید بعده حضرت شیخ العالم این مصرعه بر زبان می فرمود
 و و هر مصرعه قبل از پت قبل از پت که جو لے آئے و از آن
 باز گشتند و در خانقاه خود آمدند بر بام بالا خانه بود شب آنجا مشغول
 شدند الغرض چون روز شد طبق حجره و از آن کردند چون مردمان
 و مردمان دیگر آمدند پرسیدند نام روز طبق حجره چو از نیست حضرت شیخ
 فرمودند امروز ما تمست الغرض و و پاس نگذاشته که طبق حجره از
 شد شیخ بر زبان را فرمودند ای برهان بر روی من که جنازه چرا آمد
 آمد شیخ برهان فت چه بیند که جنازه ملک کومی آید شورا فت و
 ملک زگو امروز در موضع در و شمسیدت شیخ برهان آمد و بمحضرت
 شیخ العالم عرض کرد که جنازه ملک کو آمد حضرت شیخ العالم از حجره بیرون
 آمدند و رفتند نماز جنازه ملک کو بگذارند نقل است که حضرت شیخ العالم
 و شیخ زکریا ابن شیخ سلیمان در مسجد جامع کجا نشسته بودند حضرت
 شیخ العالم و ائم در مراقبه می بودند و از ماسوی الدبترانی فرمودند
 و بیشاید جمال حق تعالی می رویند آنچه می در خیال خودت بود

شیخ زکریا تملوت قرآن شریف با آواز بلند میگرداند حضرت شیخ العالم فرمودند
 آهسته باید خواند و باز در خیال فرمودند الغرض شیخ زکریا دانستند که حضرت شیخ العالم
 را خواب آمده است فرمودند برادر من شیخ احمد خواب میکنند یک و کورت
 همچنین فرمودند و دست خود را بر زانو حضرت شیخ العالم نهادند و بپوشید کردند
 حضرت شیخ العالم فرمودند کیان پیش من خواهند نشستید الغرض چون از
 نماز فارغ شدند باز گشتند بای شیخ زکریا بر زمین است نمی افتاد
 دست بر کتف مروان انداخته میفرمودند چون چند روز گذشت حضرت شیخ العالم
 بامریدان برای عیادت شیخ زکریا رفتند و درین وقت حضرت شیخ العالم
 می بود چون برای عیادت مریض میفرمودند اگر چیزی اورا میخواهند
 امید بر صحت و حیات مریض می شد الغرض چون شیخ زکریا رفتند رسیدند
 و منجوا شدند که پیروی تناول بکنانند طیب و عورتان همه مانع شدند بحدی
 حضرت شیخ العالم فرمودند قدس آب تم دهند ایشان آب هم ندادند
 فرمودند صلت تمام شد بفرمان احدی تسالی جمعه و روز گذاروند دنیا
 به آخرت شتافتند و رحلت فرمودند نقل است که حضرت شیخ العالم ابابام
 و رجمه خود شسته بودند مریدی بقال بود شراب خورده در خانه آنها حاضر

حضرت شیخ العالم آمده بستی شراب میگفت حق پیرن پاک حق پیرن پاک
 یکدم دنیا و را منع کردند و اوزان خیال نمی گذشت چون بسیار شد
 شیخ العالم از بام فرود آمدند و فرمودند بگو پیر تو چگونه پاک باشد که پیر تو
 بنده است و بنده تمام بید است پاک چون شد پاک مرحق تعالی
 است بجز او را پاک راست نیاید الغرض اوزان گفتن باز نمی آمد
 چنانچه سیلفت همچنان میگفت حضرت شیخ العالم عصا بر زمین زد و عصا
 بشکست مستی شراب و فرود آمد مستی مرگ و گرفت از خود بخود شد
 شیخ برهان گا و از خانه او در خاتگاه حضرت شیخ العالم آورد عرض کرد که ای
 پیر دستگیر فرمان شود که تا گا و را ذبح کنند و از آن حضرت شیخ العالم
 نمی فرمودند چون نهایت شد و کار بنایت رسید بر شیخ بختیار که یار
 بزرگ حضرت شیخ العالم بود بر همه مراجع شدند که شماعرض کند شاید قبول افتد
 شیخ بختیار آمد سر بر زمین نهاد و تعظیم تمام پیش حضرت پیر دستگیر
 استاده شد و عرض کرد که فرمان شود تا گا و را ذبح کنند او بجا آمد حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای بختیار شب در ده گاه سُبْحَانَ اللَّهِ الْعِزَّاتِ

حضرت کلا اله الا الله من گشته شده بودم حال تیر بدون رسید کار باخویش
ای بختیار بگذرد و بگذار الغرض سه روز نگذشت که آن مرید وفات یافت
و ازستی بهوشیاری شتافت نقل است که حضرت شیخ العالم قدس اسد روح
روزی با اهمیت خود گفتند این فقیر در حضرت معبود خود بایگستامی
کرد ای مادر گمروی بهوشیار شود و تعداد کار خیر گمروی کوشش کن
که رسولان حضرت رب العزت چند بار برین فقیر بطلب آمدند که ای احمد
بیائی و ازین جهان فانی بمان باقی جلست فرمائی و این فقیر هر بار عرض
نمود و میگفت یکسپرداریم ما را که اعراس و نیای بی نیم هرگز نیایم الا کنون
بسیار شد باید که ازین غافل نشوی و پس حضرت شیخ العالم شیخ المشایخ
شیخ عارف احمد انار اسد برمانه نام بود حضرت شیخ العالم از بسیار شفقت
لهوری میگفتند بعد ازین وزی از روزهای شیخ نورالدین ابدا علی خلیفه
میران سید موسی بودند با حضرت شیخ العالم اعتقاد تمام داشتند و باطلها
نمیدادند حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین دختر خود را برین فقیر گمروی
خواهی او شیخ نورالدین امجال اعراض نمادنی الحلال قبول کردند حضرت شیخ
ابن مریدان و شیخ نورالدین در حال برخواستند دروان شدند که امر و عقد

کجایان گردانم حضرت شیخ العالم بود شیخ نورالدین گفتند بامریان نشسته
 شیخ نورالدین زبون گفتند کل خلیفانه را طلبیدند و کیفیت تمام شرح بیان
 کردند هر یکی ساکت شدند فاما قاضی شمس شیخ نورالدین که مروی حبسگاه
 بود قبول نکرد و حاضر هم نشد بکا گفت که ما را بادرویشان چه خبر است و
 چه بستی مخصوص با چنین درویش و سادگان که کس احوال هم ندانست
 که یک کلاه آتش دارد و یک کلاه آب الغرض نه آمانده و قبول کردند قاضی شمس
 شیخ نورالدین حضرت شیخ العالم بضمیر باطن دریافتند مگر بی باطن در حقیقتش
 داشتند الغرض شیخ نورالدین با خلیفانه شاد و رست کردند که این دختر
 بی بی حضرت شیخ العالم را دادیم ای بابی مگر حضرت شیخ العالم چند روز سانسخت بود
 که استعدا و کرده آید باتفاق خلیفانه چند دختر آراسته کرد پیش حضرت شیخ العالم
 آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند ای شیخ نورالدین این چه بیتی شیخ نورالدین
 عرض کردند ایشان چیزی فرصت میخواهند تا عیش و جیش کرده آید
 حضرت شیخ العالم شفقت در کار شد فرمودند شیخ نورالدین شش ماه مهلت بدار
 بروید و استعداد او شود الغرض حضرت شیخ العالم از این بازگشتند و نیازهای
 خود آید و آنچه که بالایی بامر بود گفتند در این شغل مشغول شد و حاجتی نداشتند

که قاضی ثمن اخون وان شد بعدیکه کار بجان رسید قاضی ثمن را
 در خانقاه حضرت شیخ العالم آوردند و کیفیت قاضی ثمن عرض کردند
 حضرت شیخ العالم قبول نمی فرمودند چون نهایت شد و کار بغایت رسید
 شیخ بختیار آمدند و عرض کردند ای پیر دستگیر قاضی ثمن! این چند روز
 مهلت شود تا کار خیر حضرت شیخ اعانت شما محمد با تمام سر حضرت شیخ العالم ثمن
 بختیار اختیار فرمودند که قبول آنحضرت بود و از بام فردا آمدند
 و دروازه گز جامه آوردند و شریف پیش قاضی ثمن داشتند و فرمودند
 برو تا کار خیر گهوی تمام فرصت دادیم بفرمان الله تعالی خون و حال
 با ستا و قاضی ثمن را صحت کلی شد و خانه رفت چون کار خیر حضرت
 شیخ عارف احمد انصاری شد و مقدس و با تمام رسید باز خون همچنان میجای
 قدیم روان شد پیش شیخ العالم عرض کردند و نجات خواستند فرمودند
 که تیر بید فرسید و کار آجرا بخامسید محل گفتن نجات نیست چند روز
 نگذشته که قاضی ثمن مذکور وفات یافت فصل است در خانه حضرت شیخ العالم
 فرزندی تولد شد نام فرزند شیخ عبدالغیر زاده شد بفرمان الله تعالی
 بجز آمدن این جانب که لفظ احتیاج بر زبان راند و همه خلق بگوش ظاهر شنیدند

شیخ عبدالعزیز روز بروز بزرگ میشد و خوار قدامی عادت از ایشان
 ظاهر میشدند و ده ماهه شده بودند که همچو بچگان هفت و هشت ساله
 حکایت میکرد و میسروید و روان میشد با بچگان با عبت شغول
 میگشت حضرت شیخ العالم فرمودند که چه شورست و در حضرت مانشو میشدند
 از هستی بفرمان بدل می باید بفرموده رفتن بیرون قصبه از شرق
 و لکی بر سر بلندی که میان و نند و نند و نند و میان روضه سید
 محمد و سیدانه بالای حوض است فرمودند این مقام این بچه اینجاست
 انقض چون در خانه آمدند البیت شیخ العالم رسیدند که جازفته بودند فرمودند متعاقب
 دیدن فته بودم البیت شیخ العالم بازید گفتند که الخزانة و حبله خیل خانة و
 عزیزان بصوت سلامند و تمام قهر برای حاجت شیخ العالم فرمودند شاید که برای
 حاجت بود شیخ عبدالعزیز را قدری محبت وجودی حادث شد بعد از سه روز
 بفرمان الله تعالی وفات یافت شیخ العالم بجهت خود غسل و بانیدند
 و تمیز و تکفین کرده جنازه ساختند و برابر جنازه برگ شربت و طعام
 و شیرینی روان کردند بعد از وفات فرزند مذکور طعام و شیرینی و برگ
 و شربت همه با خرج فرمودند و باز گشتند لعل است که البیت شیخ العالم

برای این فرزند و فرزندان دیگر که همبزم طریق متولد می شدند و لغات
 بر زبان میرانند بفرمان الله تعالی نبی زیستند و ائمه احوال بگیرند
 و شیخ العالم میگفتند که شما حیات پسران ما را رها و انبیا را در این
 ضعیفه را خراب بکنید حضرت شیخ العالم فرمودند تعلق مکن یک فرزند را
 هست انشاء الله تعالی پرورده تو خواهم داد اما منوز نخته و پرورده
 نشده است و سفر و بیم او را نخته و پرورده کرده به یاریم تو تسلیم
 نمایم بشرط آنکه تو او را هیچ نگویی و در رضای او باشی و هر چه او بگوید
 همان بشنوی و همان بکنی البتة نمی روم معترف گشتند و همه را
 قبول کردند الغرض بعد چندی در خانه حضرت شیخ العالم فرمودند
 شد شیخ عارف نام نهادند عارف بانی محقق سجانی کامل و اکمل است
 چنانچه باید و شاید ولی من و لیاء الله تعالی شدند و در مقام خسته
 شیخ العالم قدس الله روحه همین ایشان بودند و موازنه عمر هر سال
 یافتند هر طایفه که با ایشان ملاقی می شدی میگفتند که چنانچه شیخ
 عارف احمد با محبت و الفت و شفقت می شد متبادری نیست این فسر
 تمامت عمر خود کسی نشیند که با حضرت شیخ عارف محبت نبوی باشد

آنکه بهمان حق گفت که پناهنده شیخ عارف را با محبت موسی
 باو گیری نیست و این عنایت از کمال لایزال ایشان بود و بی
 وزیری و وصف لائق حضرت عارف را میسر آمده بودیم بدین خصای
 افتاد و نقل است که حضرت شیخ العالم گاه بیگاه میفرمودند که مالک جان خودم
 ملک الموت نتواند که بی رغبت جان ما را قبض کند بیت
 در کوی تو عاشقان چنان جان دهند که با نجا ملک الموت بگنجد هرگز
 موت من با اختیار من است اگر نخواهم میروم و اگر نخواهم نمانم تا ابداً
 بدین طسریق و بدین انظارم بمانم مگر آنکه با اختیار خود
 برویم که او را خبر نباشد یا ما و مراقبه با شمع که سراسر آن
 جد اگر دانند و این اشارت بر آن است که موت حضرت شیخ العالم چنان
 موت ظاهری بمرت یافت بود و معنی آن این است **مَوْتُ ظَاهِرٍ بِلَا مَوْتٍ حَقِيقَةٍ**
مَوْتُ ظَاهِرٍ بِلَا مَوْتٍ حَقِيقَةٍ و معنی آن این است که موت ظاهری
 مریدان مسافر شده بودند و در جنگلی رسیدند و در آن جنگل درختی
 بکر یا با حسن و زیور بود و زیر آن درخت صحنه غایت
 صفا و مقام و فا داشت حضرت شیخ العالم در آنجا نزول فرمود

و در کار و بار خود مشغول شدند و ساعته گذشته که مرغ
 جان پاک حضرت شیخ العالم از قفس قالب خاک به پرید
 و مقصود حقیتی رسید مریدان در گریه و زاری شدند
 گفتند استوار نخواهد داشت که حضرت شیخ العالم از دار فناء
 به دار البقا رحلت فرمودند بلکه گمان خوانند که در کتب
 بزرگ رسیده باشد ایشان حضرت شیخ العالم را گشتند
 حضرت شیخ العالم همان زمان زنده شدند و فرمودند که این مقام
 غیب با درویش فقیر بود و فقیر را بغایت خوش آمده بود اما
 چون نمایان میبایید و بر غنیمت در روان بشوید
 بعد از آن مقام روان شدند و سافرت و آمدند
 نقل است که حضرت شیخ العالم از خطبه بار چون در شهر
 اوده رسیدند در شیخ پوره مسجد در کنار لب آب سرد
 بود آنجا فرود آمدند هوای سراسیمه گرفت و البته هنرمندان
 مردگان کافران که آنجا انشایه بودند حضرت شیخ العالم آن هنرمندان
 می سوختند و دفع سحرهای ساختند سیدی بود از جهلکاران که در آنجا

که این درویش نیزم ناپاک و سجد آورده است سید از کار تمام است
 ای درویش این نیزم ناپاک چرا و مسجد آوردی حضرت شیخ العالم فرمود
 من مروتی قیام بامنه ندارم ملازمین نیزم ناپاک است الفرض سید مذکور
 بعد از نماز غ نماز در خانه رفت شب او را حاجتی غسل افتاد و علی الصبح
 در لب آب غسل کرد چون در مسجد درآمد جهان سیرا گرفت که در میان
 پلاک شده نزد یک این آتش آمد حضرت شیخ العالم فرمود ندای سید چه اندک
 این آتش می آلی شب می گفتی که این نیزم ناپاک است سید آغاز کرد
 درویش این آتش را در نیوقت پاک و غریب تر از زبان است ^{۱۲۰} ~~فصل~~ است
 که حضرت شیخ العالم سر آمد و شیخ جمال گوهری روزی صحرایران آمد و دید
 آن نیزم نفوس مسکین و ندائی نیافتند در محلی مقدار انگشت افتاده بود نصفی از آن
 شیخ العالم بردستار خود گرفتند و نصفی از آن شیخ جمال گوهری بردستار خود گرفتند
 آمدند دو گانه شکر خدا تعالی بجا آوردند و گفتند حق سبحانہ تعالی
 بکرم خود این نیزم را غریز گردانید و از ناپاکی بیپاکی آورد و از پنهان
 غریز شده است که جائی نمی یابیم و قصه چنان بود که در آن ایام آن
 نیزم را کسی قبول نمی کرد و همه خلق با نکار اقرار میکردند

نقل است که حضرت شیخ العالم قدس صدر و صمد روزی در حجره خود نشسته
 بودند شیخ بختیار پیش بودند فرمود ای بختیار چیزی می بینی شیخ بختیار
 عرض کردند آری پیر دستگیری منیم فرمودند چه می بینی التماس کردند که تمام حجره پیش
 از روی منیم فرمودند چیزی که آید شیخ بختیار بختیار مختار آغاز کرد کلامی پشگل از زبان
 اختیار مختار و بختیار را بختیار مختار او که حضرت شیخ العالم فرمودند باز بن
 چه بنید که حجره پاک همه از خاک است نقل است که شیخ العالم قدس
 صدر و صمد در مقام خود نشسته بودند شیخ بختیار و صمدی عبید سوداگر
 حواری بود مولی او درین قصبه برای سودا آمده بود شیخ بختیار را
 حضرت شیخ العالم نظر افتاد و اعتقاد تمام حاصل شد و کم خدمت بسته
 چنانچه مدام علی الصبح و الشام آمدی دستاهمی ماندی سلام
 کرده می رفتی و باز در خدمت مولای خود می پیوستی
 امم برین طریق شش ماه گذشت حضرت شیخ العالم قدس صدر
 و صمد بهیچ التفات نمی کردند و نمی گفتند که تو کیستی
 و از کجائی و چه کار می آئی و بدید و ظاهر
 بنظر اهر او نمی نگریستند بعد از مدت شش ماه

روزی در خاطر شیخ بختیار گذشت که در پیشه نهایت کامل و وصل حق
 اما از سبب نیازی حاجت کسی کم برآید دوران ساعت حضرت شیخ العالم
 بنظر باطن بیدیده ظاهر جانب شیخ بختیار نظر کردند و فرمودند که تو کسی
 بجز و نظر کردن شیخ بختیار در رویای بی کنار افتاد و از خود وجود
 شد و نظر از زمین و آسمان بگذشت و مدیوش و بیوش میرفت
 ناگاه خود را در میان خیل موضع بهاریافت و قدیری بهوشیاری
 شناخت و از آنجا چوبی بردست گرفت بر حضرت شیخ العالم پدیدار شد و از مشت
 ثراب وحدت بگستاخی آمد و میگفت ای احمد چنین نعمتی دارم
 بندگان خدا بر محرم سیکذاری حضرت شیخ عالم هر چند که میفرمودند ای بختیار
 بوشن را و از چنانستی آن عالم گرفت که بهوشیاری نمی پذیرفت
 و از آن گستاخی نمیکذشت حضرت شیخ العالم که آب نوشتانیدند از دست
 بهوشیاری آوردند و فرمودند ای بختیار برو بهر ملوی خود در فضا را و
 طلب دور کاژ بار باش شیخ بختیار سر بر زمین نهاد و ماتم و حالش
 افتاد و آن شد در شهر معظم شهر جوپور سکونت او بود پیش مولانا
 خورفت مولی چون حال نده چنین دید به بندگی آن بنده

در زهد و کفایت است بختیار مرامی باید که خدمت تو کنم و در جنگ
 تو شوم تراد راه ملوی خود آزاد گردیم بر دهر جا که خواهی بباش
 شیخ بختیار در خانه خود آمد و در سوز آتش باطنی افتاد ناگاه از
 چهار طرف آتش برینجاستی و در نظر خود تمام عالم را سوخته میدید
 چون کار بجای رسید که تنفس میسوختی و جانش میفریختی نام پیر و سید
 شیخ العالم میگفتی فریاد برسی خواستی در حال آتش فرو میشدی نجات
 یافتی عجب کلونج که در میان زنگ آب مینداند و در حال زنگ آب
 جدا شود و آب صاف پیدا یزد باز همچنان چنانچه بود بسته گرد و همین
 طریق باز آن آتش در گردنش می آمدی و میگرفتی و قویا و از سیرتگیر
 خود میگرفتی و نجات یافتی همین جمله لایا و نهار ادا ایم الاحوال میکند
 و قرار آرام از بختیار با اختیار و غیر اختیار از دست برفت کار چون خدا
 حکامیه افتاده بود که تحریر و تقریر از وی نیاید ناگاه آن سست حضرت از نری
 از ماسدی آمد حضرت شیخ الشیخ تلج الاولیاء قدوه الاصفیا
 سلطان الاولیاء بر این العاشقین حضرت شیخ شرف الحق والدین
 بالی تهنی قدس الله روحه بر حضرت شیخ العالم بفرایوسی بختیار با اختیار

در عالم اسرار پدیدند و در مقام مشاهده انوار بحال یکدیگر مشرف
 شدند و فرمودند ای احمد عبدالحق قدس الله روحه ترا در جهان
 کسی نمی شناسد و نمیداند که در حضرت مولی خواجه جمال با کمال و آرا
 مگر سحاره بختیار اندک ترین شناسائی و آشنای حضرت تو گشت برهم
 چندین نباید کردی باید که سحاب حضرت خویش انفرائی تا باران
 رحمت در زمین او ببارد حضرت شیخ العالم نظر شفقت بهمت باطن
 بر شیخ بختیار با اختیار مختار گماشتند حضرت شیخ العالم در قصه رودلی
 بودند و او در شهر چوپور در حال همان زمان آتش سوزان از روی
 شد نجات تمام یافت و مرض بصحت مبدل گشت و بقراری بقرین
 پیوست و از کربت بفرحت درآمد شیخ بختیار با اختیار مختار که
 او را بودید انست که این ساعت پیر دستگیر شیخ العالم را قبول
 فرمودند و بنظر رحمت نگریستند و در حال برخاست همه خان و مان
 بر انداخت جانب حضرت پیر دستگیر خود بشتافت و باستانه یگانه
 خود آمد و پیش پیر دستگیر سر بر زمین نهاد و بنده وار با ستاد حضرت
 شیخ العالم قدس الله روحه نظر رحمت فرمود و مشفق باطن ظاهر نمودند

و فرمودند که ای بختیار چه اختیار مختار داری اگر میخواهی که بخود
در سلک مریدان این فقیر آری زن را خواهی گذاشت بختیار حال
گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند رسول را خواهی گذاشت و فی الفور
گفت گذاشتم باز حضرت شیخ العالم فرمودند خدا را خواهی گذاشت او همچنان
فی الفور گفت گذاشتم حضرت شیخ العالم چون دیدند که او همه گذاشت و
نقوش کثرت از دل شست و کشتی خویش در دریای فنا انداخت و
در میدان ارادت مستحکم برخاسته و آئینه دلش صفا کمال یافت تا از
عطش طلب باحقاق تمام در صحرائی تجلی جمال کمال پیر دستگیر خود
شمانت و در حال باطل حضرت شیخ العالم گویان میدان جان او
نزول فرمود و از افق آسمان دل او تجلی بدو شد و تشریف بشارت
باشارت مشاهده بدو فرمودند و اے بختیار اینک خدا پیر ایافتی
و در متابعت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم مشغول شدی که قل ان کنتم
مُحِبِّينَ لِلّٰهِ فَاتَّبِعُونِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ و هر دو جهان را زیر قدم بگذشتی
و بلند تر آمدی ملک کل شدی که مَنْ لَهُ الْمُلْكُ فَلَهُ الْكُلُّ زهی پیر و ستگیر
باکمال که در ساعت احد مرید را بمقصود حقیقی رسانید و زهی مرید باجمال

که در زبان واحد بصادات ابدی پیوسته و عارف کامل و مهمل گشت
 چنانچه واصل کردگار شیخ فرید عطار میفرماید بیت ای ز مهملت
 عارف مطلق شدم به عالمی رفته و تمام حق شدم به نقل است حضرت عالم
 فرمودند ای بختیار و صحن خانقاه من چاهی در مقامی باید شیخ بختیار
 در حال کلند آورده بکاودین چاه مشغول شدند چون حمام کاوید و
 آب برون آورد حضرت شیخ العالم بران آب تکبیر فرمودند و قسمت کرد
 باز اشارت شد که ای بختیار این چاه را امر دواز خاک بیرونی بایند
 و از خاک این چاه چوبه ترمی باید ساخت شیخ بختیار سببی
 بر سر کردند و بانپاشتن چاه مشغول شدند آنکه چاه تمام به دران روز
 از خاک بیرونی انپاشته و پر کرده دواز خاک چاه چوبه ترمی بست و بهج
 نرسید که این چاه را از برای چه کاویدند و از برای چه انپاشتن
 و این چوبه ترمی به چه عرض بستند لاچار چون در ارادت پیر خیاں تحکم
 بود و از خود فانی بذات پیر باقی بود اگر چه در مکتب نزد معلم گامی نرفته
 گامی حرف تعجبی بهم از او ستاد و در تخته طلا هر نخوانده بود و اما از
 دولت پیر و سنگی حضرت شیخ العالم قدس سره بهر علم و چنان گشت

که در نشاندن وقت حل مشکلات و مفصلات از وی میگردند و او هر چه میگفتی
 از کتاب خدا تعالی و از احادیث رسول صلی الله علیه و سلم بیرون میگفتی
 و علماء همه اعتراف مینمودند و در حال و کمال شیخ بختیار همه علماء
 حیران بودند این حالات ظاهرش بود و حالات باطنش چه بوده باشد
 نقل است که حضرت شیخ العالم روزی شسته بودند شیخ بختیار آمد پیش
 استاد و عرض کرد که ای پیر دستگیر اگر فرمان شود این بنده در سوگاری
 رود او سابقا چیزی سودا هم کرده بود و هر چه از سودا پیدا میکرد
 پیش پیرگیری آوردی و هر چه پیر دستگیر قسمت دادی بمان پسری
 و قوت خود بستان حضرت شیخ العالم قدس سره فرمودند برو اما بان که
 دلم را مروت ناریای شود ولایت این فقیر است شیخ بختیار برای سوگاری
 باذن پیران شد و هر جا که میرفتی بغیر از آن پیر دستگیر نمی رفتی
 و هر قدم که در راه میزدی بغیر از آن پیر دستگیر نمی زدی و هر کجا
 بغیر از پیر نمی بر آوردی و احوال چشم بسته بماندی الغرض آن
 از سوداگری بازگشت قطاع الطریق اطلاع یافتند که برین مرد کالای
 نفیس است و او مرد جوانی بود سودای مردارید و جوانی میگروا ایشان

بزرگوار می آمدند هر که او شیخ بختیار فرود آمدی ایشان نیز فرود آمدندی
 شیخ بختیار هم مدعی اقل و محنت بود و ریاضت که ایشان قاطعاً
 اند در خیال می شد و اند و مقامی بدکان نان نیز فرود آمد ایشان هم
 آنجا فرود آمدند شیخ بختیار و یک کپڑی پز اندیده و روغن ماده گاو ^{خست}
 و قلع بالای آن دیگ داشت و گفت قدری مستراح کرده پیام
 باین بهانه روان شد و آن یک کپڑی و روغن همچنان گذاشته ایشان
 ساعتی نشسته منتظرش بودند چون نیامد گفتند از ما فراموشتاب
 روان شدند ناگاه شیخ بختیار پیوستند و یکدیگر مصاحب شدند
 بعد شیخ بختیار در مقامی آمدند کنیسی کی خریدند و خانه کرده بهما
 بماندند ایشان نیز در آن مقام ماندند قی در آن مقام ماندند روز
 یکشنبه شستن طبعه بیرون آمدند و خاک کنیزک همچنان گذاشته روان شدند
 موازنه سنی چهل کرده و روز شب آمد چون صبح شد زیر درختی نشست
 و با خود گفت که من چندین کرده آمدم ایشان کجا بمانند ناگاه
 بی آگاه ایشان سیدند و گرفتند و در زمین غلغلانیدند و میخواستند
 که مافش بریزند و بر سرش ازین می گفتند شیخ بختیار پیر و سنگیر خود را یاد کرد

حضرت شیخ العالم عصا برست کرده فی الحال سیدند و فرمودند که ای بختیار
 بزن بزن ایشان سبب و عذر را گذاشته از وی جدا شده بایستاد
 حضرت شیخ العالم از پیش نظر غایب شدند بعد از ایشان پرسیدند این مرد
 که بود و از آن تو که باشد شیخ بختیار گفت که این مرد پیر و تنگبرست
 برابر من باشد و من بقوت این مرد در هر دو جهان خوف ندارم و از
 بهیچس با کبکی آرام ایشان حیران ماندند و گفتند آری تو هم بدین تو
 تنها میگردی و سودای کالای نفیس میکنی که پیر تو چنین غالبست
 بعد از ایشان پنج تن که از خود کشیدند و شیخ بختیار را داوند و گفتند که
 این فتوح از جهت ما پیر خود را به برضمت ما برسانی و عذر ما بخواند
 شیخ بختیار آن پنج تن که گرفت روان شد چون پیش حضرت شیخ العالم آمد
 و پنج تن که اول پیش نهاد و کیفیت تمام ماجرا شرح کرده حضرت شیخ العالم فرمود
 آری همین بود چنانچه میگویی نقل است که حضرت شیخ العالم با بام و حجر مشغول
 بود و فرزند خود حضرت شیخ عارف احمد را طلبیدند و فرمودند برو بختیار را طلبیده
 بیا حضرت شیخ الشایخ شیخ عارف احمد بر شیخ قلیا رفتند و دست حضرت شیخ بختیار
 که زخمی صحت کند و ایشان آن بزرگوار را که در حال چنان آن بختیار را گذاشته

و جامه فرو گرفته و پیش پیر و سنگیر خود آمد سر بر زمین نهاد و بنده وار
 ایستاد و حضرت شیخ العالم فرمودند باز گرد شیخ بختیار سر بر زمین نهاد و بارگشت
 منقول است که شیخ بختیار شہوت کمال داشت بحدی کہ بعضی وقت
 از غلبہ شہوت بیستہ ار شدی و الله اعلم بکرامین طلب از حبت امتحان
 باشد کہ او در آن وقت کمتر متابعت استحکم دارد یانی نقل است
 کہ روز حضرت شیخ العالم سماع کردند بعد از فراغ سماع کثیر کہ خود را فرمودند
 برو از خانہ چیزی بیار مطربان را چیزی بدہ کثیر کہ در خانہ رفت
 اہلبیت حضرت شیخ العالم فرج گرم کردند چیزی ندادند و گفتند برو
 بلکہ در خانہ چیزی موجود نیست حضرت شیخ العالم قدس الله سرہ با
 را فرمودند کہ همین کثیر را ببر بعضی رسید ان چند تنکہ و ام
 کثیر کہ کو را از مطربان را کنا نیدند حضرت شیخ العالم چون در خانہ رفت
 نظر بر ان کثیر افتاد فرمودند چون این کثیر آمد ما نخواہ
 فی الحال از خانہ بیرون آمدند شیخ بختیار را فرمودند ای شیخ
 تکیہ بہ بندتا از اینجا بیرون آیم و سفر کنیم شیخ بختیار باذن پیر و
 آتکیہ بست و بہر و بر گواران روان شدند و در شہر او رسیدند

در محامد شیخ پوره بالای لب آب قرار گرفتند بعد انصرام مدت شش ماه
 حضرت شیخ العالم را چون نظر بر لب آب افتاد فرمودند ای بختیار در قصبه
 ردولی لب آب هم است شیخ بختیار گفت پیروستگیر این ردولی نیست
 او ده است حضرت شیخ العالم فرمودند ای بختیار یاد راوده برای چه آمدیم
 شیخ بختیار کیفیت تمام عرض داشت کرد حضرت شیخ العالم را از کیفیت چرا
 هیچ در خاطر نبود او ده هم منظور فرمودند ای بختیار ما مقام ردولی خوا
 برای چه بگذارم فی الحال بر خاستند روان شدند در مقام خواب آمدند
 و مشغول بحق گشتند نقل است که حاکمی در موضع آسوموی ماندی
 و مرید شیخ سمار الدین بود اما در خانقاه حضرت شیخ العالم گاه بیگانه می
 تسپان مریدان حضرت شیخ العالم می نشستند و می بودی روز
 پنج یکیش حضرت شیخ العالم آمد بایستاد عرض کرد ای مخدوم
 آرخی در خانقاه آنحضرت می بینم در خانقاه پیرو خود می بینم حضرت شیخ العالم
 بودند ای حاکم ایشان مولایان اندند در دیشان که درویشی
 بیاد گیرست و مولایی کاری دیگر حاکم گفت ای مخدوم ما مرید
 کیشان مخواهیم شد در ملک بندگی بندگان مخدوم در خواهر آمد

در محامد شیخ پوره

شیخ العالم فرمودند بر و طاقیه ایشان باز گردان حایک بر شیخ
 سماء الدین فت طاقیه باز گردانید بعضی اهل بیتان شیخ سماء الدین
 او شت داشتند و گفتند که این مرتد شد الغرض حایک از اینجا و خانقا
 حضرت شیخ العالم آمد و مسکنی سلک بندگان حضرت شیخ العالم گشت و در دست
 ایستاده شب روز بنده دار آستانه می بود روزی از روزهای یک
 مذکور پیش حضرت شیخ العالم قدس سره آمد عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود
 این بنده جانب خانه کعبه و حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز
 قرار گیر انشاء الله تعالی ما و تو یکجا برابر خواهیم رفت حایک باز ماند
 بعده باز چند کثرت حایک مذکور پیش حضرت شیخ العالم آمد عرض کرد
 شیخ العالم هر بار همچنین میفرمودند که ما و تو برابر خواهیم رفت او باز
 میماندی تا روزی آن حایک ستودند که مسافرت بسته پیش حضرت
 شیخ العالم آمد عرض کرد ای پیر دستگیر اگر فرمان شود تا این بنده
 جانب خانه کعبه رود و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و سلم مستقیم
 حضرت شیخ العالم فرمودند ای حایک در خانه خود باز برو و انشاء الله تعالی
 علی الصباح ما با شما خواهیم آمد ما و تو روان خواهیم شد حایک با گشت

در خانه خود رفت تاگاه حضرت شیخ العالم در نیم شب در کنار هیکل موضع مذکور
 انقضای حق به بیت زنده و بلند فرمودند حق حق حق او دانست حضرت شیخ العالم
 آمدند در حال برخاست و دوانشان آمد بر حضرت شیخ العالم روان شد چه بیند
 که سرفروغ دیگر پیش حضرت شیخ العالم می روند و ایشان حضرت شیخ العالم و بعد از آن
 حایک همچنین می رفتند تا موضع انجولی رسیدند که صبح دمیدن آغاز کردند
 شیخ العالم حایک اگر رفتند و در پای حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
 و سلم انداختند و گفتند این بیچاره ضعیف است تا آنجا رسیدن نمی تواند
 بده آن حایک چه بیند که هیچ کی نیست حایک حیران شد و خائف
 حضرت شیخ العالم آمد حضرت شیخ العالم فرمودند چگونه زیارت حضرت
 محمد مصطفی حاصل شد او گفت آری از دولت پیر دستگیر زیارت
 حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم حاصل کردیم که به پا بوس
 مشرف شد حضرت شیخ العالم فرمودند و انستی که پس حضرت رسول
 لیان بودند حایک گفت نمیدانم فرمودند که پس حضرت رسالت پناه
 صلی الله علیه و سلم حضرت شیخ المشایخ مرشد الاقویا هادی الاصفیاء حضرت شیخ
 فرید الحق والدین گنج شکر مسعود قدس الله سره بودند و پس ایشان

سلطان الشایخ حضرت شیخ نظام الحق والدین قدس سره بودند ایشان
 این فقیه بود نقل است حضرت شیخ العالم روزی در خانقاه خود نشسته بود
 تاتار خان بزرگ مقطع قصد رود ولی پیش حضرت شیخ العالم آمد
 و ایستاده شد حضرت شیخ العالم سر بر آوردند طرف تاتار خان نظر کردند
 فرمودند در جهان چنان رو که چند روز بمانی تاتار خان و حال
 بر زمین افتاد و بخود گشت و بعد از زمانی او را از زمین برداشته
 و آب بر روی زدند تا از بیهوشی بهوش آمد بعد از آن چنان
 معتقد شد که اکثر اوقات پیاده و تنها در حضرت شیخ العالم آمد
 نقل است که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه نشسته بودند
 محمد خان آمد عرض کرد ای محمد و منم و ز سو اگر ان سپان آورده اند
 من قصد هشتصد اسپه کی دتازی آمده است حضرت شیخ العالم
 فرمودند بروستان محمد خان عرض کرد که زربکجاست حضرت شیخ العالم
 فرمودند بروستان باز محمد خان عرض کرد که ای محمد و منم و ز کجاست حضرت شیخ العالم
 فرمودند اگر نیست نیست منقول است که حضرت شیخ العالم نظر به شاه سیاه و او کرده بود
 و او شاه سیاه را زنگ ملو بادشاه ملی بود و اما چون بیست از حضرت شیخ العالم سخن بنماید

که بپایان رسید. اما اگر مرید حضرت شیخ العالم بود و با کفایت گشتی او را
 مال خود را در خدمت شیخ العالم آردی و سر بر زمین نهاده. عرض کرد
 که اگر در تنگه بران چیزی نیست سوداگری کنم و قوت خود را در خدمت شیخ العالم
 بیاورم و در آنجا بمانم و در آنجا بمانم و در آنجا بمانم و در آنجا بمانم
 تنگه منجمد است و باقی تمام ای پیوسته اگر بر من صد تنگه باشد بفراغ عالم
 و سوداگری کنم و قوت خود را در خدمت شیخ العالم میفرمودند و صد تنگه
 را او هم این بار در سر بر زمین نهاده و باز گشت ناگاه صد تنگه از غیب
 میسر می شد و بفراغ عالم سوداگری می کردیم و خوش می باشیم اگر این بنده
 بزرگوار است و صد تنگه می کرد که سرای مال از صد تنگه زیاده شود و هرگز نماند
 نمیشد و دامنه این صد تنگه بر من سرایه می بودی نقل است
 که حضرت شیخ العالم می فرمودند چنانچه در گازرون چراغ خوابه ای
 تا درونی می بود تا روز قیامت خواهد سوخت خوابه ای حق
 به مقتضای این است این است بزرگان خود فرمودند بیت اگر گیتی هرگز
 باد آید و چراغ سبیلان هرگز نمیرود و ما نیز دیگر از طعام نمی پریم
 تا آنکه انش عالم خلق بخورند هیچ از آن دیگر کم نشود و درین فایده

خلق هم هست بعده دیگری آوردند بر دیگران نهادند آتش کرد
طعام در آن و یک نچند بعده آن یکت او میان بگذر خلق ششم
هر خلق که می آمدند می رفتند طعام از آن و یک میخوردند هیچ نقص
نمیشد تا سه روز خلق آینده و رزنده طعام از آن یک با سیر
میخوردند و یک همچنان پرمی ماند سه بعده در خاطر خود
چنین گذرانیدند که ای احمد در عالم شود خواهد شد که احمد چنین شیخی را
و للشهنة افته كل يوم في الجنة راحت لا يرضها منها و حمدای
احمد بنده گان خداوند اوزراق مطلق ست جل جلاله او داند و بندگان
او داند تو ازین میان بیرون آئی و اسب خاطر را در میدان وسیع
ظاهر من امری الی الله جو لان تاملی و خود را از خود و از کار خود بیرون آر
و از هستی این نام و نشان فانی شو و درستی ذات ملک الملک لایزال
ملکه بی نشانی روح حضرت شیخ العالم این خطره را در خود مقرر کردند و حال
تکبیر برای مزید فقر طالبان حق او فرمودند و دیگر تذکره بزرگین
زدند تا بشکست نقل است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که از تکبیر تا پنجاه
رسیدم هیچ سلمانی ملاقات نکرده الا که در دوره یک بچه نیم سلمانی

و این اشارت بر شیخ جمال گوهری کردند و میفرمودند که منصور بچه نبود
 طاقت نیاورد و اسرار بیرون زد بعضی مردان اندک دریا را با
 بیکند آروغ نمی زنند و میفرمودند که نظامی بچه بود که این بیت گفت
 بیت صحبت نیکان ز جهان دو گشت : خانه غسل خانه دزدی گشت
 که صحبت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم چنانچه صحابه ابو دهمندین جالا هم
 صاحبان حال او و مجبان ذوالجمال است ذلك فضل الله يؤتيه
 من يشاء وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ نقل است که حضرت شیخ العالم
 مقامات پیران بزرگ را متوسلین کردند و میفرمودند که خدایا در مقام
 تا اینجا رسید و فلان تا اینجا و فلان را این مقام بود و فلان بدین
 منزل رسید زهی کمال و زهی جمال که تا غایت هیچ درویش بدین
 علم مرتبه و صاحب تصرف نشد است ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
 وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ نقل است که روز حضرت شیخ العالم دیواری بر می آوردند
 و بالای دیوار دیوار بودند شیخ جمال گوهری را در آن کوچه گذاشتند و
 فرمودند که اینجا بوی ولی می آید ستاده شدند کسی گفت که اینجا حضرت شیخ العالم
 قدس سره و حضرت شیخ احمد عبد الحق می باشند شیخ جمال الدین گوهری و شیخ العالم

حضرت شیخ العالم کبابلامی اندیوار سوار بودند شیخ جمال الدین گوهری گفتند حضرت
مخدوم این دیوار را بنیدوروان حشود حضرت شیخ العالم فرمودند
چه عجب وجه و شواست نگاه حضرت شیخ العالم چنانچه در کتابت بنیانند
همچنان دیوار را بنیانیدند در حال پوار جنبید مردان شا
حضرت شیخ العالم فرمودند بابا جمال این مادیه بنیانید چه چید که
جمال مادیه از دندش میگشت و پیش نمیرفت و روان نیست
شیخ جمال را دشت گرفت که بکدام شیر و که افتادند و بنظر باطن
حضرت شیخ العالم آن دانه داده بودند و زنه بخیره نبوده است مثل شست
که حضرت شیخ العالم قدس اندر وجه روزی شست بودند بهرام
پیش استاده بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام ازین
آنچه خواهی که مراد حضرت ذوالجلال ولایت است بدانند که
میگوید که من هیچ نگفتم و ساکت اندم باز فرمانی ای بهرام خواهی که
کسی بداند باز او میگوید که من همچنان ساکت اندم باز فرمانی که ای بهرام خواهی
میخواهی که برین ولایت و جهان ست مادام که کسی نیاید است بخواهه را
گفت که سه کرت پیروگیر فرمودند عرض کردم که ای پیروگیر طلبی که میایم از تو

به طلب چمی طلبی بهرام میگویی که عرض کردم ای پیر دستگیر سبب طلبی
 دزد شیخوایم و دنیا مطلوب ندارم و آخرت سرفروشی آرام مرا بطلان
 حقیقه بسیار و نام ماسوی لد بردار و بخدای برسان آنچه وعده فرود
 است من گمان حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام تو چیزی خواهی
 کرد ان و او که در خور هر کسی نیست و کسی نتواند داد و من انجکایت
 از زبان بهرام مذکور شنیده ام و او را پیر شتا و سال دیده ام و او میگفت
 و اسف میکرد و حسرت میخورد که اگر این محروم روزگار و مرد و دنا بکار
 آنوقت از پیر دستگیر چیزی اختیار میکردی خواه از دنیا خواه از آخرت
 تا امروز این روزگار مضیق را بوسع میکند از این درجا تلم و پنا عظام بر دست
 می آورد و مقصود حاصل کردی نقل است که روزی حضرت شیخ برهان پیش حضرت
 شیخ العالم استاده بود و حضرت شیخ العالم فرمودند برهان دنیا خواهی گرفت شیخ
 برهان گفت خیر دنیا بکار من نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند خواهی گرفت
 باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر ما پرسیدیم کی تو انم خواند حضرت شیخ العالم فرمودند
 ای خواندن بی شیخ کشیدن نیک استاده جوان باز شیخ برهان گفت ای پیر دستگیر علم کار
 نیاید باز حضرت شیخ العالم فرمودند من خواهی گرفت باز شیخ برهان گفت این هیچ کار نیاید

ما را جمال سعدی باید که دلم جز مشاوه حق نکشاید حضرت شیخ العالم گساره
 شدند و در کار خود مشغول گشتند نقل است که مخلص مدبر اطمینان
 فیروز شاه بود بنحایت شیخ العالم می آمد و مدام طعام پنج و شام
 می آورد حضرت شیخ العالم طعام او خرج میفرمودند و هیچ نمی پرسیدند
 که تو کیستی و از کجایی و چه کار می آئی چون مدت شش ماه برآمد مخلص
 خاطر خود کرد ای مخلص شش ماه خدمت این فقیر کردی هیچ ترا نپرسیدند
 که کیستی و چه مطالبی آری اگر چندین مدت خدمت منگی میکردی
 مقصود حاصل می آوردی و باز گشت و روانه رفت حضرت شیخ العالم
 عقب برود و رفتند و دستک دند کثیر که فو امان میوان آمد
 حضرت شیخ العالم فرمودند برو بگو که امد برود و التیاده تا کنیز که مخلص
 پرسید که کیست او گفت آن درویش که شمار دینیه برو می رفتی
 مخلص بحال بدوید و پا بوس کرد حضرت شیخ العالم قریب سه روز و نمودن
 امروز از ماکله نهند شد و هیچ نگفت و کتابان حضرت شیخ العالم قریب سه روز
 درون خانه خود برود و طعام پیش آورد و بعد از خوردن طعام حضرت شیخ العالم روانه شد
 خانقاه خود آمد مخلص هم برایش شیخ العالم آمد یکدگر گشتند و شیخ العالم فرمودند که

سر آمد آری یک سپرو یک ختر دارم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص
 و ما دام که ایشان را کار خیر نکنی و جا نگیر نگردانی بر من نیایی
 مخلص اعتراف نمود و سر بر زمین آورد و باز گشت در خیال جای گیر کردن
 مرزندان شد میان چند وزیر و را کا یخیر کرده داد و بحضرت
 شیخ العالم آمد سر بر زمین نهاد و ایستاده شده عرض کرد ای پیر سنگر و فرزند
 ایگیر نمودیم و تزویج کرده دادیم حضرت شیخ العالم فرمودند نزدیک
 دیده آمدن و نشست حضرت شیخ العالم پیش خود کوکی در زمین
 دیدند آب در و انداختند و در میان آب کوک مذکور سنگریزه خردند
 فرمودند ای مخلص این سنگ نزه ازین آب بیرون آ و مخلص آن سنگ
 نزه مذکور از آب کشید پیش حضرت شیخ العالم نهاد حضرت شیخ العالم قدس
 در و انداختند و فرمودند ای مخلص چنانچه او را کشیدی این را نیز
 مخلص دست دران آبلانداخت هیچ نیافت عرض کرد ای پیر سنگر
 هیچ نمی یابم حضرت شیخ العالم فرمودند ای مخلص اگر میخواهی که در حضرت
 بود بطلب مطلوب در دریای مقصود برسی اینچنین شوی که نام
 مان خود گم کنی و انبستی خود بر خیزی و بستی حق شوی و به بقا حق

باقی کردی آنکه بر بابا و زخانقاه من باش والا برو که این کار مردان است
 نه کار مخشان و للحر ب رجال و الفصحة و السهید رجال بجال مخلص جو خالص
 ازل بود و خص و صیت ابد داشت با خلاص تمام بایستاد و کمر تابعت
 مستحکم سبب ولی از اولیا خدایتا گشت تا حضرت شیخ العالم فرمودند که مخلص
 از اولیا خدا تعالی نقل است که روزی حضرت شیخ العالم در خانقاه خود
 نشسته بودند مخلص پیش استاد بود میان الاد و دیوانه در آن کوچه گذر کرده
 زیرا که یوا حضرت شیخ العالم بگذشت مقدار راه رفت طرف حضرت شیخ العالم متوجه شد
 دیگر استاد بود و بعد روان شد مخلص حضرت شیخ العالم عرض کرد ای پیر و تکیه الاد و
 دیوانه دیگر پیش استاد و پیر و تکیه چنان فرمودند که بنشین و بهم مجلس هم در آن فرمود
 و میگوید که متعجبیم و در خود گفتیم که اینجا الاد و دیوانه کجا است بعد چون پیر
 خانقاه رفتیم تحقیق شد که الاد و دیوانه درین کوچه گذر کرده بود و دیر می جای
 حضرت شیخ العالم متوجه شده در راه استاد بود **نقل است** که روزی
 مخلص پیش حضرت شیخ العالم آمد و عرض کرد که ای پیر اجازت من بکنه سینه ای بخوام
 که جامه نو بپوشم و ازین جهان بفرکنم حضرت شیخ العالم فرمودند چند روز توقف کن
 ما و تو یکبارگی خواهیم رفت باز دهم و رفت عرض کرد یا پیر بچنین آب فرو نهد یا بر سر

همین جواب فرمودند باز مخلص فرزند این خج دو صیت کرد و گفت که ای فرزند
 من این وقت من آخرت منجوام که ازین جهان سفر کنم نباید که شما پیوسته
 مرا از موت من خبر کنید باید که در حال مرا ببرند و دفن کنند که پیوسته
 من شخی است که کمال او را نهایت نیست و جمال او را نهایت نه شعی است
 نهایت غالب و اولیست نهایت جاذب و ملکه است که در هر دو
 جهان فرمان او نافذ است که قدر او منی دانند و بنیثنا سدن شما
 را خبر میکنم که مرا بعد از موت من فی الحال ببرید و در زیر زمین بپارید
 که چون در حضرت پیر ما خبر خواهید کرد پیوسته من مرا رفتن نخواهم داد
 بهرام میگویی ما در خاطر کردیم که ایشان مکر و عوی خدای میکنند به بنیم که تا
 این معنی که پدرم می گوید رست است یا نه الغرض مخلص بعد از فراغ
 وصیت بر چارپائی غلطید و چادر آهسته آهسته بر سر کشید تا خود را
 تمام پوشید مرغ جانش از قفس قالبی که اش بر مید و بعالم آخرت
 پیوسته و از دار فنا بگذشت بدار بقا پیوسته ما در تعجب شدیم
 و حیران ماندیم که ایشان چه مردانند و چه کار و چه بار در حضرت پروردگار
 خود دارند بهرام میگویی که حضرت شیخ العالم در خانقاه خود نشسته بودند من رفتم

و خبر کردم کای پیوستگی بدیدم مخلص از جهان سفر کرد و بر حلت پیوست
 حضرت شیخ العالم نیز جاسهند و کفنش در پای کردند و بر مخلص آمدند
 و چادر از سر وی برداشتند و بگوش او آواز بلند فرمودند ای مخلص ای
 مخلص ای مخلص بنوعی که بعضی خلق نیز شنیدند و حاضر آمدند و معائن
 کردند و اهل بیت حضرت شیخ العالم دیده آمدند فرمودند که شما این میکند
 خلق خدا خواهد گفت که شیخ احمد عبدالحق مردگان را زنده میکنند و او
 از فتنه خواهد خواست الغرض حضرت شیخ العالم سواز چهل و یا پنجاه کت
 با آواز بلند بگوش او مخلص مخلص سر فرمودند و آواز از ان عالم دین
 عالم آوردند تا او در حال برخاست دوست در پا حضرت شیخ العالم
 نسا و در بر سینه خود دست نیز و هیچ سخن نمیکفت حضرت
 شیخ العالم باز گشتند و در خانقاه خود آمدند بعد مخلص آغاز کرد
 این سر زدن من بگر شما پیره را خبر کرده دیدم بر و صحبت من عمل نمودند
 اکنون ای برام بر و بر من بگو که مخلص حق میکند مرا فرمان
 شده و تا ازین جهان سفر کنم و با نیت رویم به ام میگویی که من پیش
 پیوستگی رفتیم چنانچه بدیدم گفت بود همچنان عرض کردم فرمود

ای بهرام برو اورا بگو که چند روز قرار گیر ماه تو یکجا سفر خواهیم کرد
 بهرام میگوید که ما آمدیم بر پدرم و گفتم که پیر و ستگیر میفرمایند
 که ای مخلص چند روز قرار گیر ما تو یکجا سفر خواهیم کرد و باز
 گفت ای بهرام باز برو و بر پدر من عرض کن که مخلص میگوید
 که ما ماندن نمی توانیم و طاقت نمی آریم مدت من تمام رسید
 مرا فرمان شود که تا سفر کنم و باخت رویم بهرام باز رفت
 پناخسه پدرش گفت بود در حضرت شیخ العالم عرض
 کرد باز فرمان شد ای بهرام برو و بر مخلص بگو که کجا
 خواهی رفت در اخبار کن تا ما نیز آتجا بیایم بهرام باز بر مخلص
 پدر خود آمد و آنچه حضرت شیخ العالم فرموده بودند گفت
 مخلص آغاز کرد ای بهرام باز برو در حضرت پیر و ستگیر
 عرض کن که مخلص میگوید که پیر و ستگیر بهتر
 میداند آمدن و رفتن را جائی نیست مگر انتقال از مقامی
 بمقامی و از عیانی به بنهائی و از نمائی به عیانی و از جامی
 و از کمته بنواز نو کمته اکنون ما را طاقت نمانده است

مرا فرمان شود که ازین جهان بگذریم بدان جهان برسم
 فرمان شد ای بهرام برو از پدر خود بگو چنان حاجت
 بهم داری تا بتو رسانم بهرام باز آمد فرموده حضرت شیخ العالم فخلص را
 گفت من گفتم ای بهرام عرض کن که مرا از دولت پیر دستگیر
 هر دو جهان بپذیری حاجت نموده است لطف پیر دستگیر
 همه مراد های مرا در بر نشانده است همین حاجت هست که
 که مرا فرمان شود تا از این عالم بدر آیم و بدان جهان برسم
 باز بهرام گفته پدر خود بحضرت شیخ العالم عرض کرد و فرمان
 شد ای بهرام برو از پدر خود را بگو که اگر شتاب هستی و طلبی
 تو همین است پس برو آنجا که جانی نیست و بگذر بر مانده
 فائده که را می نشت بهرام بر پدر خود فرموده حضرت شیخ العالم
 گفت من فخلص باز اینچنان بالاسه چهارپائی غلطیده و چادر بر سر
 کشیده مرغ روحش از نفس قالب خاکی به پیرید و در فضائی
 نَبِيٍّ مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ بر سر سید و دست بدو
 آرامید و از این جهان در گذشت و بدان جهان پیوست چنانچه گفت

بیت چه خوشتر آنکه درین زیاهوا + دوست بر دست رسد یار بیار
 بعد از وفات نخلص پسرانش خرقه او پیش حضرت شیخ العالم آوردند آن
 مذکور از حضرت پیر دستگیر خود عطا یافته بود فرمان شد که این خرقه لایق
 اوست برابر و فن کنید بعده بر حکم فرمان پیر دستگیر خرقه را با او دفن
 کردند و با حرت سپردند ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله
 ذوالفضل العظیم **نقل است** که در قنوج دیوانه بود او سخن میگفت
 حضرت شیخ العالم بر دست میان خدا کو توان قنوج برای آن دیوانه
 کتابت دادند میان خدا مذکور بحضرت شیخ العالم عرض دای مخدوم آن
 دیوانه با کسی سخن نگوید حضرت شیخ العالم فرمودند ترا چه افتاده است
 او مردی محکم است این کتابت من بر رویر بعده میان خدا روان
 شده بخانه خود در قنوج رسید چند نبات از آن خود آورد و تا آن نبات
 کتابت پیش آن دیوانه برد ناگاه آن کتابت فراموش شد همین نبات
 پیش آن دیوانه نهاد دیوانه نبات برتاب کرد و بشارت کتابت حضرت
 شیخ العالم میطلبید میان خدا کتابت یابد بر دست آن دیوانه دو
 دیوانه کتابت حضرت شیخ العالم بمطهر تمام گفت چند کت چو گل من به برتاب کرد و بخندید بفرمود

نقل است که شیخ المشائخ شیخ بدرالدین که خلیفه شیخ صدیق الدین حکیم
 بودند با شیخ داود پدر حضرت شیخ العالم محبت داشتند شیخ داود مرید و محبان
 از شیخ المشائخ قطب الاقطاب مخدوم شیخ نصیر الدین محمود بودند
 و با شیخ داود و شیخ بدرالدین که سجاده و مقام ایشان را در مقام نایب
 حال در مقام را بری ست توصل فراتی چیزی بودند و محبت و مو
 تمام داشتند و شیخ داود اکثر اوقات آنجایی بودند الغرض چون
 شیخ المشائخ شیخ بدرالدین را وقت سفر آخرت پیش آمد آن زمان شیخ
 نصیر الدین پسر شیخ بدرالدین صغیر بودند شیخ بدرالدین آن را
 جامه دادند و اجازت کردند و از جهت نعمت باطنی و مقصود حقیقه
 حواله به حضرت شیخ العالم کردند و فرمودند که دوستی از هندوستان
 خواهد رسید نام او شیخ احمد است نعمت باطنی تر انصیب از خواهد شد
 این نصیحت کردند و خود از نیمان حلت فرمودند بعد شیخ نصیر الدین
 بر سجاده پدر خود نشستند و علم تحصیل کردند بعد بسبب غوغای مغلان
 در راهی رفتند و در آنجا دشمنی بودند نهایت پس بزرگ علم بی پایان
 داشت شیخ نصیر الدین هم دشمنی شده بود اما پیش آن دشمنی حاضر نشدند

و نفع میگردانند الغرض از بی از روز با حضرت شیخ العالم را قصد افتاد
 تا فرمودند که ای بختیار تکیه ببند و روان شو به منیم با فرزند شیخ بدرالدین
 به یکند و بچه کار مشغول است حضرت شیخ العالم روان شدند در راهی
 بر شیخ نصیرالدین رسیدند ملاقات کردند یکدیگر نشستند و باز شیخ
 نصیرالدین و زوایان که مشغول شدند و سبق آغاز کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای نصیرالدین پدر تو مگر تین می خواندی و هم
 بدین علم مشغول بودی شیخ نصیرالدین سخن پدر خود شیخ المشائخ شیخ
 بدرالدین یاد آوردند و در خاطر خود گفتند شاید این همان درویش
 باشد که پدرم در وقت رحلت با احوالت او کرده بود بعد شیخ نصیرالدین
 تعظیم تمام کرده پیش حضرت شیخ العالم با در تمام نشست و لب فرو بسته
 ساکت شده بودند و سخن حضرت شیخ العالم را آنده نشنیدند مگر پنداشت
 و طاقت نیاورد و مباحثه پیش شد حضرت شیخ العالم قدس سره
 آن دانشمند را از معرفت حق تعالی چیزی پرسیدند بنظر تیرنگریستند
 آن دانشمند در حال انجودگشت و افتاد و از هوش برفت شیخ نصیرالدین
 استاده شد و التماس کردند که حضرت شیخ العالم عفو فرمایند عذر حضرت

شیخ العالم قدس السدره قدحی آب طلبیدند و نفت زدند و بران
 و انشمنه سر شک زدند چون بهوش آمد دستار در گلو انداخته و پیا
 حضرت شیخ العالم قدس السدره وجه افتاد و گفت ای شیخ امروز آنچه
 از شما ما را معلوم شد هیچگاهی ازین خبر نداشتیم و در هیچ کتابی
 این مقصود ندیدیم چندین عمر در تحصیل علم و شغل سباقی صرف
 کردیم فاما ذره ازین مقصود حقیقی راه نیافتیم که امروز از دولت شما
 مشرف شدیم چون آن دشمنان را چنین حال شد و در پای حضرت
 شیخ العالم اقتاد شور در تمام شهر افتاد که چنین شیخی کامل و اصل حق
 رسیده است بعد شیخ العالم قدس السدره چارپایی طلبیدند و در
 خانه شیخ نصیر الدین بعلطیدند سه شبانه روز بالای چارپایی ^{بایستادند}
 و چشم از بایطین ^{بایطین} نگذاشتند و شیخ بختیار پایی حضرت شیخ العالم گفته
 شبانه روز نشسته بود و بعد از سه روز حضرت شیخ العالم قدس السدره
 برخاستند و خلق را ^{را} بگری ^{بگری} همه توجه بجانب حضرت شیخ العالم کردند قطب
 حاکم آن مقام معتقد شد و خواست تا ارادت آورد به استماع خبر ارادت
 قطب خان در خانه نصیر الدین غم و اندوه پیش آمد شیخ بختیار

حضرت شیخ العالم عرض کرده کرای پیر دستگیر در خانه شیخ نصیر الدین
ماقم می شود چرا که قطب خان میخواست که مرید پیر دستگیر شود این ماقم
در خانه شیخ نصیر الدین است که چون قطب خان مرید حضرت شیخ عالم
خواهد شد ما را که خواهد پرسید و ماندن اینجا چگونه خواهد شد حضرت
شیخ العالم فرمودند ای بختیار ایشان مگر مرد آرایند الغرض قطب خان
بعد از نماز شام برای مرید شدن پیش حضرت شیخ العالم آمد یک
اسب فتوح آورد حضرت شیخ العالم فرمودند تو در دوستی این ^{کس} وقت
آمده قطب خان هیچ نگفت و اسب فتوح را و نهشت ^{انیت} او را فرمودند
علی الصباح خواهی آمد بختیار را فرمودند این اسب ادرین وقت در
بازار پیر هر چه در بازار بیابی بفروش و عجزگان را برسان بختیار
بر حکم فرمان بهمنان کرد و در بازار برد اتفاق یک سپاهی عاخذور
بازار حیران خفته بود چون اسب را بردند و گفتند کسی خریدار است
که بخرد بجز آن سپاهی و خاطر خود آورد که مار و ویش صاحب بیت در وقت ^{باشد}
نی الحال برخاست و بهایشن رسید بختیار گفت هر چه موجود باشد
به پنجصد تنگه موجود بودند بختیار را و اسب برد بختیار در شب

همان زمان با مبلغ روان شد و مبلغ مذکور در خانه حضرت شیخ العالم
 آمد و عجزگان را داد باز همان زمان پیش حضرت شیخ العالم آمد آن
 اسپ که سپاهی برود و چاکروی بغیر اسپ تحویل شده بود و تقسیم شد باز
 علی الصباح چون قطب خان آمد حضرت شیخ العالم فرمودند اقامی قطب خان
 انجمن گویم قبول خواهی کرد قطب خان عرض کرد هر چه فرمان شود
 حکم بر جان من است در آن وقت شیخ نصیرالدین پیش حضرت شیخ العالم
 حاضر بودند و وقت نعمت دادن هم بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای
 قطب خان مرید شیخ نصیرالدین شو قطب خان اندکی سنگون کرد
 حضرت شیخ العالم فرمودند ای قطب خان هیچ تعلق مکن که کلاه شیخ
 نصیرالدین کلاه این فقیرست فی الحال کلاه ارشد شیخ نصیرالدین بردار
 قطب خان را دادند و او را مرید شیخ نصیرالدین کردند و فرمان حضرت
 شیخ العالم قبول کرد مرید شیخ نصیرالدین شد و فتوحی دیگر که قطب خان
 آورده بود و شیخ نصیرالدین حضرت شیخ العالم دادند از نعمت ظاهری
 و باطنی شیخ نصیرالدین شد که چون شیخ نصیرالدین را حضرت شیخ العالم
 اجازت دادند و کلاه ایشان را کلاه خود فرمودند آنجا حضرت شیخ نصیرالدین

برآمد و فائز و لایت آمد بقصد مقصود حقیقی بر سید و هم دنیا و هم دین را
 حواله کردند بیست هم یار بست آمد هم کار فراهم شد المنته الله که این هم شده
 و آن هم شده و الی یومنا هذا در خانه شیخ نصیر الدین سوم کمری ^{است}
 دولت دنیا وی هم بسیار است و امید است که تا القراض عالم خواهد شد ^{باشد}
 نقل است که میان قدو برادرزاده شیخ نصیر الدین بود و رابطه
 خود غم کرد که من مرید حضرت شیخ العالم شیخ احمد عبد الحق قدس
 روحه شویم و به برادر شیخ المشائخ شیخ نصیر الدین میخواندی روز
 از روزها پسران مخلص سهمای شمس الدین و بهرام بطرف گوالیر
 روان شدند و ایشان از مریدان حضرت شیخ العالم بودند از جایشی
 معرفت بهره تمام داشتند در اثری بر شیخ المشائخ شیخ نصیر الدین
 رسیدند شیخ نصیر الدین ایشان را چند روز بطریق مهمان ^{بود}
 و تعظیم و تکریم تمام کردند فرمودند شما یاران اینجا بر کسی طاعت
 طاهر نکنید که این علم اسرار است خبر برابر اهل علم است یا که دشمنی
 میان محمد و مذکور را و لوله و شوق باطن برده شد و شد و تنها
 بر ایشان آمد و تخته کنوا و زدند چون ایشان بهشت که باقی بود

دروازه و از کردند میان قد و دستار در گلو سے انداخت
 و رہائے ایشان افسانہ و گفتند کہ مرا از راہ حضرت
 شیخ العالم قدس سرہ اہم چری خبر کنید شمس الدین بہرام
 بزرگ بہرام بود گفت کہ اسی بہرام کجا ما و کجا میان قد و
 اگر اللہ تعالیٰ اور نصیب دین راہ نہادہ است پس او
 از خود خواہد رسید ما نیز مشاب شویم و چیزی ازین
 راہ میان قدن را خبر کنیم شمس الدین انچہ از لطف حضرت
 شیخ العالم قدس سرہ روحہ چاشنی یافتہ بود شمعہ از ان
 بر میان قدن گفت و فرمے از عالم باطن بد و خبر کرد چو
 صبح شد میان قدن بعتاد قدیم بر شیخ نصیر الدین
 خود رفت و کا تہ سبق در خانہ گذاشت شیخ نصیر الدین وقت
 کہ مریدان حضرت شیخ العالم قدس سرہ را این را از عالم
 باطن چیزے خبر دادند شیخ نصیر الدین فرمودند گا
 را مریدان حضرت شیخ العالم قدس سرہ چیزے
 گفتند الفسوس میان قد و دستار شد بد و حضرت شیخ

قدس الله سره آمد و بخدمت پیوست حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 قبول میفرمودند و در سلک بندگان خود نمی آوردند و میفرمودند تو لایق
 حضرت مانه او بغایت لطیف و نازک مردی ملوک صفت بود روزی
 چوبها بزدند و بیرون کردند و داشتند او سرور آستانه حضرت شیخ عالم
 نام شب هم بران طریق ماند و سر از آستانه بر نیامد و در هوا گشت و
 برفت می بارید اما او را هیچ ازین خبر نبود چون روز شد حضرت شیخ عالم
 قدس الله سره در کثافت دید چه بیند که او سر بر آستانه نهاده زار و نزار است
 به حضرت شیخ العالم قدس الله سره بختیار و دیگران التماس کردند
 ای پیر دستگیر این مرد بغایت نازک است هلاک خواهد شد برین مرد
 شفقت فرمایند انگاه ایشان او را در پای حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 انداختند حضرت شیخ العالم قدس الله سره بر او شفقت کردند و او در
 آنجا شد اما هنوز مرید نگردیده بودند بعد میان قد و دواخت
 طرف خانه باز آمد چنانچه هر ماه که بخدمت شیخ العالم قدس الله سره می
 مال و جان و تن آنچه داشت در آستانه حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 می بخت چون بسیار شد و طشت از چرم سیاه و مشرب از چرم سیاه آورد

پیش حضرت شیخ العالم قدس الله سره داشت و بنده وار بالیستاد
 حضرت شیخ العالم قدس الله سره شفقت فرمودند و قبول کردند و در
 سلک بندگان حضرت خویش در آورند و سرید کردند و او در خدمت مخبر بم
 مجدد و ملازم می بود و بعد میان قان را حضرت شیخ العالم قدس سره
 الغریر دزین دب کردند و بالای سین بویا فرا کرده خردشتند
 چون پانزده روز شدند از زیر زمین بروان آوردند و جامه خلافت
 پوشانیدند و فرمودند برو تر ابرنامه دادیم میان تقد و رفت تا هم
 را سرب می ماند در بر نامه برفت آن روز بر نامه خراب بود و گفت مرا
 طاقت نیست که در مقام خراب باشم پر دستگیر در باب سن چیز
 کرده اند ما بدان شایان نه ایم که شیخی کنیم شنیده می شود که میان تقد و
 پنج یکی را مرید نکر دند و میفرمودند مرا می باید که غم ایمان نخوریم مرید
 و پیری کار دیگر است کسی که بر نجات خود اعتبار نبوده چگونه مرید خود
 کند نقل است که حضرت شیخ العالم قدس سره هرگز قبول نیکو ند
 اول هفت هشت سال در آب کشی و نیم کشی خانقاه خود می کنانیدند
 و بعد کلاه می دادند و در سلک بندگان حضرت خویش در می آوردند

خبر که برای ارادت می آید اول او را میفرمودند که سبوی بر کن و آب
 از حوض بگیرد و بیا چون او در حال میرفت و آب از حوض بر سر کرده می آید
 بول می فرمودند نقل است که روزی فیض غوری بایک موزه
 مغرب در حضرت شیخ العالم قدس الله سره فرمودند گلوے تو پرست
 و سلک این فتنه زنگ بگوند در خواهد آمد و آواز التماس راوت باز نمی شد
 حضرت شیخ العالم قدس الله سره فرمودند این سبوی بر سر کرده ببر
 و از حوض آب بیا و سبوی از پیش حضرت شیخ العالم قدس الله سره
 برگرفت و بیرون رفت آن سبوی نفری را داد تا آن نفر از حوض آب
 آورد و بده آن سبوی از نفر گرفته بر سر خود کرده پیش حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره آورد و حضرت شیخ العالم قدس الله سره فرمودند ای
 فیض گلوے تو بغایت پرست و سلک من نهایت تنگ نتوانی که
 در سلک من در آیی فیض الضیاء راوت حضرت شیخ العالم قدس
 سره نشد باز گشت نقل است که یک شتمو معتقد حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره اغویز شد و بطلب راوت آمد و او یکله لغایت معظم بود

وخصال از خصال اولیای خدا تعالی و شست حضرت شیخ العالم
 قدس العدره و او را قبول نمیکردند تا حضرت شیخ العالم قدس العدره
 سره او را دستار گلیم داده بودند او گفت مرا همین کافیست و دست
 عبیدانه میگرد و هر جا که او را دستوار پیش می آمد و یا برای جنگ
 سوار شدی آن گلیم دستار بر سر می بستی بکرم الله تعالی او را از کار
 دران کار میدی و از دشمنان ظفریافتی نقل است که میان فرید
 مرید حضرت شیخ العالم بود سود میگردی پر کالها جامه برای سوا
 از خرید آورده بود بر حضرت پیوستگی خود حضرت شیخ العالم گذرانید حضرت
 شیخ العالم جامهای او پیش خود طلبیدند و بچه و از کردند
 و یک طاقه جامه سر بند کشیدند و بر تن خود نهادند و فرمودند چه نیکو
 که تمام تن دیده میشود بعد یک طاقه جامه تر اندام کشیدند و آن
 نیز بر تن خود نهادند فرمودند چه نیکوست که بغایت نرمست باز
 فرمودند که چرا آنکس غدا ب نه بید که چنین تنم دنیاوی می کنند
 و بر او نفس میروند بعد پرسیدند یگان یگان طاقه و البتگان تنگ
 می از میان فرید عرض کرد ای پر دستگیر شتگان یاد هگان تنگ می از

و دیگر در راه زکوة میگیرند حضرت شیخ العالم فرمودند: مگر شما پوشیده
 میدارید او گفت آری پیر دستگیر ما بسبب خوف می پوشید فرمان شد
 که شما ظاهر ببرد از خوف کاتبان نهوشید ایشان هیچ نخواهند گفت
 و چیزی نخواهند گرفت الغرض میان فرید طرف خطه قنوج و ایشانند
 جامه مذکور را در راه ظاهری بردن هیچ کس نمی پرسید که تو کیستی چه می
 تالاب گنگ که نشد و انگلی و در می در راه گذر باب میخس انداو
 و سود نیکو یافت نقل ^{۹۲} است که حضرت شیخ العالم کتابت بردست
 برای مجلس عالی فیروز خان فرستادند و او در مقبایسولی سپاه
 کرده بود حضرت شیخ العالم فرمودند ای بهرام آنجا ستور رو نگه
 بدست او این کتابت ندهی و این اشارت بر شیخ فخر الدین بود که
 سکونت ایشان در مقبایسولی همسایه مجلس عالی مذکور بود و چنان
 عشق هم از حضرت شیخ العالم میداشت و برگزیده آنحضرت بود
 و پس شیخ بختیار و اما و ایشان بود هر که از مریدان آنحضرت و مقبای
 ایسولی میرفتی در آنجا فرودی آمدی ایشان خدمت عبیدانه میکرد
 الغرض بهرام کتابت حضرت شیخ العالم برد و بر شیخ فخر الدین مذکور رفت

شیخ فخرالدین همه کیفیت پرسیدند بهرام گفت ای شیخ فخرالدین
 حضرت پیر و ستگیر برای مجلس عالی فیروزخان کتابت فرستاده
 اند و فرموده اند که آنجا ستور روغن گریست این کتابت بردست
 او ندی شیخ فخرالدین گفتند ای بهرام چون رضا حضرت شیخ عالم
 برین ست در جامع مسجد میاید برابر پانزده نشین آنجا مجلس عالی هم
 میاید چون از نماز فارغ شود آنگاه تو این کتابت بردست
 مابده تا بردست مجلس عالی بدی هم بهرام گفت نیکو باشد الغرض بهرام
 در مسجد جامع برابر شیخ فخرالدین رفت و نشست چون مجلس عالی
 از نماز فارغ شد بهرام کتابت حضرت شیخ العالم بردست شیخ
 فخرالدین داد ایشان مجلس عالی را دادند و در کتابت این شنبه
 مستطوری و بیات هر آنکو غافل از وی یکزمان است و در آن دم
 کافرت امانان است و مبادا غایبی پیوسته باشد و در
 اسلام بروی بسته باشد حضور مخش ای پروردگارم که
 من غایب شدن طاقت ندارم چون مجلس عالی کتابت
 حضرت شیخ العالم را خواند و بر سر مصرعه اول ویرس مانده و بر سر

ثانی جان نشانده بعد گفت ای شیخ فخر الدین چنین درویش اینجا باشد
تو مارا بنگریدی ای شیخ فخر الدین پالکی واسپ بپرید و حضرت شیخ العالم
را اینجا بیارید و عذر من عرض کنید و بگوید که فخران سلطان برین است
که بیرون حصار نشوی اگر با بر حضرت شیخ العالم در قصبه رود ولی بریم
و سلطان بشنود مکه خاطر شود و بگوید که مجلس عالی بمفرمانی گردین
آمدن مانمیشود و اگر نه بخت اقدام ایشان بنده و ارمیرید شیخ فخر الدین
گفت ای مجلس عالی حضرت شیخ العالم درویشی بغایت غالب و نهایت
جاذب است بعد از ملاقات با چه احوال پیش آید مجلس عالی گفت ای شیخ
فخر الدین همین بنمایید که درویش غایت برکمال است و این گفت و
سرفرو و آورد و ساعتی همچنان ماند بعد سوراورد شیخ فخر الدین
گفتند که مرید حضرت شیخ العالم را چه اشارت میشود مجلس عالی یک
پر کاله تر اندام آورد و برای حضرت شیخ العالم قدس الله سره فتوح
فرستاد و بهرام داده تنگه نقره داد و گفت ای بهرام برو خدمت و
عبودیت من بحضرت شیخ العالم برسان بهرام روان شد و پیش حضرت
شیخ العالم آمد و حضرت شیخ العالم بجز و نظر افتادن بر بهرام فرمودند

ندای بهرام نیاست در بر دست ستور و غنک و داوی و گفته اند نیت بهرام
 اعتراف نمود و سر بر زمین نهاد و نقل است که در خانه قاضی خان
 عالم قصبه رودلی پسر پیشدا ^{علی} بیت قاضی خان معتقد حضرت شیخ العالم
 بودند اکثر اوقات در شهرها بر حضرت شیخ العالم می آمدند و التماس پیر
 کردند روزی حضرت شیخ العالم قدس الله سره در خانه قاضی خان بجا
 رفتند و در محن خانه ایستادند و اهل بیت قاضی خان سلام کردند حضرت
 شیخ العالم فرمودند ای قاضی خان امروز در خانه شما پسر آمده است
 نیکو برخوردار خواهد شد ممدان روز اهل بیت قاضی خان را
 حل ماند الغر سرش بعد از اصرام مدت سل پسر تولد شد قاضی
 و انیاں نام نهادند و در عرف ایشان را قاضی گدن می گفتند حکومت
 قصبه همه در حوالت ایشان گشت و ایشان هم معتقد حضرت شیخ العالم
 گشتند و چاشنی عشق هم از برکت نظر حضرت شیخ العالم الذیبتان
 شد اچنان اهل ذوق و شوق شدند که اکثر احوال در غایب حال خانه خود
 را غارت کنان بهستان اندر می صاحب لفظ که از تاثیر یک انشراح
 تا یکبار رسید به اهل بیت که میان سالار مروی معظم بود و کتب کتب نجف

می کرد و نوکر تاجان بود روزی از روزها پیش حضرت
 شیخ العالم با یکپاموزه مغرق بکسوت خاص آمد و طلب رایت کرد
 و در خانقاده حضرت شیخ العالم مریدان گلایه میکردند حضرت شیخ العالم
 فرمودند در این گلایه در آئی در حال او چنانچه بود بکسوت و موزه
 در گلایه درآمد تمام روز در گلایه بود و گلکاری کرد حضرت شیخ العالم او را
 قبول کردند و طاقیه را رایت بدو عطا فرمودند ^{۶۵} نقل است که در مسجد
 جامع حضرت شیخ العالم اول وقت میرفتند و چاروب بدست خود
 میدادند و قریب چهل و یا پنجاه سال در مسجد جامع قصیه دولی نماز
 گزاروند فائزانی داشتند که مسجد جامع که ام طرف است و چون حضرت
 شیخ العالم را آن میشدند شیخ بختیار پیش میرفتند و لفظ حق حق
 حق بلند میگفتند تا حضرت شیخ العالم را آن آواز در گوش می افتاد
 و نسبت آن آواز میرفتند زهی کمال زهی جمال و شکر حال که در حضرت
 معبود خود میشدند ^{۶۶} نقل است که بپیر حضرت شیخ العالم شیخ المشایخ
 ذی الشیخ عارف حمد انار الله برمانه و اکثر مریدان و معتقدان حضرت
 شیخ العالم با وقت موت جان برابر اسم حق رفته است و بدو دست پیر

بهی کمال و بهی جمال که محبت با حق ذوالجلال میداشتند و برنام و جان
 میدادند نقل است که مریدان شیخ العالم قدس سره پیش حضرت شیخ العالم
 بهریش می آوردند و سجده پیش میرفتند و می نشستند سبحان الله
 تا در آن حال چه جمال میدیدند و متفرق آن می گشتند و امر و زهرمان
 مریدان حضرت شیخ العالم را جاریست که پیش قبر حضرت شیخ العالم و
 پیش صاحب سجاده آنحضرت سر بر زمین می نهادند و سجده می کنند اگر چه
 در ظاهر ممنوع است و اما در باطن مسموع است و جواب این بوضوح
 تمام در فن ارادت گفته شده شافی و کافی خواهد بود انشاء الله تعالی و عوذ
 و نیز باید دانست که این سئله مختلف فیه است کما قال فی استراق
 الْمَدَاهِبِ وَ احْتَلَقُوا فِي الشُّجَى وَ الشُّكْرِ فَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ مَا لَكَ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَكُونُ وَالْأَوَّلَى أَنَّ الْقَضْرَ عَلَى التَّوَهُّدِ وَ الشُّكْرِ بِاللِّسَانِ
 وَ قَالَ الشَّافِعِيُّ وَ أَحَدُ لَا يَكُونُ بَلْ مَوْسُطَحِبٌ وَ رُبْعِي أَحْكَامُ مَشَاجِعِ وَ
 مذهب شافعی هم عمل دارند نقل است که حضرت شیخ العالم اکثر این
 بیت می فرمودند و برائده شوق جوش می زد و ندانست ابیات
 سخنی شکسته از بهر عالم برای یاری آری برای یار و دهرم توان شکست

احمد اتاد زهاری مال جاه و این تن | هرگز از عشقت نباشد شمه اندر شام

نقل است که چمن طرب بغایت خوش الحان بود بجای که میگویند
 که چراغ کشته از سر و اومی فروختی که آنرا بهندوی و بیک می گویند
 روزی پیش حضرت شیخ العالم قدس سره سرود کرد حضرت
 شیخ العالم را در حالت سماع و وجد ذوق بسیار شد تا بر چمن مذکور
 خوش شدند فرمودند بخواه چه میخواهی او خرقة حضرت شیخ العالم ^{القدس}
 روضه خواست فرمان شد تحمل نخواهی کرد چیری دیگر بخواه او همان
 میخواست حضرت شیخ العالم قدس الدسره خرقة بدو عطا فرمودند
 او خرقة مذکور فی الحال پوشیده و بازگشت تا سر و ز پوشیده
 بر خود داشت بعد حضرت شیخ العالم فریاد گنان آمد و عرض کرد
 ای پیر و ستگیر مرا طاقت پوشیدن خرقة پیر دستگیر نمائید
 که سر و ز در دریای آلس افتاده بودم و کناره نجات ندیدم
 انحضرت خرقة آورده پیش حضرت شیخ العالم نهاد و حضرت شیخ العالم
 خرقة خود گرفتند و پوشیدند و فرمودند بسیار کردی که آن خرقة فقیر
 سر و زوشتی منقول است که چمن مطلب مذکور بعد از آن متن شد

اکنون نیز یکی از اولادش بهشته شده می آیند نقل است
 که حضرت شیخ العالم شیخ بودی اودهی را جامه خلافت با اجازت
 عطا فرمودند و شیخ بودی بیرون خانقاه آمد بطریق شیخان یکی را
 مرید کرد و شریعی پیش حضرت شیخ العالم قدس الله سره آورد حضرت شیخ العالم
 قدس الله سره و غضب آید و در مجمع شسته بودند فرمودند سلمانان شاگرد باشند
 که خلافت از بودی کشیدیم و منقولست ما دام که شیخ بودی مذکور
 نمی است شب روز ناله میزد و در آتش می سوخت و می نالید و میگفت
 آه شیخ احمد ما را یو مار یو نقل است که سید کبیر پیش حضرت
 شیخ العالم آمد بایستاد و طلب راوت کرد حضرت شیخ العالم
 چشم بسته و اتم می ماند چشم ظاهر از چشم باطن نکشودند و بنظر باطن
 رسید کبیر نگریستند و در حال چنان مست شد که از خود بیخود شد
 باز در هوشیاری نیامد دیو از چون فیل مست می بود روزی در خانه
 تره فروش درآمد یک سبوسبیری در خانه او بود کل خورد بعد در خانه
 را و سنگ در آمد کندوری بر گنجاره بود کل خورد ایشان پیش حضرت
 شیخ العالم بفریاد آمدند که امر فرسید کبیر در خانه ما در آمدند چنان

خود نمود و همین اشتیاق بودند که از دار الفنا بدار البقا حلت فرمودند
 و قبر سید کبیر دیوانه در زیر درخت پکثر در میان کوچه طرف مغرب
 نزدیک روضه حضرت شیخ العالم واقع است نقل است که شیخ کمال الدین
 مریدی حضرت شیخ العالم بود مولی سالام ذکر حق بر زبان جاری
 داشت و سکونت او در قصبه بهرلیه بود و در سید زین الدین ^{مقطع}
 او ده قریب بهرلیه فرود آمده بودند شیخ کمال الدین مذکور پیش
 حضرت شیخ العالم آمد سر بر زمین نهاد و بیدانه بایستاد و عرض
 کرد اگر فرمان شتود این بنده ملاقات سید زین الدین نماید حضرت
 شیخ العالم فرمودند که براسه چه می آوی میخواستی که بگردن جاموش
 بستانی الغرض او رفت چون قریب لشکر شیخ زین الدین
 شد جاموش با شده بودند نزدیک شیخ کمال الدین آمد فی الحال
 شیخ کمال الدین را بالای سرفه سوار کرده اند و از زمین انداخت
 شیخ کمال الدین از خم کاری رسید و چارپای کرده پیش حضرت
 شیخ العالم آوردند حضرت شیخ العالم فرمودند نماند تا آنکه
 نیافتی نقل است که مولانا میر احمد صدوق مصنف نوشته پیش

حضرت شیخ العالم آوروند ایشان خلیفه شیخ اشرف جهانگیر بودند
 بچگان را تعلیم میکردند و اجرت کتابت بنحور دهند حضرت شیخ العالم
 ده تنگه میدادند ایشان نگرفتند قاضی رضی از امر اکبار بود و قریب
 قصه ردولی فرود آمده بود ایشان آن صندوق را بردند قاضی
 هم ده تنگه داد مولانا امیر احمد بر حضرت شیخ العالم آمدند و گفتند
 ای مخدوم چون شما ده تنگه بدی صندوق من کردند الله تعالی از آن
 زیادت و نقصان نکرد حضرت شیخ العالم آن صندوق را از قاضی
 رضی طلبیده فرستاد و بحیث خواندن پسر خود شیخ المشائخ شیخ عارف
 شیخ المشائخ شیخ عارف احمد هم بر لانا میلر حمد مذکور بنحور دهند قاضی رضی
 فی الحال صندوق مذکور بر حضرت شیخ العالم فرستاده اند آن
 صندوق تا امروز در خانه حضرت شیخ العالم بود و در عاونه غوغای
 ردولی بغارت پیوست نقل است که پسر خواجه حسین را شیخ نام
 بود او در محلت حضرت شیخ العالم قدس الله صیامندی آن پسر باده خری
 نزد یک پیشوای حضرت شیخ العالم قدس الله سره مباشرت کرد و بعد
 چند روز آن پسر محبوس شد و بعد چندگی برادر خود را بی یافت

نقل است که حضرت شیخ العالم بیشتر اوقات از غلبه جوش
 دریای باطن بیج بر اوج منیر وند و زبان حال باطف کمال
 این سخن میفرمودند مصرعه چترشاهی بر سر طفلان ماست
 و امدا علم مراد این سخن چه باشد لیکن اکثر مریدان حضرت شیخ العالم
 عشاق صفت میرست وحدت میباشند و عاشقان اهل
 وحدت شایان هر دو جهان اند و شاید که این سخن بشارت
 عام بهم باشد که هر همه مریدان ما برومند دولت و سعادت
 اند و اهل نجات اند و ایشان نیز شایانند و نیز می فرمودند
 که نبوت را ماصید بنحور و امدا علم که مراد این چه باشد که مریدان
 از پایه اعتقاد و صدق تلفزد و بدیگری نیانیرد و شاید که این هم
 مراد باشد که مریدان را در حضور و غیبت ما و در حیات و ممات
 ما یکسان است تا انقضای عالم هر که از مریدان این حقیر قدم صدق
 در راه طالب حق نهد و در طلب حق در آید و لایت با هدایت ما
 احراز کافی باشد که گاه بنمونی و وصول به مطلوب او هم از
 ولایت شود چنانچه او را در راه خدا هیچ ضلالت و غیاب

پیش نیاید و شیطان و نفس از وی مقهور و مایکوس آید و نیز
میفرمودند هر که در دایره مذکر کند آتش و وزخ بروی حرام گردد
نقل است که حضرت شیخ العالم میفرمودند که ذات پاک
حق بی نام و نسبت است اما اگر اسمی از اسماء حق آن ذات
پاک را اطلاق کنیم بهتر و بالا تر از اسم حق نباشد که معنی اسم
حق نروانیم کلمات کمالات و ثابت بذات است و ذات پاک
حق موصوف بصفات همه کمالات و ثابت بذات است پس
اطلاق اسم حق بر ذات پاک حق را اطلاق بر وجه کمال باشد
تا آنکه این اسم حق بر زبان حضرت شیخ العالم گوهریدان حضرت
شیخ العالم و فرزندان حضرت شیخ العالم قدس الله سره و هر که
در آن خائفاه سر با اعتقاد فرو آورده است چنان جاری
بوده است هر دم که بر می آوردند و فرو می بردند بیکر حق
می بردند و هر دم که بر زمین می نهادند بیکر حق می نهادند تا
بجای که در محل سلام علیکم و بجای الحمد لله بعد از عطسه این نام
عادت و خوبی ایشان گشته بود و بیکر در آغاز و پایان

هر کاری و نیتی چنانچه بعد صلوات و تکبیر و فاتحه و مانند آن این اسم حق
 سه گرت بلند میگفتند و در امور دنیاوی نیز از خرید و فروخت
 و مانند آن هر چه بودی از کار و بار و حال ایشان مستغرق
 با اسم حق و جمال حق بودی و الی یوسنا این طریق و این سنت
 بر مریدان حضرت شیخ العالم جاریست و اجازت عامست بر این
 علامت مریدان حضرت شیخ العالم هست و از نموده ایشان را
 حق گوئی و حقانی گویند و اگر این را سنکری سنکه بود و گوید که این
 اسم حق است روان باشد و این از محض جهل و حماقت
 بود و یا از حسد باشد نفوذ باشد و این همه از جمله کمالات
 مریدان و حالات بانبازان در راه حقست در اتباع
 سید المرسلین علی اسم علیه و سلم انجام در ساله کیسه گویند که این
 اسم حق در مطلق این طائفه اسم ذات حقست بل علی تحقیق صفات
 اسم حق اطلاق بر ذات کند و اسم حقیقت را در مرتبه صفات
 اطلاق کنند چون مرید ترک دنیا کند و تجاوز کند
 از حد و نفس و هوا او در آید در عالم صفای گویند

این طائفه که در آید این مرید در عالم حقیقت رسید بقا محقق اگر چه
 این مرید هنوز در عالم صفات و اسماء هر گاه که برسد مرید
 سوئے نور ذات می گویند این طائفه که رسید سوی
 حق جسل و علمای یعنی واصل حق گشت و این استعمال
 و تسمیان این طایفه است و اندک است استعمال
 کنند این طائفه حق و حقیقت را در ذات و صفات
 غیر این اسم حق بسیار در میان این طایفه جاری باشد
 که ایشان قومی اند که گفتن ایشان حق است و شنیدن ایشان
 حق است و دیدن ایشان حق است و مجرای افعال و اقوال
 ایشان حق بحق است دیگر آنکه اسم حق و ذکر حق حسن است
 و حسن همیشه جایز است در همه حال و در همه اوقات
 تأیید است قطب المشایخ مقصد العارفین قدوة العاشقین
 امام الواصلین سید محمد کیسود از قدس سره
 فی رسالته الاذکار و منها ذکر الحق یقول کلمة الحق کما یقول
 الا کتب توالا کانی لا کن التو بیط الا خیر یضرب علی القلب

و آن هنگام ابتدا در آمدن این ضعیف ورین راه بود و القطار
 از خانمان و مادر و مربیان کرده و زنا پاک عشق افتاده بودند ناگاه
 برادر بزرگ این ضعیف قدم لطیف بر سر این ضعیف آورد و در میان
 که بمحضت لشتت بسیار از زانی فرمودند و دست گرفته
 در خانه بروند آن شب از شهرهای ماه مبارک رمضان بود هنگام
 بهار از افق آسمان بی غبار ماه تابان طلعت می نمود این ضعیف
 آمده بالای چهارپایی نیست و والدشسته ناگاه آواز حق از
 عالم غیب از جانب غرب بر آید این ضعیف بهر فرود افکنده بدو
 عشق و دامن بود و سر بر آورده ساعتی گذشته باز آواز از آسمان
 از زمین الشمال الغرب بر آید این ضعیف در صحن جان فریاد شده
 خدمت والد و آو میان و یکمیدار شدند ساعتی نگذشت که باز
 آواز آسمان حق از عالم غیب از جانب شمال بر آمده چنانچه در غیب
 چون نقص کردیم گرد خانه کسی نبود و موازنه نیم شب از شب گذشته
 خدمت والد و عرض کردیم این ضعیف را معذور و اید کار این ضعیف
 بروست این ضعیف نیست ولایت حضرت مخدوم العالم رضی الله عنه

برین تنوع این ضعیف رانجو می کشد ما را زبا کند ایشان ما را زبا کردند
 و بعد مغرور شدند چون این فقیر در از لعیات می نشست و
 بجای دوراخت می پیوست هر شبی از شهرها چون مقدار دولت
 شب گذشت عالم فیض برین فقیر می تافت چنان بود که
 کوه های عالم بر سر نهادند یا وزیر دریا س قلزم بردند
 از مقام شفاعت و از کمال ولایت حضرت شیخ العالم آوازی
 از غیب می آمدی و در حال نجات می یافتیم و می خاتم و تجدید ادا
 میکردم و هر بار که غفلت خواب این فقیر را در آمدی و قریب
 بودی که وقت تجدید و در حال صحت پیر و تنگی حضرت شیخ العالم
 در عالم واقع بر سر وقت فقیر می رسیدند بطریق عتاب میفرمودند
 بر خیز وقت تجدید میرو و درین فقر و در حال بخل است و تجدید ادا
 و همچنین بعد از آنکه چون غفلت خواب در آمدی و قریب بودی
 که وقت نماز فجر و همچنین حضرت دستگیر و تنگبری میکردند و غفلت
 بهوشی می در می وزند و ارادت و اجازت این فقیر با حضرت
 شیخ العالم در عالم معامله اول درست گشت بعد با نیره حضرت

شیخ العالم شیخ الوقت حضرت شیخ محمد بد الله ظله و اعلى قد
 بیعت کر دیم و بشرت اجازت مشرف گشتیم و حضرت شیخ العالم
 این فقیر را در عالم معامله چند بار لطف کردند و دست گرفته بزرگان
 کرم فرمودند که ترا بخدا رسانیدم الحمد لله علی ذالک و چندان معامله
 فقیر را با حضرت شیخ العالم بود که در محد و محد نیاید تا در وفاتی باشد که غفلت
 ازان ر بوده باشد و این معامله ما را در ظهور ولایت حضرت
 شیخ العالم بعد چهل سال از رحلت حضرت شیخ العالم هم بوده است تا
 پیش ازین چه بوده باشد اگر چه در ظاهر میگویند که او بیار بعد وفات
 گذشتن مدت چهل سال از رتبه ولایت بر تبه نبوت میسرانند بنابراین
 از اعلی بسوی ادنی آمدن نمی تواند فاما حضرت شیخ العالم را او
 بر کمال است و تا الفراض عالم خواهد ماند ای برادر اگر شبهه واری
 و لشک می آری با صدق اخلاص در آئی و در باب لیس اخب
 کالمعائنه نقل است که شیخ بختیار از بهت سودا میرفت
 و بسیار روزها می گذشتند اهل سبت او خبر سلامتی نمی یافت
 یک تانی بوزن یک سیر دوا نگلی پخته دوا نگ شیر شکو دوا نگ

روغن زرد انداخته می آورد و پیش حضرت شیخ العالم میبرد
 و خبر شوهر خود از پیر دستگیر می پرسیدی و می یافتی بقرار و آرام گاه
 خود بازگشتی و آن نان بشهت پیوسته غرق شده بلا و مشکل
 افتاده ابتلا را نجات گشته نام آن نان حضرت شیخ العالم توشه
 فرمودند تا چند مدت بچنین میکرد و روزی برای استخبار شیخ
 بختیار بے توشه آمد حضرت شیخ العالم فرمودند برو توشه بیا بختیار
 می آید تا فلان منزلی رسیده است اهل بیت شیخ بختیار گفت
 که ای پیر زنده دارم حضرت شیخ العالم فرمودند اگر ارد نیست او هم نیست
 بقضای الهی در آن ساعت در راه رهبران در نواحی سست
 گشتند چون خلق آنجا آثار کدو آتش آشکارا دیدند قبر است
 کردند سالامتش بقوم عام در جهان بنام خیب پیر شهت
 یافته او عمل بر طائفه برین شتافته است هر کرا مشکلی در جهان افتد
 و کارش باین سه و هر حاجتی که دارد توشه حضرت شیخ العالم بدهد و حال
 بلا شک شهید نجات یابد و کارش زود بر آید و مقصود شتابان باشد
 بشرط آنکه تا بتواند به صاحب سجاده و یا بفرزندی حضرت شیخ العالم رسد

و اگر نتواند بریدی از مردیان حضرت شیخ العالم را رساند اگرین هم
 نتواند در ویشی یا مسکینی را بدید بنابر این شیخ چنانکه بخواهد مقصود
 معقود و بشود حضرت شیخ العالم فرمودند هر که نوشته یا بخواند یا فرج
 کند یا بخورد یا دوز جان خود سیر کرده باشد حضرت العالم به پدیدان
 خانقاه قیامت نمی فرمودند اما بعد حضرت شیخ حضرت امام گیر حضرت
 شیخ العالم حضرت شیخ عارف انارالدیر را نه اذن عام کردند و فرمودند اگر
 اینجا آوردن نه نتواند بریدی برساند اگرین هم نتواند مسکینی
 و در ویشی بدید تا مقصود او را و اگر در و حاجتش و در آید
 انشاء الله تعالی و یا یکدم مهر صاحب سواد و حضرت
 بیاد و محاش و اگر در و اگر کسی ملول باشد از سبب یا تش منقطع
 مقدار و سع و طاقت خود یکدو سه و چهار و پنج و حضرت صاحب سواد
 حضرت شیخ العالم برساند تا در خانقاه حضرت شیخ العالم خیر
 فرماید و بگردان معقدان و فقیهان و بکشد با فضل الله تعالی
 زود نجات از بلا و رنج یابد و اولی آنست که پیش از برآوردن
 حاجت بدید اگر پیش ندهد نیت بصدق و در قرآن بکند

الله تعالى بکرم خویش و فضل خود اور انجات بدید و جمیع حالتش
 رو اگر دوا کرد بعد از برآوردن مقصود و همزد و ندمد خود در خون
 عظیم و بلا حی بیم مبتلا گردد که نجاتش محال بود لغو و بیهوده
 و آن گاه و در خانقاه حضرت شیخ العالم فرج می کنند و بیدار
 و مستحقان و قیسمان بیهوده و بی هیچ نفع دارند و الله
 اعلم بالصواب و الیه المرجع و المآب فقط

تم

بعضی احوالات و خوارق عادات حضرت شیخ العالم
 قدس الدیر از کتب معتبره و ملفوظات و غیره
 استنباط نموده درین اوراق ملحق نموده تا از بزرگو
 بصیرت افروز کامیاب و بهره ور شوند
 ذکر آن جذبات هلال آن ربوده لغات جمال آن غوص
 بحر معانی آن برانزبات سبحانی آن خورشید ولایت بی نقاب
 آن ماه هدایت بحجاب آن غرق و ربای شهود ذات مطلق
 قطب لا قطاب حضرت مجدد العالم شیخ احمد عبدالحق صاحب

توشه قدس اسد ستره سر حلقه در دگشان بادۀ توحید بود و شانی عظیم
 و جهانی قوی و بهتی بلند و نفسی قاطع و دشت از قهر و لطف هر چه
 در خیالش میگذاشت و رساعتی بلا توقف بنظر می آمد
 و وی مرید و محبوب ترین خلفای حضرت شیخ جلال الدین
 کبیر الاولیا پانی پتی قدس اسد ستره است و آنقدر ریاضت
 و مجاهدات که بقدم تجرید و تقرید او کرده کمتر ازین طایفه بوجود
 آمده باشد بحدیکه در شش ماه در قبر مانده و از جانب حق تعالی
 مخاطب بخطاب عبدالحق گشته زندگانی ابد یافت و به هدایت
 گم گشتگان باو یه ضلالت بیواسطه بطریق الهام از حق ماموریت
 بعد از ان همیشه در مشاهده جمال حق مستغرق و مخطوط می بود
 و گاهی چشم حق بین از مراقبه نمی کشود و الا بدو سه محل چنانچه برای
 صلوٰة خمس و نماز تہجد و غیره و یا بهجت هدایت و تبریت طالبان
 و مریدان یا بسبب دیدن مخلصان و معبان و آشنایان بود که
 اگر وقت نماز میرسید و یا آینده می آمد خدا و مان سه کثرت اسم
 حق حق حق با و از بلند می گفتند آن زمان چشم حق بین سه کثرت

و موجب تفسار فرمودی و چنان می آرند که حق اول که می گفت
از عالم لاهوت به عالم جبروت می آمد و از حق دوم به عالم ملکوت
نزول می فرمود و از حق سوم از ملکوت به عالم ناسوت توجه می نمود
و باز به عالم فنا احدیت مستغرق میگشت محرر این سطور می گوید
که سرور آمدن آنحضرت از لاهوت به ناسوت بواسطه تکرار آواز
حق آنست که مبدای الفتح اسم اعظم حق بود ویرا تجلی ذات در صورت
همین اسم دست او ده بود بنابراین چون آواز این اسم از جنم مقید
ناسوتی بگوش وی قدس سره میرسد از مشاهد تشریفه مطلق بجا
شود وی در تفصیل مظاهر شبهه درجه بدرجه ترتیب عروج
توجه می فرمودند و نزول می نمود تا هر دو مشاهده تشبیهی و تشریفی تو
بنوت بلکه معا و یک آن لذت گیر و آن مرتبه انبیاست و کمال
ادب است که مثل حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق ازین ممر حال
می آید الغرض آنحضرت را چندان استغراق در ذات مطلق
رو می نموده بود که چون بجهت نماز جمعه و دیگر جا متوجه می شوند
حق حق گویان پیش میرفت تا قدم برابر آواز حق می نهاد

و اگر احبابنا خاموش میگشت متحیر می ایستاد و از راست و چپ و سپس
 پیش جزم داشت بزرگی خوش گفته بیت من مست السقیم که از خود جبر
 نه و جز کوی خرابات و گرسو گذر نه و در او پوشیده نقل میکند
 که اسم حق بر زبان حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق و فرزند ان
 مریدان و طالبان او چنان جاری میبود و هر میکه بر می آوردند
 و فرمودی بودند که حق می بودند هر قدمی که پیش بر زمین نهادند
 ند که حق می نهادند تا بجای السلام علیک و علیک السلام
 و بجای عطش بجای احمد این نام عادت و خوی ایشان گشته بود و
 و آغاز و پایان هر کاری دینی چنانچه اول و آخر صلوة و کتابت
 نماز و فاتحه و مانند آن شبانه روز می گفتند و در امور
 دنیا نیز در خرید و فروش و مانند آن هر چه بود از کار و بار و مال
 ایشان مستغرق با اسم حق و جمال حق می بودند چنانکه تا امروز
 این سنت در مریدان و طالبان آن حضرت جاریست و ابا و اجداد
 گشته همین است علامت مریدان و طالبان دینی و ازین سبب
 ایشان احتیاجی و حق گویند و اینان قومی اند که گفتن ایشان

حق است و شنودن ایشان حق است و دیدن ایشان حق است
 و جمله احوال و افعال ایشان حق است و همداران جاذ کرمی کند
 که چون روح عارف در دریای توحید غوطه خور و انانیت کم شود
 و تنها لفظ حق حق حق گفتن گیرد آنچه حقیقت توحید معانیست که در حقیقت
 اشیا هجده هزار عالم یک وجود واجب باید انانیت آواز حق بحقیقت
 حق برسد و هم دی سگوید اگر کسی صاحب سمع باشد شنود که هنوز
 از قبر مبارک حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق قدس
 سره آواز حق جاریست و از ولایت خود احوال طالب صادق
 را تلقین می فرمایند و میگویند که این فقیر کمال شوق و طلب در
 قصبه رودلیفت و از شرف زیارت آنحضرت مشرف گشت
 و سه روز بطاعت و مشغولی گذرانید سوّم روز بعد از نماز تنجی از او
 حق مشرف شدیم و بگوش ظاهر و باطن شنیدیم و ذوق بایافتیم که
 در تحریر ننگی وقت صبحی صاحب سجاده آنحضرت شیخ حمید الدین جانیک
 این فقیر بود گفت الحمد لله که از آواز حق مشرف شدیم این فقیر در
 تعجب ماند زبانی لایت حضرت مخدوم که در حیات و ممات فرقی نیست

بعد از آن شوق عشق بر این فقیر غلبه کرد و بی طاقت و بی قرار شد که حال
و حقیقت این آواز باید شنید که از کدام مقام مهر زده است چون
بسیار شوق غالب مدناگاه آنحضرت قدس سره از مهربانی تمام
در معامه کلامه خاصه بر سر فقیر نهاده و از نکته حقیقت الحق محرم
ساختند و هم وی میفرماید اگر کسی تبصیر و اثره حق که شغل خاص
آنحضرت است مداومت نماید نور دل مثل قمر ماهتاب نمایان
شدن گیرد و بعد از آن چون زیاده بر آن مواظبت کند نور روح
بر شکل کرده آفتاب و شن ترازوی نمودار شود و بعد از مداومت
بسیار آفتاب های لا شمار از منقذ هر سوسش در هر آنی بر دل آید
و عقل و هوش شاغل ابریا نمید و پس از مواظبت تمام نشدن و بهر
خود و تمامی موجودات دست دهد و نور الانوار که نور ذات الکیف
ست طلوع نماید بسبب برهنی بد و شن آید و از نسبت تشبیهی سافه که از
وقت طالب بود و باین یابد بی اختیار بر زبان حال جاء الحق
و ذهن الباطل بر خواند و باین بیت مترنم گردد و بیت وجودی
محض مطلق را به هر جا هر زمان دیدم به بهر نوحی بر کویت

بهر ظاهر عیان دیدیم و در ابتدا و زرش این اثری دایره نور
 درون بیرون است و چپ پیش پیش تحت و فوق مشهور میگردد
 و دایه همین دایره را حق می پندارد و اما این دایره حق نیست بلکه
 ظهور حق است در لباس مثال نوری و طریق اشتغال باین دایره
 که محصل کمالات مسطور است آنست که در جا خالی که آنجا آوازی
 موع نشود اسم حق را بصوت مدور و برگشت را نقره نیلگون
 مثال جامه نیلک در اندرون دل خویش تصور نماید بر قصه چند
 مداومت کند که حق ظاهر گردد و خلق مخفی و هم در مراتب الاسرار
 می آید که در سلسله پاک حضرت خاندان پشت قدس سر از هم
 جدا از حضرت خواجه ابو محمد شتی و حضرت خواجه قطب الدین نجیب
 انشی قدس سرار بها این نوع استخراق و تحیر و اطمینان و دایره
 وجود و مطلق و نقطه ذات حقیقه الحق که مخدوم شیخ احمد عبدالقیاس
 راست داده بود فوق آن مرید یکی از اولیای همسر گشته و
 در ایام ائمه شرفی از حضرت گنجشکر قدس ستره نقل میکنند که جمیع انبیا
 و انصاریا در مقام تحیر بودند تا بر آن حضرت رسالت پناه علی علیه السلام

علیه سلام این دعا و رن خود ساخته اللَّهُمَّ زِدْنِي تَحْقِيقًا پس این تبه
 ورثه خاص صاحب قاب قوسین ادا دانی ست چنانچه فرموده
 مَعَ اللَّهِ لَا فَقْرًا يُسْتَعَى فِيهِ مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نُجَى مَرَسَلٌ
 وَيَأْتِي الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ رَاهِبِينَ مقام است که آنرا اکثر
 صوفیان مقام بگویند بلکه احوال که محض مواهب است نه مکار
 چه اگر نزدیک صاحب کشف المحجوب دیگر صوفیان اهل فنا آنچه
 از کسب وی دید آنرا مقامات گویند و آنچه از مواهب است رو نماید
 آنرا احوالات ذاتیه پس یقین که وراثت خاتم الانبیا صلوات الله
 علیه بشود احدیت در عالم کثرت است عین مواهب باشد
 به مکارب الغرض سلسله نسب حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره بچند واسطه بحضرت امیر المومنین عمر ابن الخطاب
 رضی الله عنه منتهی شود و بعد آنحضرت سیدی شیخ داود قدس سره
 که نهایت عالی و قار و با عظمت و سعید یکی از فرزندان حضرت
 عمر فاروق رضی الله عنه بامغوری چند از مردم قبیلہ در حاکم
 ملک کوخان از ولایت بلخ برآمده بملک هندوستان شرف حصول

از زانی داشت و سلطان علاء الدین بلخی باو شاه با احترام عظام
 پیش آمده و به معیشت لائقه بنام صوبه دار ملک او ده ای مصداق
 عیال مقرر نمود و حضرت بقصبه رودلی خاص قریب شهر او ده
 سکونت اختیار فرمودند و شیخ داؤد مردی عظیم القدر
 و محجب و نسب ممتاز بود و اراوت شیخ نصیر الدین چراغ
 دہلی داشت و تعلیم و تربیت از حضرت چراغ دہلی حاصل
 نمود و از واصلان حق گشت اما جمال حال خود را یکسوت
 اہل صورت پنهان می داشت مرقد متبرکہ
 او جانب قصبه رودلی بغایت غریبانه واقع است
 کہ هنوز ظاہر نگشت رحمتہ اللہ علیہ و از وی یک پسر شیخ
 عمر بن شیخ داؤد رحمتہ اللہ علیہ یادگار ماند مردی بابرکت
 مشائخ صورت بزور صلاح وزہد و اتقی آراستہ و مجلیہ
 کمالات پیراستہ قبرش در قصبه مذکور متصل جد بزرگوار است
 و از وی دو پسر سعادتمند بوجود آمدند یکی شیخ تقی الدین
 کہ نہایت فضیلت شعار بود از قصبه رودلی برآمدہ بدہلی

متوطن گشت و پس در قطب لایت معین صدق تو شد آن خود شهود ذات
 حضرت باسد واقف مولات لی مع الله حضرت شیخ احمد عبد الحق قدس الله سره
 که صیت کمال تشیخ از شرق تا غرب با انتهای مسکون باشندگان کوه
 و هامون رسید و نوشته آنحضرت تیر بهدف و حل مشکلات و فائز یاق
 اکبر و ارحم حتی الامکان بخدمت فرار اقدس گذرانند و زبانه اولاد آنحضرت سنان
 و در صورت عدم دسترسی اولاد احفاء بخدمت شریف نامه دار
 متقی و پرین کار بخوراند مرتبه فنا فی الله که بحضرت حاصل بود دیگری
 کم میگیرند بعالی حیات سماه از خلق پنهان که دیده بقبر شریف بیاید
 الهی محو مانند و نه ماه اندرون دریا که نهایت سیلان بود و عبادت حضرت
 پرور و گار مشغولی و شهنشایان و انواران بحر بحکم حضرت غایت پر و بحر عارفان
 جان بودند بدو الله تعالی مدت نه ماه آنحضرت صلی الله علیه و سلم
 بهمزی حضرت علی که بمشهور وجه و حضرت حسین علیه السلام شریف
 آورده دست گرفتند از زیرین آورده و فرمودند که مقبول حق شیخ امام
 عبادت تو بحضور حضرت رب العزت مقبول شود و میگفتند از
 محبوبان اگشته و بحضرت علی کرم الله وجهه ارشاد

ارشاد فرمودند کہ دعای حیدری از زبان خویش تعلیم کن
 و حضرت علی بکرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم دعای حیدر
 لفظ بلفظ از زبان مبارک خویش تعلیم فرمودند و این دعا
 خاص در خاندان حضرت شیخ العالم باقیست ہر کہ می آید
 از صاحب سجادہ و اولاد آنحضرت اجازت خواندن گرفتہ
 در روز خود می آرد فیض ظاہری و باطنی از ان حاصل
 می کند الحق این نوع تحیر و استغراق پیشادہ دائرہ وجود
 مطلق و نقطہ ذات حقیقہ الحق کہ حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبد الحق را دست دادہ بود فوق المرتبہ مزاجی یکی از اولیا
 را سید گشتہ شیخ عبد الستار سہارنپوری قدس سرہ
 با غیرہ خود می نویسند کہ بعد طلت حضرت صاحب شہ
 قدس سرہ ہنونت رای ما جن ساکن قصد ردولی
 لہ عقیدت کامل با حضرت داشت قریب مرگ خود را
 بر آستانہ فیض کا شانہ رسانید خاک پاک مزار مبارک مسح کرد
 بخانہ خود رفت زنجیری وقت احتزار غالب آمد آب طلبید

وارثانیش نه نوشانیدا و گفت اگر مرا عزیز میدارید آب حوض
 درگاه شریف مرا بنوشانند و ارثان مهاجن آب حوض
 بردند و او بنوشید و کلمه لا اله الا الله محمد الرسول الله
 بر زبان آورد و جان بجان آفرین سپرد و ارثانیش
 این حالات متغیر گشتند و حسب معمول خود لغش بدفن
 هر چند آتش دادند همیشه نسوخت بمبور شده بگور
 حضرت شیخ محب الداء اباوی بکتاب ذخیره
 مؤسس العارفین می نویسد روزی حضرت شیخ
 مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره بجلسه عام فرمود
 که حق جل شانہ مرا سبلی نوشته داده است دوروی
 اصحاب و مریدان من است که تا روز قیامت در سلاک
 ما منسلک خواهند شد همه ابتو بخشیدم حضرت شیخ العالم فرمود از مالک کفازا
 پرسیدم نزد تو هیچ کس از اصحاب نیست گفتانه دیگر حضرت فرمود بغزت
 حمایت من برید مثل آسمان است بر زمین اگر مرید خبیث است منجمد
 پروردگار و جمال و که از پیش و جل جلاله نزد تمام اصحابی در شب

اگر مرید من در مشرق بود و من در مغرب و پیرو حقیقت و فیتنه
 بر آئینه پنوشم پرده او را شعر هر کرا یا رتوبی زار نگردد هرگز
 چونکه غمخواری تو خوار نگردد هرگز و در کتاب جامع السالسل
 می آرد که حضرت مخدوم شیخ العالم شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره که آنحضرت تاسنی سال سربالین نه نهاده و تمام
 عمر لباس یک خرقه بود هرگاه پاره شدی رفته بر قعه ادو
 و سماع را بغایت دوست داشتی گویند روزی در حین
 سماع از حلقه سماع غایب شد چنانچه کس او را ندید
 پس از ویرے باز در آن مجلس و مجمع حاضر شد بزرگی از
 سوال کرد یا شیخ چگونه در مجلس از نظر غائب شدی که ارا
 تر اندیدم گفت ما ما مور نگردیم نگویم روز دیگران بزرگ
 باز آمد شیخ گفت حق تعالی را مقامی ست که مسمی به نور اسود
 ست و هیچ سالک بدانجا نخواهد رسید مگر بسماع چون
 صاحب سمع بدان مقام برسد از نظر خلق پوشیده گردد و
 ظاهر بنیان دانند که غائب شده است و او حاضر است

و معشوق بخیرست محبت و پیران خود کشیده لباس خوشنتر
 متلبس گمراہ اندیده است و هنوز محبوب پوشیده گشت بهمت
 همچو ستاره اندر شعاع آفتاب و اورا در آن حال خبر محبوب
 حقیقی یاد روش صاحب کمال کہ بر تہ اتم عرفان رسیده باشد
 کہے نتواند دید ہم در انجائے آرد کہ ہر گاہ آنحضرت در
 سماع بودے و چشم بر ہوا داشتے گاہے گریستے و گاہے
 تبسم کردے و گونہ روے بغایت سرخ شدے وقتی
 در رویشے ازوے پرسید یا شیخ در حال سماع گاہی گریہ
 میکنی کہ ہمہ حاضران مجلس گریہ مے افتند و گاہی تبسم
 میکنے و رنگ تو سرخ مے شود فرمود چون اہل سماع اورا
 بصفت جمال مشاہدہ مے کنن و لطف و کرم اورا بے اندازہ
 مے بیند تبسم میگردند و روے اورا چون بصفت
 جلال مے بیند در مے افتد و رنگ ایشان زرد شود
 منقول ست کہ وقتی اساک باران شد باشند گان قصبہ
 ردولی التجا بحضور حضرت صاحب توشہ قدس سترہ

آورند آنحضرت قوالان را فرمودند که حاضر شوند مخلص را
 که مرید خاص و مقبول آیه بود طلبید و سماع در داد مخلص بسوی
 بعض فقراد بعض رسانید که این احقر نیز در سماع حاضر باشد
 حکم شد اگر شما حاضر باشید در حالت سماع اثری نه شود پس
 باران چگونه بارو باید که شما باطمینان تمام منتظر لطف بار
 باشید بعونه و قوت باران نازل میشود مخلص حسب ارشاد
 بخانه خود رفت حضرت بتواجد و گریه درآمد درین ضمن
 فیضان رحمت الهی که عبارت از نزول باران است
 در سیرش آمد خلق را طمانیت کلی حاصل گشت در
 حققت متقین نوشته دیدم که حضرت مخدوم شیخ احمد
 عبید الحق قدس سره در زمان طفولیت بکنار وایه بود یکبار
 از کنار او بیرون آمد و بمقابل آفتاب چون پاره سیما گشت
 و دایه از وقوع اینحال از حیرت چشم در هول و وحشت بود
 بآتش جدای زار زار میگریست ناگاه بالتفات حضرت
 باری در کنار او باز رسید حضرت از و فرمودند که او فهمید

و از خوف اظهار اینحال از والدہ حضرت نمود کہ مبینہ
 از افشا این راز چہ حال برای من پیش آید بذخیرہ تصنیف
 شیخ محب السدا کہ ابادی قدس سرہ دیدم کہ حضرت
 مخدوم برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ چند کس
 بلفظ قم باذن السد زندہ کردند شور افتاد کہ احمد مرد گاتا
 زندہ مے کنند حضرت از ان مقام رو پوشیدہ بقہ
 بکرت شریف آورند و ازین معنی توبہ کردند منقول آن
 کہ حضرت شیخ جلال الحق والدین پانی پتی قدس سرہ
 از حضرت مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سرہ فرمود
 کہ کمال ولایت ترا در حیات و ممات غایت نمے بینا
 فرزندان مراد و وقت اسیرے دستگیر میگردہ باش
 و در وقت نقل خود و فرزندان ہمن وصیت کردہ بود
 در وقت اسیرے برای دستگیری شما یان شیخ احما
 عبدالحق صاحب توشہ رودلی بس است و بعد از وفاد
 آنحضرت باز یک مرتبہ شیخ احمد عبدالحق بہ پانی پتہ سرا

بحکم حضرت شیخ جلال الدین قدس سره و صاحب سجاده
 و دیگر اولاد حضرت کبیر الاولیا تعلیم و تربیت نمود و فرمود
 حیث اگر من نمی آمدم مخدوم زادها بچپنین مانده بود
 چنانچه تا امروز فرزندان حضرت کبیر الاولیا شیخ
 جلال الحق والدین قدس سره در سلک مریدان بسلسله حضرت شیخ محمد عبدالحق را دارند
 بنابر این صورتی و بنوی موافق وصیت آنحضرت بهره مند میشوند
 و هیچ خارق شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره بهتر
 از وجود شیخ احمد عبدالحق نیست و وقت رحلت حضرت
 شیخ جلال الدین پانی پتی قدس سره خرقه و دیگر اسباب
 متعلقه اش حواله خواجه شبلی پسرخود نموده بتاکید وصیت
 فرمود که با احتیاط تمام این خرقه و ما متعلق بها حواله شیخ
 احمد عبدالحق باید ساخت و حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره بعد چند روز به پانی پته آمدند خواجه شبلی
 بموجب وصیت پدر بزرگوار خود آن همه حواله شیخ احمد
 عبدالحق قدس سره نمودند حضرت انیس گرفته

لبوس خاص خود نمودند و من بعد از طرف خود اینمه
 بزرگات بخواجه شبلی عنایت فرمودند و تسلیم و تلقین
 نموده بترتبه تکمیل رسانیده خود جانب وطن خود معاد
 فرمودند فحفظه و رتخته المومنین مر قوم است که ولایت
 و ای تا چهل سال می باشد و حضرت رب العزت بحضرت
 محمد و م شیخ احمد عبد الحق بکمال لطف و کرم و پادشاه
 و امام سند ام با حکام اختیار مجاریه عطا فرمود
 تا یوم النشور قائم خواهد ماند و سلسله آنحضرت یومافیه
 در ترقی خواهد بود و معامله حضرت با احیاء و اموات
 برابر است قطب عالم بندگی عبد القدوس گنگو
 رحمتہ اللہ علیہ می فرمایند که یوم پشیمه مجمع عام مرا
 فائز الا نوار شوق شده و حضرت مجسم ظاهر شدند
 و دست من گرفت ارشاد فرمودند که عبد القدوس
 تا اینجاء رسانیدم پروردگار خویش مشغول باشد
 سبحان اللہ ربی و لایست حضرت فقیر نقیص

کہ روزے حضرت شیخ العالم سکرست و ستر بار بودہ
 براتے بجمع آرایش پیش آنحضرت گذشت نظر جمال
 بر برات افتاد تمام آدمیان و اسپان خاکستر شد
 بعد چندے حضرت بہ افاقت آمدند بمحضرت شیخ
 اذین ماجرا اطلاع دادند باز نظر جمال بر آن خاکستر
 انداخت ہمہ برخاستند و روان شدند شیخ عبدالستار
 سہارنپوری در ملفوظ خود می نویسد کہ یوم خمیس
 و مردم کثیر بر اسے زیارت بدرگاہ آسمان جاہ حضرت
 شیخ احمد عبدالحق حاضر و دند قطب عالم شیخ
 عبدالقدوس نیرپائین چہوترہ مزار اقدس نشستہ بودند
 کہ بیک ناگاہ مزار مقدس شق شدہ و حضرت محمد
 برحق شیخ احمد عبدالحق قدس سترہ ہمین جسد ظاہر
 از مزار شریف برون آمدہ بر چہوترہ نشستند و جانب
 قطب عالم مخاطب شدہ فرمودند بیت مرا زندہ بندار
 چون خویشتن * من آیم بجان گرتو اسے من

حضرت قطب العالم را ازین ارشاد لرزه در اندام
 در گرفت و بے اختیار در پای حضرت شیخ احمد عبدالحق
 قدس سره افتادند حضرت شیخ قدس سره را
 شفقت در کار شد دست قطب عالم را گرفت
 فرمودند که ترا بخدا رسانیدم چنانکه این حال به
 مردم که حاضر بودند معائنہ کردند و بخیسین خرق
 عادت بجز حضرت شیخ احمد عبدالحق قدس سره
 از احدی اولیاء الدنیا و الدنیا نیاورد که بعد انتقال
 از قبر برآید خود را در مجمع عام ظاهر کنند و دست گرفته
 مشرف به بیعت سازند فقط ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء

۵۵

۵۵

قطب عالم انتقال حضرت شیخ العالم مخدوم شیخ احمد عبدالحق قدس سره

مرشد کونین فخر انس و جان

شاه عبدالحق شه کون مکان

کرد ملت چون به گلزار جنان

از پی ویدار حق آن عین حق

گفت با حق دستگیر بکیان

سال تاریخ آن شه عالم نیا

تذکره اعیان

ترتیب دعای حیدری اینست اول باید که روز پنجشنبه
 شروع ماه غسل کند و با کسے سخن دیگر نگوید و دو گانه
 بنام حضرت شاه مردان شیر نژدان اسد الدقائق
 امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه
 ادا نماید و بعد دو گانه فاتحه بروح طیبه حضرت دستگیر
 بیگسان شیخ العالم شیخ احمد عبد الحق قدس سره
 بخواند و مدد از ارواح ایشان طلب نماید و بعد از آن
 دعای حیدری بست و پنج مرتبه بخواند اول و آخر در
 یک یک بار بعد هر روز سه بار بخواند باشد تا یکسال
 مانع نکند حق حق حق اللهم صل علی
 سیدنا محمد و علی آل سیدنا
 محمد بعد و کُل ذرّة مائة
 ممت الف الف مرة نقط ممت

دعاء حيدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ يَا مُسَبِّبَ

الْأَسْبَابِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

وَالْأَبْصَارِ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ

وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا

مَفْرَجَ الْمَحْزُونِينَ أَغْنِنِي تَوَكَّلْتُ

عَلَيْكَ يَا رَبِّي قَضَيْتَ فَوَضَّيْتُ

أَمْرِي إِلَيْكَ يَا رَزَاقُ يَا فَتَّاحُ

يَا بَاسِطُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ هـ خواه قتل

خواه فتح اول باید که ۳ بار این اسم بخواند

اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَلَيَّ حَقَائِقَ

الْأَشْيَاءِ كَمَا هِيَ أَنْتَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْمُبِينِ حَقٌّ حَقٌّ

۴
والمعنى انكشف
البيّن من غيوبه
بزمين كنهه
سبحان الملك
الحق المبين
نظروا

حَقَّ يَا اللَّهُ الْمُحْمُودُ فِي كُلِّ فَعَالٍ

يَا اللَّهُ سُبَّانَكَ بَارِئُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ صَلَّيَ عَلَيْهِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ لَمْ

يُصَلِّ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلَاةَ

عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا

اول شریعت است
تو بندگان خود را
ماست بانی شریعت
کنند یا الله محمدا و آله
و کلمه درود
فمنه خلیفه خود را
بر ما جنت علیهم
خود را جاری نماید
با این دعا
بیشتر خود را بندگان خود را

عَبَّودُ اللَّهِ يَا ظَمُّوهُ اللَّهُ يَا مَظْمُورُ

العجائب بالقهر انبي مغلوب

مَا تَجْعَلُ يَٰأَحْمَدُ يَٰأَحْمَدُ يَٰأَحْمَدُ يَٰأَحْمَدُ يَٰأَحْمَدُ

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ فِي حَقِّ حَقِّكَ يَا أَيُّهَا

يا فتاح يا فتاح يا فتاح يا فتاح

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا كَلِمَاتٍ فَتُنَادَىٰ بِأَسْمَاءِ بَعْضِكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

يَا عِزَّةُ الْعِزَّةِ بِالْعِزَّةِ وَالْعِزَّةِ

فِي عَظْمٍ عَظِيمٍ يَا عَظِيمُ يَا رَبُّ يَا مُدْرِكُ

یاقدری یاقدری یاقدری یاقدری

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَوْلَى الْمَعْرُوفِ الْمَكِينِ

وَمَا يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَهُمُ بِالْحِلْمِ يَا نَحْيِي يَا نَهْيِي

يَا مُكْبِرُ يَا ضَارُّ يَا جَبِلُ الْكَلْبُ

سَلَى كَلْبِي فَالْعَدْلُ أَهْلُهُ

وَالصِّدْقُ وَعَدُهُ يُاجِلِيلُ يُجَالِيلُ

يَا جَلِيلُ حَسُو دِي مَقْهُور وَعَدُو

مَقْتُولٌ بِقَهْرِكَ يَا قَهَّارُ تَقَهَّرْتَ
 بِالْقَهْرِ وَالْقَهْرُ فِي قَهْرٍ قَهْرُكَ يَا قَهَّارُ
 يَا قَهَّارُ يَا قَهَّارُ قَهْرُكَ أَعْدَائِي يَا جَبَّارُ
 يَا مُدِلُّ كُلِّ جَبَّارٍ عِنْدَ بَقِيَّتِهِ
 عَزِيزُ سُلْطَانِهِ يَا مُدِلُّ يَا
 نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْرٍ لَمْ يَرْضَهُ
 وَلَمْ يَخَاطِبْهُ فِعَالُهُ يَا نَقِيَّ تَتَدَتُّ
 بِسَيِّفِ اللَّهِ لَا يَلَاغُ فُرُشِ إِلَّا فِيهِمْ

يا قهرور يا قهرور يا قهرور
 يا قهرور يا قهرور يا قهرور
 يا قهرور يا قهرور يا قهرور
 يا قهرور يا قهرور يا قهرور

يا قهرور يا قهرور يا قهرور
 يا قهرور يا قهرور يا قهرور
 يا قهرور يا قهرور يا قهرور
 يا قهرور يا قهرور يا قهرور

رَحَلْتُ الشِّتَاءَ وَالصَّيْفَ وَمَا رَمَيْتُ

اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى بِكَ

يَا فَاهِرُ ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ أَنْتَ

الَّذِي لَا يَخْأَوُ انتِقَامَهُ يَا قَاهِدُ

أَقْبَهُمْ وَأَذْفَعُ أَعْدَائِي مِنْ قَهْرِكَ

وَأَنْتَ اسْأَلُ الْقَاهِرِينَ حَقَّ حَقِّ

يَا حَمِيدُ الْفِعَالِ ذَا الْمَنْ عَلَى جَمِيعِ

خَلَقَهُ بِكُطْفَةٍ يَاحْمَدُ يَاغَمَّكَ

دوست عزیز

سید بنی

بیت

۲۰۰

15. 11. 1941

10

مردود معصوم

استغفر الله

۱۰۰

...

فصل في بيان

عِندَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَجِيبِي عِندَ

كُلِّ دَعْوَةٍ وَمَعَادِي عِندَ كُلِّ شَيْءٍ

وَرَجَائِي حِينَ تَقْطَعُ حِلْمِي يَا غِيَاثِي

يَا دُعِيًّا مَظْهَرُ الْعَجَائِبِ بِجَدِّهِ

عَفْوُ نَاكَ فِي التَّوَائِبِ كُلِّ

هَمٍّ وَغَمٍّ سَيَنْجِي بِنُورِكَ

يَا مُحَمَّدُ بَوْلَانِي يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ

وقت آمدن
عاجت بنو
بنو عباس
بنو عباس
بنو عباس
بنو عباس

قصیده حضرت جناب مخدوم شاه احمد عبدالحق قادری

ای صاحب خالق کون مکان	نیر غنیم سپهر غروشان
مفتبائی پیشوائی سالکان	ای غنیای بخش قلوب عارفان

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملا فیض الرحمن	
--	--

آسمان تو ملاذ جان نیست	بارگاهت قبله ایمان نیست
ذات پاکت رحمت نیروان نیست	هر گدائے کوئی تو سلطان نیست

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملا فیض الرحمن	
--	--

آدم پیش تو ای عالی جناب	چشم گریان سینہ بریان دل کباب
خاطر من ناشاد چشم من پر آب	لطفت بر عالم بفرما بحساب

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملا فیض الرحمن	
--	--

کاتبِ قدمت یزدیشان تو	قدسیان و مابرفرمان تو
بنده احسان النعم جان تو	از بهر ران جان شوم قربان تو
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق کلاما ز النعم جان	
در تن بجان تو خواهی جان شود	هر گداز از تشبیه خاقان شود
گر نگاه مهرشای سلطان شود	دره تاج سرتابان شود
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق کلاما ز النعم جان	
ای وجودت رونق اسلام گشت	ذات تو منجر فیض عام گشت
تمام تو با مصطفی هم نام گشت	آستان کعبه خاص عام گشت
مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق کلاما ز النعم جان	
قدسیان شایق طواف کوی تو	تربت خلد برین از روی تو
جمله شاهان جهان بهندوی تو	التجاء دارد غلام از روی تو
مشکلم بکشای مخدوم جهان	

شاه عبدالحق ملاذانسری

هر کسی از بارگاہت شاد شد	در بلائی در دو غم آزاد شد
از حضوری پر همه امداد شد	خانه دویران بس آباد شد

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسری

من پریشان حال و رنجور و غم	تو ات پاکت جمله درمان را طبیب
کام دل یابد ز تو هر بی نصیب	لطف تو گردد بحالم عنقریب

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسری

بر درت حاضر شدم با صد محن	نیست از فرط الم تاب سخن
آتش غم هست و دل شعله زن	چشم بکشای من شاد و من

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسری

هر که آمد بر درت شد کامیاب	مقصدش حل من بودی و شتاب
بسکه استم مضطربا لعل جناب	رحم بر عالم بفرما ای جناب

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسروجان

من کجا اکنون روم زین گاه
نیست مارا جز درت جلالت پناه
مال خود گویم اگر بادر و آه
و و آهم چرخ را ساز و سیاه

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسروجان

کارم آخر میشود دستم بگیر
دستگیر بیکسان دستم بگیر
و ربلائی منعت دستم من اسیر
دفع فرمائی بلا دستم بگیر

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسروجان

رحم کن بر من بفریادم بر سر
دستگیر من بفریادم بر سر
دفع کن دردم بفریادم بر سر
ای سیح من بفریادم بر سر

مشکلم بکشای مخدوم جهان
شاه عبدالحق ملاذانسروجان

در جهان از لطف تو پیدا شدم
حالیا شا ایسے رسوا شدم

پیش بر سر مبتذل خفاشدم	بر درت اکنون حسین فرماشدم
------------------------	---------------------------

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسو جان
--

پیر ختم المرسلین خیر الورا پاشا بهر بتول پارسا	از برای حضرت مشکل کشا بهر سبطین محمد مصطفی
---	---

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسو جان
--

کالم خسته جگر مخزون زار جان بلب وار و زخیل اضطرار	بر درت ای امیر نامدار ای ملاذو و جهان کامم برآر
--	--

مشکلم بکشای مخدوم جهان شاه عبدالحق ملاذانسو جان
--

تمت

قصیده مولوی غلام امام شهید در شان حضرت شیخ العالم قدس

توئی محبوب محبوب خدای شیخ عبدالحق توئی شمع شبستان لایا شیخ عبدالحق	توئی سلطان قلم بقایا شیخ عبدالحق توئی فرمان ده هر دو سر شیخ عبدالحق
---	--

در تو قلم شاه و گدایا شیخ عبدالحق

تعالی اسد زین منیراوانی که تو دار	فلک هر دم قد ارغشتانی که تو دار
زمین بر خویش می ناز و زاری که تو دار	ملک شهر شرف در در زبانی که تو دار

رو تو کعبه اهل صفایا شیخ عبدالحق

جبین عرشیان از سجده کو تو نورانی	منور همچو خورشید و خشان اغ پیشانی
کنی سنگ خدایا گوهر بعلن رخشان	تویی بخشی به مورتا توان قدر سلیمان

تو سازی خاک را کیمیا یا شیخ عبدالحق

سپهر معرفت کان لایت قلزم احسان	سحاب کرمت بحر سخاوت معدن ایمان
نعام عدالت ابر عدالت حجت بران	بهار احیای صبح و حد سایه یزدان

عیان از روی تو نور خدا یا شیخ عبدالحق

فروغ معرفت در دل فخره جاداد	پرگاه از هوا شوق جذب کبر باداد
فلک از بار قدشانی تو پشت و تا داد	بکویت ساغر در یوزه کف چون گداز داد

که سازد از ورت کسب ضیایا شیخ عبدالحق

جمال تنه بودی گر چراغ افروز گیتی	خضر حیران شد در وادایت ز تنها
دم جان بخش تو جان بخش اعجاز می	چو بر گور کهن گهر قمر باذن اسد فرما

زبان مرده بر خیز و صدایا شیخ عبدالحق

چو بزراند یکدم پرده راز نهان تو	ز اوج عرش تا فرش زمین گوی دعیان تو
چمن از تو گل از تو بلبل از تو گلستان تو	زمین از تو زمان از تو مکان لامکان تو

خدا را دانمائی بر ملا یا شیخ عبدالحق

ز شمع فیض تو هر قطره بحر بیکار گزید	ز نور حسن تو هر ذره مهر آسمان گزید
ز حسنت عشه در نوزگاه عرشیان گزید	فلک چون زائران کعبه گرد آستان گزید

یهم احسان تو آب بقایا شیخ عبدالحق

تو فرزندان خج در آتبه مجد و علما داد	به یک پایگاه عالی قدر و کاد داد
خصوصا جانشین خویش اتاج ضادا داد	که او را بر بلند پهای قصر فقر جادا داد

نشانش آید عرش استوایا شیخ عبدالحق

من آتش نفس گزیدش گردن پشام	غریبم مغلسم بچانانم سخت حیرانم
زور بنیوالتی چون بر لوحه نالانم	شهادت تیغ با سرم گشته شمشیر حیرانم

تو بخشی در در حیران را دوا یا شیخ عبدالحق

قصیدہ فی المرح حضرت شیخ العالم قدس سرہ تصنیف
بندہ احمد بن حاجی احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمن
صاحب تعلقدار تعلقہ بری پرگنہ ردولی ضلع بارہ بنکی

حبذ اصل علی کیا آپ کا دربار	اہل حاجت کے لیے حاجت و اسرار
سب طرف سے ابرغم کی مجھ پر توجہ پاؤ	ایسی شکل میں مدد پس آپ کی درکار

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو پیر اپار

جو کہ مجھ پر رنج میں اسکو کر دین کیا	گر بیان اسکو کروں تو لگو سارا جہاں
آپ کی درگاہ سے جاؤں بہ بلا بین کیا	آپ پر روشن ہو جو کہ ہم ہر مرار اتیان

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار
شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو پیر اپار

چوڑ کر آستان جاناکین ہر تار و	دریدہ پیر سے ہر انکار اب مجھ کو سنا
جو کوئی اس پر یہ آیا مقصد اپنا کیا	میں ہی اس آستانہ پر جبین سلہا

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بڑا بابر ہو

رات دیکھی فکر سے زحکا ہی میرے زنگ

بارغ سے یا شہا سینہ ہوا ہی میرے سن

یہی من رات اور صبح ہوسا میرا سبق

دشگیر بیکیان یا شیخ العالم عبد حق

گردش تقدیر سے عاصی بہت اچار ہو

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بڑا بابر ہو

سب ملی امداد سرکار میں نہیں

اچھا ہم سر کوئی شاہزما نہیں نہیں

تم سا مالک چہرہ کہ ہر گز نہ جاؤ گناہ

اہل حاجت کے کرتے ہیں دہی چرب

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بڑا بابر

تب کہیں مرو یا اپنی عمدہ نہیں کیا

تم باؤن اس حبیبی بنے تھا کما

میرا دل مردہ ہند کیجیے بہ خدا

آپ نے تو نام لیکر مرد کیونڈہ کیا

گردش تقدیر سے عاصی بہت لاچار

شیخ العالم آپ اگر چاہیں تو بڑا بابر

دست بہ در پر چہون میں لب شعلام

اوشہ کون مکان ہے ندہ احمد میرا

ہو میں حاصل سبیل در ہون شاد کام

کیجیے مقبول ب بہر خدا میرا کلام

گروشن تقدیر سے عاصی بہت لاجار
شیخ العالم آپ گروہین تو بیڑا پار

قطعہ تاریخ تصنیف چودہری وقانو نگو رئیس دلی میر باقر علی

منشی قدرت کی یہ تحریر تھی
فکر کی باقر نے جو تاریخ کی
سکے ہاتھ نو کا حق تو یہ ہے
ہوں سبب سکے خلیل صفا
فرق وحشت ہو گیا بالکل جدا
آج یہ ملفوظ عبد الحق چہا

۹۵ء ہجری

قطعہ تاریخ تصنیف شیخ نانم احمد صبا شاعر بمبئی اور اندیش
مازک خیال سکین دلی محلہ خواجہ حال برادر عم برادر چودہری
خلیل احمد صاب تعلقدار برنی ضلع بارہ بنگلی

رہنما دین محمد درہبر ہرملین
ہست این ملفوظ اقدس جان ایمان بالقص
تا برآید طبعش اینچہ محقق اندین
۹۵ء ہجری

غنیچہ دباغ ولایین چرخ برین
صد سلام ویدوا حضرت محمد
از سر ہر مصرعہ نانم بگیر کچر فٹ

قطعہ تاریخ

تاریخ تصنیف بندہ احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ اعلیٰ تعلیقہ بری ضلع بارہ ننگ

ہو گیا طبع مفوظ شریف
بندہ احمد نے کی جو فکر سال
بولا ہاتھ سے یہ از روی جہان
موجہ اسکے ہن خلیل نیکے
ہو گئی یہ نثر مقصود طے
احمد ہندی کا حق حق ذکر ہو

قطعہ تاریخ طبع اجمال احمد برادر عم زاد چودہری خلیل الرحمان صاحب

تعلقہ اعلیٰ تعلیقہ بری ضلع بارہ ننگ

طبع کر دند چونکہ این مفوظ
از علو ممتی خویش خلیل
چہ کنم وصف این کتاب نیست
در سوا دستور چشم خضر
یافتہ خلق فیض زین آیات
جمع کردند مخزن حسنات
بہ ازین در جهان کدام نکات
ہست بین السطور راہ ہجرت
گفت ہاتھ خرمینہ برکات

۱۲۹۵

قطعه تاریخ طبع زاد رعایت رسول ابن خادم رسول
مرحوم رئیس قصبه ردوئی متخلص بغریز

چه خوش گل کرد این گلستانه ملفوظ کنز پوش
مطرمی کند هر دم مشام جان خود رضوان
نگارین نسخه کنز نو بهار آب و رنگ او
گلستان سخن باشد همیشه تازه و خندان
سبحان العجب بنمود کار بخت عالی
چشم مطبوع این ملفوظ کرده کوشش حیدان
ز به اسم گرامیش نه نام مبارک او
که نام او به به نام خلیل حضرت رضوان
عنبر نیراز سنگ چون جوهر نماید گوهر طبعم
کشیده ملک من در سلک تاریخش در غلطان
۹۵ ۱۱۶

قطعه تاریخ طبع زاد مرزا صفدر علی متخلص به عطف

ساکن شہر لکھنؤ محلہ احاطہ نواب زاعلی خان
 وارو حال قصبہ ردولی محشر شہر تہہ بری کردولی
 پرگنہ ردولے شاگرد شاہ مرزا صاحب مرحوم
 متخلص کا شرف شاگرد رشید مولوی بخش شہید

خوشاہمت چودہری باکرم
 کہ ہے نام جنکا جہان میں ظیل
 کیا طبع جو شیخ العالم کا حال
 قیامت تلک ہوگا ذکر جمیل
 عجب نسخہ پر اثر ہے چہا
 شفا پائیں جس سے ہزاروں علیل
 یہ بین السطور او سکے ہیں خوشنا
 کہ ہے موج زن چشمہ سلسبیل
 نہیں حاشیہ گرد ہر صفحہ کے
 ہے بام حقیقت کی گویا فصیل

لکھون سال بھری کا وہ بھرس
 جسے سنکے ہون شاد عاطف عقیل
 کہ ہاتھ نے رو سے ہدایت کہا
 ہوا طبع ملفوظ یہ بے عدیل
 ہر اک مصرعہ کے حرف اول سے اب
 خوش آئی سن عیسوی کی دلیل
 شمس

قطع تاریخ تصنیف میر تو نگر علی صاحب مشتاق پریس ولی

ہو شد طبع ملفوظ از فضل حق
 ز دست خلیل نگو عاقبت
 ز مشتاق تاریخ سالش شنو
 کہ ہاتھ بگفت از رو معرفت
 سربت جدا کن ز تیغ قلم
 بدست آہرہ نامہ آخرت

صحت نامہ انوار العیون فی اسرار المکنون

صفت	سطر	غلط	صحیح	صفت	سطر	غلط	صحیح	صفت	سطر	غلط	صحیح	صفت	سطر	غلط	صحیح	صفت	سطر	غلط	صحیح
۳۰	۱۲	احقاد	احقاد	۱۲	۶	نہ موجب	نہ موجب	۳	۳	۲	۲	۳۰	۱۲	احقاد	احقاد	۱۲	۶	نہ موجب	نہ موجب
۳۱	۱۱	والہ	والہ	۱۱	۲	بہمانی	بہمانی	۵	۵	۵	۵	۳۱	۱۱	والہ	والہ	۱۱	۲	بہمانی	بہمانی
۳۲	۱۳	اویسی	اویسی	۱۳	۷	شیخ	شیخ	۷	۷	۷	۷	۳۲	۱۳	اویسی	اویسی	۱۳	۷	شیخ	شیخ
۳۳	۱۴	زندنی	زندنی	۱۴	۸	استادہ	استادہ	۸	۸	۸	۸	۳۳	۱۴	زندنی	زندنی	۱۴	۸	استادہ	استادہ
۳۴	۱۵	کمال الدین	کمال الدین	۱۵	۹	آن	آن	۹	۹	۹	۹	۳۴	۱۵	کمال الدین	کمال الدین	۱۵	۹	آن	آن
۳۵	۱۶	شرفی زندی	شرفی زندی	۱۶	۱۰	کنارہ	کنارہ	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۳۵	۱۶	شرفی زندی	شرفی زندی	۱۶	۱۰	کنارہ	کنارہ
۳۶	۱۷	حضرت بصر	حضرت بصر	۱۷	۱۱	دانش	دانش	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۳۶	۱۷	حضرت بصر	حضرت بصر	۱۷	۱۱	دانش	دانش
۳۷	۱۸	محبت	محبت	۱۸	۱۲	حضرت	حضرت	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۳۷	۱۸	محبت	محبت	۱۸	۱۲	حضرت	حضرت
۳۸	۱۹	آخا	آخا	۱۹	۱۳	سیام	سیام	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۳۸	۱۹	آخا	آخا	۱۹	۱۳	سیام	سیام
۳۹	۲۰	کحل	کحل	۲۰	۱۴	ہفت	ہفت	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۳۹	۲۰	کحل	کحل	۲۰	۱۴	ہفت	ہفت
۴۰	۲۱	قدنگار	قدنگار	۲۱	۱۵	اما	اما	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۴۰	۲۱	قدنگار	قدنگار	۲۱	۱۵	اما	اما
۴۱	۲۲	الذین	الذین	۲۲	۱۶	بگرنید	بگرنید	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۴۱	۲۲	الذین	الذین	۲۲	۱۶	بگرنید	بگرنید
۴۲	۲۳	وزیر	وزیر	۲۳	۱۷	پرستند	پرستند	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۴۲	۲۳	وزیر	وزیر	۲۳	۱۷	پرستند	پرستند
۴۳	۲۴	منافقی	منافقی	۲۴	۱۸	دینہ خدا	دینہ خدا	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۴۳	۲۴	منافقی	منافقی	۲۴	۱۸	دینہ خدا	دینہ خدا
۴۴	۲۵	را	را	۲۵	۱۹	ایہ	ایہ	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۴۴	۲۵	را	را	۲۵	۱۹	ایہ	ایہ
۴۵	۲۶	تاہنگامی	تاہنگامی	۲۶	۲۰	میکند	میکند	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۴۵	۲۶	تاہنگامی	تاہنگامی	۲۶	۲۰	میکند	میکند
۴۶	۲۷	بنخ	بنخ	۲۷	۲۱	جز	جز	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۴۶	۲۷	بنخ	بنخ	۲۷	۲۱	جز	جز
۴۷	۲۸	شکل	شکل	۲۸	۲۲	بابا	بابا	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۴۷	۲۸	شکل	شکل	۲۸	۲۲	بابا	بابا
۴۸	۲۹	نیا	نیا	۲۹	۲۳	آورہ	آورہ	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۴۸	۲۹	نیا	نیا	۲۹	۲۳	آورہ	آورہ
۴۹	۳۰	بیاموزاید	بیاموزاید	۳۰	۲۴	حکایت	حکایت	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۴۹	۳۰	بیاموزاید	بیاموزاید	۳۰	۲۴	حکایت	حکایت
۵۰	۳۱	می رنجاند	می رنجاند	۳۱	۲۵	پرورہ از	پرورہ از	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۵۰	۳۱	می رنجاند	می رنجاند	۳۱	۲۵	پرورہ از	پرورہ از

صفر	سطر	غلط	صحیح	صفر	سطر	غلط	صحیح	صفر	سطر	غلط	صحیح
۹۵۴	۱	۵۴	انعام	۱۳۲	۱۰۹	۱	انعام	۱۳۲	۱۰۹	۱	انعام
۱۵۵	۲	۵۵	نقل	۶۸	۱۰۸	۲	نقل	۶۸	۱۰۸	۲	نقل
۵۹	۳	۵۹	شش	۶	۱۰۹	۳	شش	۶	۱۰۹	۳	شش
۱۳	۴	۱۳	هفت	۸	۱۱۰	۴	هفت	۸	۱۱۰	۴	هفت
۵۸	۵	۵۸	هشت	۲۰	۱۱۱	۵	هشت	۲۰	۱۱۱	۵	هشت
۵۹	۶	۵۹	نُه	۱	۱۱۲	۶	نُه	۱	۱۱۲	۶	نُه
۹۰	۷	۹۰	ده	۳	۱۱۳	۷	ده	۳	۱۱۳	۷	ده
۶۱	۸	۶۱	یازده	۴	۱۱۴	۸	یازده	۴	۱۱۴	۸	یازده
۱۰۰	۹	۱۰۰	بیست	۹	۱۱۵	۹	بیست	۹	۱۱۵	۹	بیست
۶۴	۱۰	۶۴	بیست و یک	۱۱	۱۱۶	۱۰	بیست و یک	۱۱	۱۱۶	۱۰	بیست و یک
۱۹	۱۱	۱۹	بیست و دو	۴	۱۱۷	۱۱	بیست و دو	۴	۱۱۷	۱۱	بیست و دو
۶۰	۱۲	۶۰	بیست و سه	۸	۱۱۸	۱۲	بیست و سه	۸	۱۱۸	۱۲	بیست و سه
۶۱	۱۳	۶۱	بیست و چهار	۱۳	۱۱۹	۱۳	بیست و چهار	۱۳	۱۱۹	۱۳	بیست و چهار
۶۲	۱۴	۶۲	بیست و پنج	۹	۱۲۰	۱۴	بیست و پنج	۹	۱۲۰	۱۴	بیست و پنج
۶۳	۱۵	۶۳	بیست و شش	۱۵	۱۲۱	۱۵	بیست و شش	۱۵	۱۲۱	۱۵	بیست و شش
۶۴	۱۶	۶۴	بیست و هفت	۱۰	۱۲۲	۱۶	بیست و هفت	۱۰	۱۲۲	۱۶	بیست و هفت
۶۵	۱۷	۶۵	بیست و هشت	۲	۱۲۳	۱۷	بیست و هشت	۲	۱۲۳	۱۷	بیست و هشت
۶۶	۱۸	۶۶	بیست و نه	۳	۱۲۴	۱۸	بیست و نه	۳	۱۲۴	۱۸	بیست و نه
۶۷	۱۹	۶۷	بیست و ده	۴	۱۲۵	۱۹	بیست و ده	۴	۱۲۵	۱۹	بیست و ده
۶۸	۲۰	۶۸	بیست و یازده	۱۲	۱۲۶	۲۰	بیست و یازده	۱۲	۱۲۶	۲۰	بیست و یازده
۶۹	۲۱	۶۹	بیست و چهار	۱۱	۱۲۷	۲۱	بیست و چهار	۱۱	۱۲۷	۲۱	بیست و چهار
۷۰	۲۲	۷۰	بیست و پنج	۸	۱۲۸	۲۲	بیست و پنج	۸	۱۲۸	۲۲	بیست و پنج
۷۱	۲۳	۷۱	بیست و شش	۱۳	۱۲۹	۲۳	بیست و شش	۱۳	۱۲۹	۲۳	بیست و شش
۷۲	۲۴	۷۲	بیست و هفت	۹	۱۳۰	۲۴	بیست و هفت	۹	۱۳۰	۲۴	بیست و هفت
۷۳	۲۵	۷۳	بیست و هشت	۱۵	۱۳۱	۲۵	بیست و هشت	۱۵	۱۳۱	۲۵	بیست و هشت
۷۴	۲۶	۷۴	بیست و نه	۱۰	۱۳۲	۲۶	بیست و نه	۱۰	۱۳۲	۲۶	بیست و نه
۷۵	۲۷	۷۵	بیست و ده	۲	۱۳۳	۲۷	بیست و ده	۲	۱۳۳	۲۷	بیست و ده
۷۶	۲۸	۷۶	بیست و یازده	۳	۱۳۴	۲۸	بیست و یازده	۳	۱۳۴	۲۸	بیست و یازده
۷۷	۲۹	۷۷	بیست و چهار	۴	۱۳۵	۲۹	بیست و چهار	۴	۱۳۵	۲۹	بیست و چهار
۷۸	۳۰	۷۸	بیست و پنج	۱۲	۱۳۶	۳۰	بیست و پنج	۱۲	۱۳۶	۳۰	بیست و پنج
۷۹	۳۱	۷۹	بیست و شش	۱۱	۱۳۷	۳۱	بیست و شش	۱۱	۱۳۷	۳۱	بیست و شش
۸۰	۳۲	۸۰	بیست و هفت	۸	۱۳۸	۳۲	بیست و هفت	۸	۱۳۸	۳۲	بیست و هفت
۸۱	۳۳	۸۱	بیست و هشت	۱۳	۱۳۹	۳۳	بیست و هشت	۱۳	۱۳۹	۳۳	بیست و هشت
۸۲	۳۴	۸۲	بیست و نه	۹	۱۴۰	۳۴	بیست و نه	۹	۱۴۰	۳۴	بیست و نه
۸۳	۳۵	۸۳	بیست و ده	۱۵	۱۴۱	۳۵	بیست و ده	۱۵	۱۴۱	۳۵	بیست و ده
۸۴	۳۶	۸۴	بیست و یازده	۱۰	۱۴۲	۳۶	بیست و یازده	۱۰	۱۴۲	۳۶	بیست و یازده
۸۵	۳۷	۸۵	بیست و چهار	۲	۱۴۳	۳۷	بیست و چهار	۲	۱۴۳	۳۷	بیست و چهار
۸۶	۳۸	۸۶	بیست و پنج	۳	۱۴۴	۳۸	بیست و پنج	۳	۱۴۴	۳۸	بیست و پنج
۸۷	۳۹	۸۷	بیست و شش	۴	۱۴۵	۳۹	بیست و شش	۴	۱۴۵	۳۹	بیست و شش
۸۸	۴۰	۸۸	بیست و هفت	۱۲	۱۴۶	۴۰	بیست و هفت	۱۲	۱۴۶	۴۰	بیست و هفت
۸۹	۴۱	۸۹	بیست و هشت	۱۱	۱۴۷	۴۱	بیست و هشت	۱۱	۱۴۷	۴۱	بیست و هشت
۹۰	۴۲	۹۰	بیست و نه	۸	۱۴۸	۴۲	بیست و نه	۸	۱۴۸	۴۲	بیست و نه
۹۱	۴۳	۹۱	بیست و ده	۱۳	۱۴۹	۴۳	بیست و ده	۱۳	۱۴۹	۴۳	بیست و ده
۹۲	۴۴	۹۲	بیست و یازده	۹	۱۵۰	۴۴	بیست و یازده	۹	۱۵۰	۴۴	بیست و یازده
۹۳	۴۵	۹۳	بیست و چهار	۱۵	۱۵۱	۴۵	بیست و چهار	۱۵	۱۵۱	۴۵	بیست و چهار
۹۴	۴۶	۹۴	بیست و پنج	۱۰	۱۵۲	۴۶	بیست و پنج	۱۰	۱۵۲	۴۶	بیست و پنج
۹۵	۴۷	۹۵	بیست و شش	۲	۱۵۳	۴۷	بیست و شش	۲	۱۵۳	۴۷	بیست و شش
۹۶	۴۸	۹۶	بیست و هفت	۳	۱۵۴	۴۸	بیست و هفت	۳	۱۵۴	۴۸	بیست و هفت
۹۷	۴۹	۹۷	بیست و هشت	۴	۱۵۵	۴۹	بیست و هشت	۴	۱۵۵	۴۹	بیست و هشت
۹۸	۵۰	۹۸	بیست و نه	۱۲	۱۵۶	۵۰	بیست و نه	۱۲	۱۵۶	۵۰	بیست و نه
۹۹	۵۱	۹۹	بیست و ده	۱۱	۱۵۷	۵۱	بیست و ده	۱۱	۱۵۷	۵۱	بیست و ده
۱۰۰	۵۲	۱۰۰	بیست و یازده	۸	۱۵۸	۵۲	بیست و یازده	۸	۱۵۸	۵۲	بیست و یازده
۱۰۱	۵۳	۱۰۱	بیست و چهار	۱۳	۱۵۹	۵۳	بیست و چهار	۱۳	۱۵۹	۵۳	بیست و چهار
۱۰۲	۵۴	۱۰۲	بیست و پنج	۹	۱۶۰	۵۴	بیست و پنج	۹	۱۶۰	۵۴	بیست و پنج
۱۰۳	۵۵	۱۰۳	بیست و شش	۱۵	۱۶۱	۵۵	بیست و شش	۱۵	۱۶۱	۵۵	بیست و شش
۱۰۴	۵۶	۱۰۴	بیست و هفت	۱۰	۱۶۲	۵۶	بیست و هفت	۱۰	۱۶۲	۵۶	بیست و هفت
۱۰۵	۵۷	۱۰۵	بیست و هشت	۲	۱۶۳	۵۷	بیست و هشت	۲	۱۶۳	۵۷	بیست و هشت
۱۰۶	۵۸	۱۰۶	بیست و نه	۳	۱۶۴	۵۸	بیست و نه	۳	۱۶۴	۵۸	بیست و نه
۱۰۷	۵۹	۱۰۷	بیست و ده	۴	۱۶۵	۵۹	بیست و ده	۴	۱۶۵	۵۹	بیست و ده
۱۰۸	۶۰	۱۰۸	بیست و یازده	۱۲	۱۶۶	۶۰	بیست و یازده	۱۲	۱۶۶	۶۰	بیست و یازده
۱۰۹	۶۱	۱۰۹	بیست و چهار	۱۱	۱۶۷	۶۱	بیست و چهار	۱۱	۱۶۷	۶۱	بیست و چهار
۱۱۰	۶۲	۱۱۰	بیست و پنج	۸	۱۶۸	۶۲	بیست و پنج	۸	۱۶۸	۶۲	بیست و پنج
۱۱۱	۶۳	۱۱۱	بیست و شش	۱۳	۱۶۹	۶۳	بیست و شش	۱۳	۱۶۹	۶۳	بیست و شش
۱۱۲	۶۴	۱۱۲	بیست و هفت	۹	۱۷۰	۶۴	بیست و هفت	۹	۱۷۰	۶۴	بیست و هفت
۱۱۳	۶۵	۱۱۳	بیست و هشت	۱۵	۱۷۱	۶۵	بیست و هشت	۱۵	۱۷۱	۶۵	بیست و هشت
۱۱۴	۶۶	۱۱۴	بیست و نه	۱۰	۱۷۲	۶۶	بیست و نه	۱۰	۱۷۲	۶۶	بیست و نه
۱۱۵	۶۷	۱۱۵	بیست و ده	۲	۱۷۳	۶۷	بیست و ده	۲	۱۷۳	۶۷	بیست و ده
۱۱۶	۶۸	۱۱۶	بیست و یازده	۳	۱۷۴	۶۸	بیست و یازده	۳	۱۷۴	۶۸	بیست و یازده
۱۱۷	۶۹	۱۱۷	بیست و چهار	۴	۱۷۵	۶۹	بیست و چهار	۴	۱۷۵	۶۹	بیست و چهار
۱۱۸	۷۰	۱۱۸	بیست و پنج	۱۲	۱۷۶	۷۰	بیست و پنج	۱۲	۱۷۶	۷۰	بیست و پنج
۱۱۹	۷۱	۱۱۹	بیست و شش	۱۱	۱۷۷	۷۱	بیست و شش	۱۱	۱۷۷	۷۱	بیست و شش
۱۲۰	۷۲	۱۲۰	بیست و هفت	۸	۱۷۸	۷۲	بیست و هفت	۸	۱۷۸	۷۲	بیست و هفت
۱۲۱	۷۳	۱۲۱	بیست و هشت	۱۳	۱۷۹	۷۳	بیست و هشت	۱۳	۱۷۹	۷۳	بیست و هشت
۱۲۲	۷۴	۱۲۲	بیست و نه	۹	۱۸۰	۷۴	بیست و نه	۹	۱۸۰	۷۴	بیست و نه
۱۲۳	۷۵	۱۲۳	بیست و ده	۱۵	۱۸۱	۷۵	بیست و ده	۱۵	۱۸۱	۷۵	بیست و ده
۱۲۴	۷۶	۱۲۴	بیست و یازده	۱۰	۱۸۲	۷۶	بیست و یازده	۱۰	۱۸۲	۷۶	بیست و یازده
۱۲۵	۷۷	۱۲۵	بیست و چهار	۲	۱۸۳	۷۷	بیست و چهار	۲	۱۸۳	۷۷	بیست و چهار
۱۲۶	۷۸	۱۲۶	بیست و پنج	۳	۱۸۴	۷۸	بیست و پنج	۳	۱۸۴	۷۸	بیست و پنج
۱۲۷	۷۹	۱۲۷	بیست و شش	۴	۱۸۵	۷۹	بیست و شش	۴	۱۸۵	۷۹	بیست و شش
۱۲۸	۸۰	۱۲۸	بیست و هفت	۱۲	۱۸۶	۸۰	بیست و هفت	۱۲	۱۸۶	۸۰	بیست و هفت
۱۲۹	۸۱	۱۲۹	بیست و هشت	۱۱	۱۸۷	۸۱	بیست و هشت	۱۱	۱۸۷	۸۱	بیست و هشت
۱۳۰	۸۲	۱۳۰	بیست و نه	۸	۱۸۸	۸۲	بیست و نه	۸	۱۸۸	۸۲	بیست و نه
۱۳۱	۸۳	۱۳۱	بیست و ده	۱۳	۱۸۹	۸۳	بیست و ده	۱۳	۱۸۹	۸۳	بیست و ده
۱۳۲	۸۴	۱۳۲	بیست و یازده	۹	۱۹۰	۸۴	بیست و یازده	۹	۱۹۰	۸۴	بیست و یازده
۱۳۳	۸۵	۱۳۳	بیست و چهار	۱۵	۱۹۱	۸۵	بیست و چهار	۱۵	۱۹۱	۸۵	بیست و چهار
۱۳۴	۸۶	۱۳۴	بیست و پنج	۱۰	۱۹۲	۸۶	بیست و پنج	۱۰	۱۹۲	۸۶	بیست و پنج
۱۳۵	۸۷	۱۳۵	بیست و شش	۲	۱۹۳	۸۷	بیست و شش	۲	۱۹۳	۸۷	بیست و شش
۱۳۶	۸۸	۱۳۶	بیست و هفت	۳	۱۹۴	۸۸	بیست و هفت	۳	۱۹۴	۸۸	بیست و هفت
۱۳۷	۸۹	۱۳۷	بیست و هشت	۴	۱۹۵	۸۹	بیست و هشت	۴	۱۹۵	۸۹	بیست و هشت
۱۳۸	۹۰	۱۳۸	بیست و نه	۱۲	۱۹۶	۹۰	بیست و نه	۱۲	۱۹۶	۹۰	بیست و نه
۱۳۹	۹۱	۱۳۹	بیست و ده	۱۱	۱۹۷	۹۱	بیست و ده	۱۱	۱۹۷	۹۱	بیست و ده
۱۴۰	۹۲	۱۴۰	بیست و یازده	۸	۱۹۸	۹۲	بیست و یازده	۸	۱۹۸	۹۲	بیست و یازده
۱۴۱	۹۳	۱۴۱	بیست و چهار	۱۳	۱۹۹	۹۳	بیست و چهار	۱۳	۱۹۹	۹۳	بیست و چهار
۱۴۲	۹۴	۱۴۲	بیست و پنج	۹	۲۰۰	۹۴	بیست و پنج	۹	۲۰۰	۹۴	بیست و پنج
۱۴۳	۹۵	۱۴۳	بیست و شش	۱۵	۲۰۱	۹۵	بیست و شش	۱۵	۲۰۱	۹۵	بیست و شش
۱۴۴	۹۶	۱۴۴	بیست و هفت	۱۰	۲۰۲	۹۶	بیست و هفت	۱۰	۲۰۲	۹۶	بیست و هفت
۱۴۵	۹۷	۱۴۵	بیست و هشت	۲	۲۰۳	۹۷	بیست و هشت	۲	۲۰۳	۹۷	بیست و هشت
۱۴۶	۹۸	۱۴۶	بیست و نه	۳	۲۰۴	۹۸	بیست و نه	۳	۲۰۴	۹۸	بیست و نه
۱۴۷	۹۹	۱۴۷	بیست و ده	۴	۲۰۵	۹۹	بیست و ده	۴	۲۰۵	۹۹	بیست و ده
۱۴۸	۱۰۰	۱۴۸	بیست و یازده	۱۲	۲۰۶	۱۰۰	بیست و یازده	۱۲	۲۰۶	۱۰۰	بیست و یازده
۱۴۹	۱۰۱	۱۴۹	بیست و چهار	۱۱	۲۰۷	۱۰۱	بیست و چهار	۱۱	۲۰۷	۱۰۱	بیست و چهار
۱۵۰	۱۰۲	۱۵۰	بیست و پنج	۸	۲۰۸	۱۰۲	بیست و پنج	۸	۲۰۸	۱۰۲	بیست و پنج
۱۵۱	۱۰۳	۱۵۱	بیست و شش	۱۳	۲۰۹	۱۰۳	بیست و شش	۱۳	۲۰۹	۱۰۳	

صغیر	سطر	غلط	صحیح	صغیر	سطر	غلط	صحیح	صغیر	سطر	غلط	صحیح
۱۲۰	۱۴	مندی کی معدود	۱۲۰	۱۲۰	۱۲	میگردند میگرد	۱۲۰	۱۲۰	۱۲	۱۲۰	۱۲۰
۱۲۱	۱	بخی ملبی	۱۲۱	۱۲۱	۲۰	آله آله	۱۲۱	۱۲۱	۲۰	۱۲۱	۱۲۱
۱۲۲	۹	باز قصه	۱۲۲	۱۲۲	۱۲	بوسید بوسید	۱۲۲	۱۲۲	۱۲	۱۲۲	۱۲۲
۱۲۳	۱۲	بدر بزرگو	۱۲۳	۱۲۳	۱۲	صاحب صاحب	۱۲۳	۱۲۳	۱۲	۱۲۳	۱۲۳
۱۲۴	۹	اولاد اولاد	۱۲۴	۱۲۴	۵	آمین آمین	۱۲۴	۱۲۴	۵	۱۲۴	۱۲۴
۱۲۵	۱۴	شود شد	۱۲۵	۱۲۵	۱۵	شسته شسته	۱۲۵	۱۲۵	۱۵	۱۲۵	۱۲۵
۱۲۶	۴	می آمد می آید	۱۲۶	۱۲۶	۱	محبوب محبوب	۱۲۶	۱۲۶	۱	۱۲۶	۱۲۶
۱۲۷	۲	پوشیم پوشیم	۱۲۷	۱۲۷	۱	نمور نمور	۱۲۷	۱۲۷	۱	۱۲۷	۱۲۷
۱۲۸	۴	غمخواری غمخواری	۱۲۸	۱۲۸	۳	خففت خففت	۱۲۸	۱۲۸	۳	۱۲۸	۱۲۸
۱۲۹	۱۰	مار ترا مار ترا	۱۲۹	۱۲۹	۱	حق حق	۱۲۹	۱۲۹	۱	۱۲۹	۱۲۹

اعلان

ناظرین کتاب رفع غلطی بذریعہ حضرت امام

باز امام احمد فرما کر عاصم

سور شکور کرین فقط

محمد زبیر مترو مالک عالم گار محمدی

خاتمه کتاب

الحمد لله رب العالمین

بکوشش فراوان

با تمام محنت و زحمت

طبع یافت فقط اور وضع

ہر کہ جو کتاب پر ٹیٹل و

نویسہ ہاں مسرور

تاریخ انتقال حضرت

شیخ العالم شیخ احمد علی

رودلوی صاحب شہ

نور الدین مرقدہ

احمد والی مددگار ہمان

قطب عالم دستگیر بیک

فهرست کتاب نوار العیون فی اسرار المکنون

موضوع	مجلد	صفحه
در بیانچه بنیامین وجود هر ی غلیل از حسن صاحب تعلقه دار بر بی غلیلش طبع کتاب	۱	۱
انتماس از جانب مطبع	۲	۵
شجره چشمتیه صابریه جناب شاه الثقات احمد صاحب سجاد نشین	۳	۷
شجره قادریه شاه فقیر احمد صاحب مرحوم سجاد نشین	۴	۱۰
شجره چشمتیه صابریه حضرت شاه طالب احمد صاحب سجاد نشین	۵	۱۱
در بیانچه نوار العیون فی اسرار المکنون بنیامین مصنف کتاب	۶	۱۲
در ذکر ادای تمجید حضرت در عمر نفقت سالکی	نقل	۱۰
در ذکر شیخ تقی الدین برادر حضرت که در شهر بلخی بودند و کیفیت تعلیم حضرت	نقل دوم	۱۱
در ذکر گلمه حضرت پیش زن شیخ تقی الدین برادر خود برای تعلیم خود و سپردن مهر و فراموش کردن حضرت	نقل ۳	۱۳
در ذکر بنیامین شیخ تقی الدین برای کار خیر و فرمودن حضرت که من غنی ام	نقل ۱۲	۱۲
در ذکر محبت حضرت با شاهزاده بلخی و آگاه کردن او شیخ تقی الدین را از ولایت حضرت	نقل ۵	۱۴
در ذکر تلاش پیر حضرت و حصول دولت پابوس حضرت شیخ جلال الدین پانی پتی	نقل ۶	۱۵
در ذکر تشریف بری حضرت در شام و قیام بنیامین بی بی فاطمه عورت پارسا	نقل ۷	۱۶
در ذکر محبت حضرت با دیوانه در شام و خواب حضرت و خوابی شام در غلبه غفلت	نقل ۸	۱۷
در ذکر تشریف بری حضرت در بردادن برادر پانی پت و خبر بلخی و بلای از دست مغلان	نقل ۹	۲۰
در ذکر قیام سجد دهفت هاتک اوان مردمان در شب جمعه و تصایح حضرت که عذاب و رحمت از حضرت حق باید پنداشت	نقل ۱۰	۲۱
در ذکر سیر دل حضرت در بنده ملاقات با دشمنان و سوال علم و دین و دشمنان امارت و دین و غیره	نقل ۱۱	۲۲
در بنده سلطان قلندران در ویشان حکم شمر برادر و بنده حضرت پیر سلطان خیر نسک کسی بعل حضرت	نقل ۱۲	۲۳

در بیانچه بنیامین وجود هر ی غلیل از حسن صاحب تعلقه دار بر بی غلیلش طبع کتاب

در بیانچه بنیامین وجود هر ی غلیل از حسن صاحب تعلقه دار بر بی غلیلش طبع کتاب

مضمون

صفحه	نمبر	مضمون
۲۵	نقل ۱۳	ملاقات با حضرت نور الحق پند دی و دایمی ملین از راه بهار و جلد در قبر و قبول مراد و نعمات و...
۲۸	نقل ۱۴	میزبانی بجه سگ تقام اوده و طلب نمودن مردمان ابعوت و کلام الیدین که جری جواب حضرت
۲۹	نقل ۱۵	گردانیدن سایه و جبر بطریق بازی بچکان اوده پیش شیخ فتح عبداللطیف شارت قلیم باطن
نقشه ۳	نقل ۱۶	رفتن حضرت ملاقات شیخ زین الدین اوده و بارندادن پرده اربوجه بنون بفری و باز رفتن مع طبق سنگ کلوخ و ملاقات شدن با زین الدین و مکالمه با حضرت
۱	نقل ۱۷	آمدن سلطان ابراهیم شرقی در قصبه السیولی رفتن حضرت ملاقات دادن چند دین سلطان اعراض حضرت از
۳	نقل ۱۸	رفتن حضرت در شهر جنوب و ملاقات سلطان ابراهیم شرقی و ملاقات با فانی شهاب الدین شریف و ملاقات سلطان
۴	نقل ۱۹	آمدن محمد خان معطی دولی ملاقات حضرت دادن مقصد بکلیه روضه کلوخه آباد حضرت و اعراض حضرت از
۹	نقل ۲۰	ذکر کردن کسی زایل نماید دنیا برانده فایده حضرت و درج شدن اسم عا و فرزند آن ذوق سلطان
۶	نقل ۲۱	تشریف آوری حضرت در درو و بعد سیار و اجازت از قبر شیخ صلاح صوفی و یافتن مصلی و سبوجه
۲	نقل ۲۲	آبادی دولی بجانب شرق از خانقاه حضرت که آبادان نبود و وقوع آن
۱	نقل ۲۳	آمدن کافران در قصبه مقصودی بدعا حضرت
۷	نقل ۲۴	پردن چهار بایه حضرت گماشته نو و مردن او بدعا حضرت
۲۲	نقل ۲۵	رفتن خواجه بده ملاقات حضرت گستانی کردن و مردن بدعا حضرت
۳۳	نقل ۲۶	آزار دادن ملک گو شیخ فرید الدین حضرت او نمیدن سفارش حضرت قتل شدن بدعا حضرت
۲۷	نقل ۲۷	حضرت و شیخ زکریا در سبج طابع بودند بخیا و خوابت بپای حضرت و اندازان در شیخ زکریا
۲۴	نقل ۲۸	بیمار شدن چون حضرت بیاد رفتند خود متهمند که خیری خوراندند مگر امانه و عورت اند از کار تمام شد
۲۵	نقل ۲۹	گستاخی مرید بقال که بر من حق پاک است مانعت حضرت بخیا کردن و مردن او بدعا حضرت
۴۰	نقل ۳۰	در ذکر کار خیر حضرت عارف احمد فرزند خود و اگر راه کردن با منی شرف آن در بیمار شدن قاضی و مملت دادن تا کار خیر عارف احمد و مردن بعد از آن
۹	نقل ۳۱	تولد فرزند عبد العزیز خانه حضرت ولی مادر زاد و پسند آمدن حضرت را حالاً آن فرزند و مردن آن

مضمون

صفحہ	سطح	مضمون
۵۱	نقل ۳۱	کلامی از حضرت برای فرزندانش و وعده تولد حضرت عارف احمد و خوارق حضرت عارف احمد
۵۲	نقل ۳۲	فرمود حضرت که موت من بر اختیار است
۵۳	نقل ۳۳	در آمدن حضرت در کنگرہ لیردقت پادشاهان و بی بی و ان قلم بازنده شدن کمالج و زاری و بیان
۵۴	نقل ۳۴	در و حضرت در آورده از بهار و آوردن بنیرم ستم و دکان برافغ باغ و غیره و سید پوستان و سید
۵۵	نقل ۳۵	حضرت درم سوخته آورده بسبب کم بالی
۵۶	نقل ۳۶	دیدن شیخ بختیار حمزه حضرت را از زرو باز رخا
۵۷	نقل ۳۷	حال ارباب و مرید شدن شیخ بختیار و سایر غافل حضرت
۵۸	نقل ۳۸	آمدن شیخ بختیار در خانقاہ حضرت و باز پناہ شدن آن از خاک بیرونی
۵۹	نقل ۳۹	رفتن شیخ بختیار بسوی اگسی از قلع الطریقین و در وقت و حضرت در الوقت
۶۰	نقل ۴۰	طلب نمودن حضرت بختیار در وقت که باز از خود مقاربت میجوست
۶۱	نقل ۴۱	رویکر آمدن خبری بقوالانچ نامیدند بنامینچ ندانند که کزک و بود بقوالانچ نامیدند چندی بگیده اده
۶۲	نقل ۴۲	کزک آوردند چون حضرت کزک را دیدند با دوده تشریف بردند و وایسی بعد ششماه
۶۳	نقل ۴۳	اتماس میرید جاکد سبب رفتن بارت حیدر بلا زنت رسول صلی اللہ علیہ وسلم رسیدن بمریدان
۶۴	نقل ۴۴	آمدن تاتاریان بقطع رودی بلا زنت و نصیحت فرمودن حضرت اورا
۶۵	نقل ۴۵	خبر آمدن بختیار بفرقت سیان فرمودن حضرت که برستان بخدا و محبت نمودن زرد اکراه
۶۶	نقل ۴۶	انحضرت آوردند کینا سلطنت برای بختیار خان کرده بودند و نبودن و تقدیر او
۶۷	نقل ۴۷	سیان شروسه اگر مریدان حضرت صد تنه خواستی گفتی که اگر صد تنه بودی بفرغت گذرایدنی
۶۸	نقل ۴۸	بد علما حضرت همان شد
۶۹	نقل ۴۹	انحضرت بشنیدن جرایع خود اجماعی کار رود یکی بر یکدان طلق از ان طعام بخوردیم نمی شد و کینا سبب
۷۰	نقل ۵۰	ارشاد حضرت کیفیت تبال گویری اوده

مستوفان

نصفه	بسط	
۵۱	نقل ۵۸	تین فرمودن آنحضرت شایسته اولیاء الله را
۵۲	نقل ۵۹	آنحضرت بر دیوانه نشسته بودند که مال گوهری رسیدند آن دیوانه گفت که من در این دیوانه بودم یک مال گوهری زنجیرید تا که حضرت را بشاگردند
۵۳	نقل ۵۰	ارشاد کردن حضرت به برادر بنحوه ای و طلبش و حق تعالی و فرمودن حضرت که در میان
۵۴	نقل ۵۱	عطا نمودن بنیادین عالم شیخی بر این قول کردن او طلب نمودن یافتن سبب که ظریف و
۵۵	نقل ۵۲	ولایت عطا کردن به مخلص به برادر بعد فراغ از کارها دنیا
۵۶	نقل ۵۳	آمدن امام دد دیوانه در کوچه حضرت بر طمع کردن بهرام بخت در عاقبت از ولایت
۵۷	نقل ۵۴	مردن مخلص بعد وصیت عدم اطلاع با حضرت سهرکردن فرزند او بخت و از آن مردن و مرگ
۵۸	نقل ۵۵	فرستادن کتابت به برادر شومی که کسی سخن می گفت به پیشانی او فرستاد و دیده
۵۹	نقل ۵۶	آن کتابت بیان خدا و طلبیدن دیوانه کتابت را
۶۰	نقل ۵۷	وصیت شیخ به برادر الدین به شیخ خیر الدین که از نعمت آنحضرت احمد عبدالحق خواهد رسید
۶۱	نقل ۵۸	و عطای نعمت دینی و دنیوی با ایشان
۶۲	نقل ۵۹	مال ارادت میان قد و برادر زاده شیخ نصیر الدین عطای ولایت بنماه بعد خلافت و فرقه
۶۳	نقل ۶۰	دزد که چون کسی بارادت بین ادا دل خدمت کشی و بهیر کشی عطای شد
۶۴	نقل ۶۱	فقیل غفری بر ارادت حاضر شد و خدمت آبکشی بنماه آورد محرم شد
۶۵	نقل ۶۲	دزد که ارادت ملک شه و ملک فخر و عطا کلیم و دستار باد و مولی انان ملک و ملک
۶۶	نقل ۶۳	میان فریدم به حضرت محمد اگر بود حسب حکم حضرت کالای بنماه ببرد و فرمودن نمیداد
۶۷	نقل ۶۴	فرستادن کتابت بدست بهرام بر برادر خان عباس عالی بنماه ببرد
۶۸	نقل ۶۵	تولد فرزند بنماه قاضی خان باکم قصیده دولی بدعا آنحضرت
۶۹	نقل ۶۶	آمدن میان سالار طلب دست استخوان من موزه معروف که کسی این موزه بگرم شد و عطا شد

صفحه	نمبر	مضمون
۹۷	نقل ۶۵	در ذکر سکر آنحضرت کچل و پنجاه سال مد طبع مسجد نماز ادا کردند و میدادند که کدام طرف است
۹۸	نقل ۶۶	فرزندان مریدان حضرت بر اسم حق جان ادا نمایند برکت آنحضرت
۹۹	نقل ۶۷	در بیان سجده شکر که مریدان پیش بران مسمی نمند
۱۰۰	نقل ۶۸	الشر حضرت ششوی و شعر می فرمودند
۱۰۱	نقل ۶۹	علما خرقه کجین مطرب در محال و چه حسب التماس و طاعت برون او
۱۰۲	نقل ۷۰	استغراق و نمودن تکی سید کبیر بیگ نظر باطن حضرت
۱۰۳	نقل ۷۱	اجازت شیخ کمال الدین بر ملاقات شیخ زین الدین قلیچ اوده و زخم شلخ جابوس خوردن حسب سوره حضرت
۱۰۴	نقل ۷۲	سولانا امیر احمد صندوق مصحف نزد حضرت آوردند و حضرت هدیه آن ده تنگه دادند و بردند همان ده تنگه بدیاز قاضی ضیایقیند و قاضی رضی برای خواندن اجزاده فرستادند
۱۰۵	نقل ۷۳	باشرت نمودن پیش و نه پسر هزار بعین دیوانگی و سرودن او
۱۰۶	نقل ۷۴	در بعضی بشارت و کلام آنحضرت
۱۰۷	نقل ۷۵	در ذکر لفظ حق و بیان معنی آن که آنحضرت فرموده بودند
۱۰۸	نقل ۷۶	کیفیت توشه شریف و حال شیخ نجیب
۱۰۹	نقل ۷۷	حالات و خوارق حضرت در ملفوظات و کتب دیگر
۱۱۰	نقل ۷۸	خاص مروج خانان حضرت
۱۱۱	نقل ۷۹	در شان حضرت
۱۱۲	نقل ۸۰	ایضا
۱۱۳	نقل ۸۱	ایضا
۱۱۴	نقل ۸۲	قطعات تواریخ طبع کتاب

یا فتاح
التماس

بفضله تعالی و توفیکه این کتاب سعادت
مساب داری راه خدا را فی اعجوبه روزگار ازینجا
چو دهری خلیل احمد الشنصر خلیل الرحمن
صاحب تعلقه دار تعلقه بری پرگنه رودلی نسلخ بجا
بانه نکی و ستیاب گردیده پس نخر خورده است بکمال احمد جبه
جبه جبه دینده بمقدار حقیر محمد و مراد ملک و مستقیم
کلامی از تعلقه اسع کتایب در آن آغاز کرده و بجهت کسب
و بر غرض و کافه بکثیره لهذا ابدا از اهل بیان طبع تا بدین
کتاب این دارد که بلا اجازت چو دهری صاحب
ممدوح تصدیق نفرمایند و در مستوجب بار
خداوند شریفه بفرموده رسول الله صلی الله علیه و آله
و آله و سلم و الله و مستقیم محمد و آله

